

หน่วยงานของรัฐแพ้คดีในศาลปกครอง
จะต้องจ่ายค่าางวดงานก่อสร้างตามสัญญาและคืนค่าปรับ
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้องรับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทน หรือไม่

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ.๒๔ /๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๒/๓๗/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๖ วันอังคารที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (การเงินการคลัง)

เรื่อง เทศบาลต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

สรุปข้อเท็จจริง ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๓,๐๙๕,๐๙๓.๓๓ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า การที่เทศบาลต้องชดใช้เงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. และห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด นั้น เป็นหนี้ที่เกิดจาก มูลสัญญา ไม่ใช่การจ่ายค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากมูลละเมิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติเรื่อง

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ xxx/๒๕๕๔ ระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ผู้ฟ้องคดี เทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดี โดยศาลพิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จำนวน ๔,๔๔,๗๐๒.๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ yyy/๒๕๕๔ ระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้ฟ้องคดี เทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดี ให้เทศบาลชดใช้เงินแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. จำนวน ๒,๖๐๐,๓๙๑.๐๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๒,๓๖๖,๘๖๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความเสียหาย ซึ่งแยกพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกรณีได้ดังนี้

๑. กรณีศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลได้ว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ก่อสร้างปรับปรุงถนนตามสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒ วงเงินค่าจ้าง ๒๓,๘๙๔,๐๐๐ บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นงวดรวม ๑๕ งวด กำหนดให้งานก่อสร้างแล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการก่อสร้าง ผู้รับจ้างทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เทศบาลจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง และแจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ชำระค่าปรับ แต่ผู้รับจ้างได้อุทธรณ์คำสั่งบอกเลิกสัญญา และยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีดังกล่าวสรุปได้ว่า กรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา การบอกเลิกสัญญาของเทศบาลชอบด้วยกฎหมายแล้ว ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จึงต้องชำระค่าปรับตามสัญญา เป็นเงิน ๓,๐๙๕,๔๙๕ บาท และ

ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ไม่สามารถส่งมอบทรัพย์สินจำนวน ๓ รายการ เป็นเงิน ๔๒๔,๕๓๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๔๔๐,๐๒๕ บาท ให้แก่เทศบาล สำหรับค่าจ้างงานงวดที่ ๓ นั้น ศาลเห็นว่า แม้เทศบาลจะไม่ได้ตรวจรับงานงวดดังกล่าว แต่เป็นงานที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ได้ทำไปในทางการที่จ้างก่อนที่จะมีการบอกเลิกสัญญา เทศบาลจึงต้องชดใช้ค่าจ้างงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้รับจ้าง เป็นเงิน ๑,๔๓๔,๗๒๗.๓๐ บาท เมื่อนำค่าปรับและค่าเสียหายที่เทศบาลมีสิทธิได้รับมาหักออกจากค่าจ้างที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. มีสิทธิได้รับแล้ว เทศบาลจึงต้องชดใช้เงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จำนวน ๔๔๔,๗๐๒.๓๐ บาท พิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จำนวน ๔๔๔,๗๐๒.๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันที่ฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และเทศบาลได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เห็นว่าตามรายงานการควบคุมการจ้างเหมาของเทศบาลเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ รับว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. สามารถทำงานได้ร้อยละ ๑๖.๕๐ ถือเป็นงานที่เพิ่มขึ้นจากงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ไปแล้วร้อยละ ๗.๗๐ ของงานทั้งหมด แม้เทศบาลจะยังไม่ได้ตรวจรับงานงวดดังกล่าวก็ตาม แต่เป็นงานที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ได้ทำไปในทางการที่จ้างก่อนที่จะมีการบอกเลิกสัญญา เมื่อเทศบาลได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๔ เทศบาลต้องชดใช้ค่าจ้างในส่วนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ได้ทำการก่อสร้างไว้แล้ว ตามมาตรา ๓๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น กรณีเทศบาลต้องจ่ายเงินจำนวน ๔๔๔,๗๐๒.๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จึงเป็นการที่เทศบาลชดใช้เงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ผู้รับจ้าง ตามคำพิพากษา จึงไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการ

๒ กรณีศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต.

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลได้ว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ก่อสร้างปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต และก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล.พร้อมคันหินรางต้น ทางเท้า ย่านชุมชน หน้าโรงเรียนตามสัญญาจ้างลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕ วงเงินค่าจ้าง ๘,๖๓๐,๔๒๕ บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นงวดรวม ๖ งวด กำหนดให้งานก่อสร้างแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๕ ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้ขอขยายระยะเวลาก่อสร้างและงัดค่าปรับซึ่งเทศบาลอนุญาตให้ขยายระยะเวลาก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยไม่งัดค่าปรับ หลังจากครบกำหนดการขยายระยะเวลาก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ยังทำงานไม่แล้วเสร็จ จึงได้ขอขยายระยะเวลาก่อสร้างครั้งที่ ๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเทศบาลอนุญาตให้ขยายระยะเวลาก่อสร้าง โดยมีค่าปรับ ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๒ แต่เทศบาลไม่ตรวจรับงานและจ่ายเงินให้ เนื่องจากเห็นว่า งานงวดที่ ๒ เฉพาะส่วนทางเท้ายังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้ไม่ถูกต้อง จึงได้มีการประชุมร่วมกันได้ข้อยุติว่า ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. นำผลการทดสอบและหนังสือรับรองผลการทดสอบว่าวัสดุที่นำมาใช้มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานมายืนยันต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานงวดที่ ๒ และเทศบาลได้หักเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๒ ไว้เป็นค่าปรับ ซึ่งเมื่อครบกำหนดการขยายระยะเวลาการก่อสร้างครั้งที่ ๒ แล้ว ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เทศบาลจึงได้บอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. จึงได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีดังกล่าวสรุปได้ว่า เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา การบอกเลิกสัญญาของเทศบาลจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว เทศบาลจึงมีสิทธิคิดค่าปรับตามสัญญา วันละ ๒๑,๕๗๗ บาท เป็นเวลา ๒๒๔ วัน ขยายเวลาการทำงานโดยงัดค่าปรับเป็นเวลา ๖๓ วัน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. จึงต้องชำระค่าปรับ ๑๖๑ วัน คิดเป็นเงิน ๓,๔๗๓,๘๘๗ บาท ซึ่งเป็นร้อยละ ๔๐ ของวงเงินค่าจ้าง ศาลเห็นว่าเงินค่าปรับดังกล่าวสูงเกินสมควร จึงลดค่าปรับลงครึ่งหนึ่งของจำนวนค่าปรับทั้งหมด

คิดเป็นเงิน ๑,๗๓๖,๙๔๘.๕๐ บาท เมื่อเทศบาลได้หักเงินค่าปรับดังกล่าวจากค่าจ้างงานงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๓๘,๙๕๗.๕๓ บาท และค่าค่าประกันตามสัญญาจ้างจำนวน ๔๓๑,๕๒๒ บาท ไปแล้ว ซึ่งมากกว่าค่าปรับดังกล่าวอยู่จำนวน ๒๓๓,๕๓๑.๐๓ บาท เทศบาลจึงต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. สำหรับค่าจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ศาลเห็นว่าแม้สัญญาจ้างนี้จะ เป็นสัญญาจ้างทำของแต่ก็เป็นสัญญาต่างตอบแทนด้วย เมื่อสัญญาจ้างเลิกกัน คู่สัญญาจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะเดิม ตามมาตรา ๓๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับการทำงานที่ได้ทำตามสัญญาจ้างโดยสภาพไม่สามารถคืนให้แก่กันได้ การกลับคืนสู่ฐานะเดิมทำได้โดยการใช้เงินตามควรค่าแห่งการงานนั้น ซึ่งค่าแห่งงานนี้ศาลมีอำนาจกำหนดได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามที่คู่สัญญาได้ทำไปจริง แม้งานไม่แล้วเสร็จตามงวดงานที่จะสามารถส่งมอบงานได้ แต่การงานนั้นเป็นประโยชน์แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงว่าการบอกเลิกสัญญาเกิดขึ้นเพราะความผิดของคู่สัญญาฝ่ายใด เมื่อปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้ก่อสร้างรางระบายน้ำและทางเท้าของงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไปแล้ว ในขณะที่เทศบาลบอกเลิกสัญญา โดยไม่ปรากฏว่าเทศบาลไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการงานดังกล่าวต่อไป ศาลย่อมกำหนดให้เทศบาลชดใช้ค่าแห่งงานนั้นได้ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เทศบาลชดใช้เงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. จำนวน ๒,๖๐๐,๓๙๑.๐๓ บาท พร้อมดอกเบี้ย ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๒,๓๖๖,๘๖๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น โดยให้ชำระภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และเทศบาลได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้ก่อสร้างรางระบายน้ำและทางเท้าของงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไปแล้ว ในขณะที่เทศบาลบอกเลิกสัญญา โดยไม่ปรากฏว่าเทศบาลไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการงานดังกล่าวต่อไป เทศบาลต้องชดใช้ค่าจ้างในส่วนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้ทำการก่อสร้างไว้แล้วตามมาตรา ๓๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต่อมาเมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้รับจ้าง เป็นฝ่ายผิดสัญญา เทศบาลสามารถบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิรับหลักประกันและเรียกค่าปรับได้ ดังนั้น การที่เทศบาลต้องจ่ายเงินสำหรับค่าจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ และจ่ายเงินคืนค่าปรับให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. รวมเป็นเงิน ๒,๖๐๐,๓๙๑.๐๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จึงเป็นการที่เทศบาลชดใช้เงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ผู้รับจ้างตามคำพิพากษา และในส่วนการกำหนดเรื่องค่าเสียหายกันไว้ล่วงหน้ามีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ถ้าเบี้ยปรับนั้นสูงเกินส่วน ศาลย่อมใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงเป็นจำนวนพอสมควรแก่กรณีได้ จึงไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

ผู้ย่อ	นางสาวสุธาทิพย์	โพธิ์ศรี	นิติกรชำนาญการ
ผู้ตรวจ	นางสาวสุวรรณา	อิศรางกูร ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ทพ. ๓

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

สำเนาอุกตัญ

(นายเฉลิมชัย วินทะไชย)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๙/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒/๒๕๖๐

นิติกรชำนาญการ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัยภูมิสุขภัณฑ์	ผู้ฟ้องคดี
		จังหวัดชัยภูมิ	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๐/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารอุบัติเหตุ ผ่าตัด และผู้ป่วยใน ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง พร้อมอาคารห้องเครื่อง งานระบบ จำนวน ๑ หลัง ที่โรงพยาบาลภูเขียว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ กับผู้ถูกฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ในวงเงิน ๘๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด และผู้ถูกฟ้องคดีบอกลีกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายเป็นเงิน

วันละ...

วันละ ๑,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายให้จนถึงวันที่ที่ทำงานแล้วเสร็จจริง และผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย อันเกิดขึ้นจากการที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่าย ในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา และถ้าผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงาน ขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะปรับผู้ฟ้องคดีจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการขยายเวลาสิ้นสุดสัญญาตั้งกล่าวออกไปจำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เรื่อง มาตรการการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง โดยให้ขยายเวลาก่อสร้าง ๑๘๐ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญาเดิม จากวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นสิ้นสุดวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒ เนื่องจากมีการกำหนดฐานรากและทางลาดหน้าตัวอาคารใหม่ ให้ขยายเวลาก่อสร้าง ๑๕ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญาเดิม จากวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นสิ้นสุดวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ขอส่งมอบงานงวดที่เหลือ ได้แก่ งานงวดที่ ๒๒ งวดที่ ๒๓ และงวดที่ ๒๔ (งวดสุดท้าย) โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งขอสงวนสิทธิค่าปรับตามสัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๘,๓๒๔,๓๕๐ บาท โดยเงินค่าปรับจำนวนนี้คิดคำนวณจากวันถัดจากกำหนดสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกเป็นครั้งที่ ๓ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง เป็นเวลา ๔๕ วัน จากวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๔ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อันเนื่องจากเหตุอุทกภัย เป็นเวลา ๖๐ วัน ระยะเวลาสิ้นสุดของสัญญาจึงขยายออกไปจากวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ การคิดคำนวณค่าปรับตามสัญญาจึงเริ่มคิดนับแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ รวมระยะเวลาการคิดค่าปรับทั้งสิ้น ๒๓๐ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๔๖,๕๐๐ บาท ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า

/มีเหตุ...

มีเหตุที่ผู้ฟ้องคดีสามารถขอขยายระยะเวลาก่อสร้างได้ จำนวน ๓๒๒ วัน รวม ๕ กรณี ได้แก่ กรณีที่หนึ่ง ภายหลังจากที่ได้มีการลงนามทำสัญญาก่อสร้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ โดยงานฐานรากต้องเพิ่มความยาวของฐานรากชั้นอีก ๑.๖๖ เมตร ทำให้ต้องมีการแก้ไขแบบของทางลาดใหม่ มีการกำหนดระยะความยาวของทางลาดเพิ่มขึ้น การแก้ไขทางลาดนี้จำเป็นต้องมีการเขียนแบบทางลาดขึ้นมาใหม่ทั้งหมด และนอกจากนี้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงระดับความสูงของพื้นโถงอาคารชั้น ๑ ทำให้ต้องเพิ่มระดับความสูงของกล่องลิฟต์ใต้ตัวอาคารชั้น ๑ จากระดับเดิมอยู่ที่ ๑ เมตร ไปเป็นระดับ ๒.๖๖ เมตร ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขอย้ายระยะเวลาก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือขอย้ายเวลาก่อสร้างถึงผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้งในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นวันก่อนวันสิ้นสุดสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลาก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีในครั้งที่ ๑ เพียง ๑ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่าพิจารณาแล้วข้อเท็จจริงจากการก่อสร้างระดับพื้นชั้น ๑ ของอาคาร ๕ ชั้น กำหนดให้สูงกว่าเดิม ๖๐ เซนติเมตร และเพิ่มความสูงของเสาอาคาร ๔๔ ต้น อีกต้นละ ๖๐ เซนติเมตร สำหรับทางลาดชั้นลงด้านหน้าอาคารที่ต้องสร้างยาวขึ้นจากแบบเดิมประมาณ ๒๐ เซนติเมตร โดยจะต้องเพิ่มเสาต่อม่อแบบฐานรากชนิดแผ่รองรับ จำนวน ๘ ต้น จึงอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาก่อสร้างในกรณีดังกล่าว ๑๕ วัน โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในบันทึกขยายระยะเวลาก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เพราะหากผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องถูกผู้ถูกฟ้องคดีเรียกร้องเงินค่าปรับ แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ในการขอขยายระยะเวลาก่อสร้าง และทักท้วงปริมาณงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ประกอบการพิจารณาว่าไม่ถูกต้องในส่วนของความสูงของเสาที่ต้องหล่อเพิ่มขึ้น ความยาวของทางลาด และระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขยายมีน้อยเกินไป แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยืนยันผลการพิจารณาเดิม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีขยายเวลาก่อสร้าง โดยพิจารณาจากงานที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง บันทึกขยายเวลาก่อสร้างดังกล่าวจึงเป็นนิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์เป็นการพ้นวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตกเป็นโมฆะ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดี

จึงต้อง...

จึงต้องได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาในการก่อสร้างวางเสาตอม่อรวมกับการออกแบบ และก่อสร้างทางลาดเป็นเวลาทั้งสิ้น ๑๘๐ วัน และงานก่อสร้างผนังลิฟต์ อีก ๓๐ วัน รวม ๒๑๐ วัน กรณีที่สอง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ขอยขยายระยะเวลาก่อสร้าง เนื่องจากเหตุภัยพิบัติลมมรสุม เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเข้าทำการควบคุมหรือสั่งการ และคนงานไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้างงานได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้อง ขยายเวลาก่อสร้างในช่วงนี้ออกไปอีก ๔๕ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่ให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้างเพราะเหตุนี้ กรณีที่สาม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เกิดเหตุอุทกภัยเช่นเดียวกับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขอยขยายเวลาทำการก่อสร้างต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีแต่ไม่ได้รับอนุมัติตามคำขอจนกระทั่งได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างอันเนื่องจากเหตุอุทกภัย ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือขอยขยายเวลาก่อสร้างฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอยขยายเวลาก่อสร้างเนื่องจากได้รับผลกระทบจากเหตุอุทกภัย ๖๐ วัน และการดำเนินการฟื้นฟูภายหลังน้ำลด ๖๐ วัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้างอันเนื่องจากการฟื้นฟูภายหลังน้ำลด ๖๐ วัน แต่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลา ก่อสร้างอันเนื่องจากเหตุอุทกภัย กรณีที่สี่ นายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กระทรวงสาธารณสุขไม่มาตามกำหนดนัด เพราะติดภารกิจทำให้งานเทพื้นเสาเข็มเจาะ จำนวน ๑๒ ต้น ชะลอตัว ผู้ฟ้องคดีจึงขอยขยายเวลาก่อสร้างออกไปอีก ๑ วัน โดยผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีมติไม่ให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาก่อสร้าง กรณีที่ห้า ผู้ฟ้องคดีขอยขยายเวลาก่อสร้าง เพราะผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามติตามที่รัฐบาลกำหนดให้ ประชาชนไปลงประชามติในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ในกรณีนี้เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้อง กระทำ ผู้ฟ้องคดีจึงขอยขยายเวลาก่อสร้างงานออกไปอีก ๓ วัน และเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี ได้ออกประกาศแก่เจ้าของสถานประกอบการในจังหวัดชัยภูมิทุกแห่งให้ประชาชนไปใช้สิทธิ ลงคะแนนเสียง ดังนั้น เพื่อการนี้ผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้คนงานในสังกัดหยุดงานเพื่อเดินทาง กลับภูมิลำเนาของตนเพื่อไปทำการเลือกตั้ง จึงขอยขยายเวลาทำการก่อสร้างออกไปอีก ๓ วัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาก่อสร้างได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่พิจารณาขยายระยะเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมจำนวน ๓๒๒ วัน ตามที่ผู้ฟ้องคดีขอยขยายระยะเวลา จึงไม่เป็นธรรม ต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ จนถึงวันฟ้อง เป็นเงิน ๔๕๑,๕๓๑.๗๐ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า กรณีการเปลี่ยนแปลงการก่อสร้างระดับพื้นที่ ๑ ของอาคาร ๕ ชั้น ได้มีการจัดทำบันทึกขยายเวลาการก่อสร้าง ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นนิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์เป็นการพ้นวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง เพราะในส่วนของความสูงของเสาตอม่อที่ระบุไว้ในบันทึกขยายระยะเวลาการก่อสร้างดังกล่าว มีความสูง ๖๐ เซนติเมตร นั้น ถูกต้องแล้ว โดยเป็นความสูงที่ผู้ฟ้องคดีต้องหล่อเพิ่มความสูงอีก ๑ เมตร ที่ได้กำหนดไว้ในรายการประกอบแบบก่อสร้าง สำหรับกรณีการถมดิน ปรับระดับตามรายการประกอบแบบก่อสร้างได้กำหนดให้ปรับระดับดินโดยรอบอาคาร ให้ราบห่างจากตัวอาคาร ๓ เมตร เอียงเป็นธรรมชาติ และต้องพิจารณาเรื่องการระบายน้ำ รอบอาคารด้วย ประกอบกับในสัญญางวดที่ ๑ ข้อ ๑.๑ กำหนดให้ถมดินปรับระดับบริเวณก่อสร้างและรื้อถอนสิ่งกีดขวางการก่อสร้าง (ถ้ามี) ไม่ได้กำหนดให้ถมดินจำกัดที่ความสูง ± 0.00 เมตร ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาจากเนื้องานดังกล่าวที่เพิ่มขึ้น จึงเห็นว่าระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาขยายให้จำนวน ๑๕ วัน เหมาะสมแล้ว และไม่เป็นการพ้นวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติตามได้ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้อ่านและทราบข้อความ ในบันทึกขยายระยะเวลาการก่อสร้างแล้วเห็นว่าทำได้ จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกดังกล่าวถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ให้สัตยาบันแล้วว่าจะปฏิบัติตาม ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายเวลาการก่อสร้างโดยอ้างเหตุภัยพิบัติลมมรสุมตามหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมหารือแล้วและไม่อนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้าง เพราะในบริเวณพื้นที่ก่อสร้างไม่มีเหตุอุทกภัยและเส้นทางขนส่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับการก่อสร้างไม่ได้รับผลกระทบจากลมมรสุมดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดี ยังคงดำเนินการก่อสร้างตามปกติ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลาทำการก่อสร้าง โดยอ้างเหตุจากนายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กระทรวงสาธารณสุข ไม่มา ตามกำหนดนัดผู้ฟ้องคดีจึงขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างจำนวน ๑ วัน นั้น คณะกรรมการตรวจ

การจ้าง...

การจ้างได้ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยมีมติว่า การที่ นายช่างผู้ควบคุมงานไม่มาตามกำหนดนัดเป็นความผิดพลาดในการประสานงาน ของผู้ฟ้องคดีเอง ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายเวลาทำการก่อสร้าง โดยอ้างเหตุว่าผู้ฟ้องคดี มีคำสั่งให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามติตามที่รัฐบาลกำหนดให้ประชาชนไปลง ประชามติในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ และอ้างเหตุว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศ แก่เจ้าของสถานประกอบกิจการในจังหวัดชัยภูมิทุกแห่งให้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ผู้ฟ้องคดีจึงได้สั่งให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น คณะกรรมการ ตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมและมีมติไม่ขยายระยะเวลาตามที่ขอ เพราะผู้ฟ้องคดี ยังคงมีการดำเนินการก่อสร้างในช่วงระยะเวลาดังกล่าวตามรายงานการควบคุมงาน ของช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การต่อศาล และตามคำร้องขอแก้ไขคำฟ้องฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ของผู้ฟ้องคดี นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ขยายเวลาก่อสร้างทำงานให้แก่ ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๕ วัน แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดียังได้ขยายเวลาการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง ในเขตจังหวัดที่มีสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงจำนวน ๔๕ วัน และได้ขยายเวลา ตามสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การให้ความช่วยเหลือ ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้างอันเนื่องมาจากอุทกภัย อีกจำนวน ๖๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้คิดค่าปรับตามสัญญาจากผู้ฟ้องคดีเพียง ๒๓๐ วัน เป็นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำนองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ได้รับความเสียหาย เพราะเหตุลมมรสุมที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีส่วนรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างมานั้น เป็นการบันทึก รายการที่ทำขึ้นทุก ๆ ๗ วันทำการ ไม่ได้จัดทำขึ้นเป็นประจำ โดยจำนวนคนงานที่ระบุ ในรายงานหรือปริมาณเนื้องานที่ลงมือก่อสร้างนั้น เป็นเพียงค่าเฉลี่ยในช่วงเวลา ๗ วันทำการ เท่านั้น ไม่ใช่จำนวนคนงานหรือปริมาณเนื้องานที่สามารถระบุจำนวนได้อย่างแน่นอนเหตุเพราะ ช่างควบคุมงานของกระทรวงสาธารณสุขมีเพียง ๑ คน และต้องควบคุมงานถึง ๒ จังหวัด การบันทึกรายละเอียดในสมุดคุมงานจึงไม่มีความละเอียดเพียงพอ อีกทั้ง เอกสารดังกล่าว ยังเป็นเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำขึ้นเพียงฝ่ายเดียว โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมตรวจสอบ

/ถึงความถูกต้อง...

ถึงความถูกต้องแท้จริงของเอกสารฉบับดังกล่าวด้วย อันจะถือว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ
 ในรายงานมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีให้จำต้องถือข้อเท็จจริงตามนั้น ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดี
 อ้างว่าการที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลาก่อสร้าง เพราะเหตุนายช่างผู้ควบคุมงานไม่มา
 ตามกำหนดนัดมีสาเหตุมาจากความผิดพลาดในการประสานงานของผู้ฟ้องคดีเองนั้น ผู้ฟ้องคดี
 เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้นายช่างผู้ควบคุมงานทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว
 จึงเป็นหน้าที่ของนายช่างผู้ควบคุมงานที่จะต้องมาตามที่ได้นัดหมายไว้ ไม่ใช่ความผิดพลาด
 ของผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายเวลา
 ก่อสร้างเพราะได้สั่งให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามติตามที่รัฐบาลกำหนดในวันที่ ๑๙
 สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าตามรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงาน
 ก่อสร้างช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังคงมีการดำเนินการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ารายงาน
 ของช่างผู้ควบคุมงานไม่มีเอกสารรายงานในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการอ้างลอยๆ
 ไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน และในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้ลูกจ้างหยุดงาน เพื่อกลับภูมิลำเนา
 ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะได้แสดงรายงานของนายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง
 มาเป็นหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดียังคงมีการดำเนินการก่อสร้างก็ตาม แต่เพราะรายงานดังกล่าว
 เป็นเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำขึ้นเพียงฝ่ายเดียว โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมตรวจสอบ
 ถึงความถูกต้องแท้จริงของเอกสารฉบับดังกล่าวด้วย อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้มีการลงลายมือชื่อ
 รับรองในเอกสารรายงานดังกล่าว อันจะถือว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในรายงานนั้น มีผลผูกพัน
 ผู้ฟ้องคดีให้จำต้องถือข้อเท็จจริงตามนั้น โดยไม่อาจโต้แย้งเป็นอื่นได้ และเพราะงานก่อสร้าง
 ตามสัญญานี้เป็นโครงการขนาดใหญ่ การพบเห็นว่ายังมีคนงานมาประจำหน่วยงานที่ก่อสร้าง
 ในวันที่ผู้ฟ้องคดีสั่งให้หยุดงานนั้น อาจเป็นคนที่อยู่ตรวจความเรียบร้อยและดูแลรักษา
 ความปลอดภัยหน่วยงานที่ก่อสร้างเท่านั้น ไม่ใช่คนงานที่มาก่อสร้างก็เป็นได้

ผู้ถูกฟ้องคดีขอถือเอาคำให้การเป็นคำให้การเพิ่มเติม

ศาลปกครองชั้นต้นทำการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยให้กรมโยธาธิการและผังเมือง
 ให้ความเห็นโดยประมาณการตามหลักวิชาการว่า การก่อสร้างงานตามแบบแปลนการก่อสร้าง
 ดังกล่าวควรจะใช้ระยะเวลาการก่อสร้างเป็นจำนวนกี่วันจึงจะแล้วเสร็จ กรมโยธาธิการ
 และผังเมืองให้ความเห็นต่อศาลว่า การก่อสร้างงานตามแบบแปลนการก่อสร้างและรายการ
 คำนวนโครงสร้างงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารอุบัติเหตุ ผ่าตัด และผู้ป่วยใน ๕ ชั้น
 จำนวน ๑ หลัง ของโรงพยาบาลภูเขียว จังหวัดชัยภูมิตามเอกสารในสำนวนคดีลำดับที่ ๑/๘๖

/ถึงลำดับ...

ถึงลำดับที่ ๑/๑๐๐ เป็นงานตอกเสาเข็ม คาน และพื้น ซึ่งงานก่อสร้างดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาประมาณ ๔๕ วัน โดยมีรายละเอียด คือ (๑) นำบันจันเข้าและประกอบจำนวน ๗ วัน (๒) ตอกเสาเข็มตามแบบจำนวน ๖ วัน (๓) เทฐานรากพร้อมแบบจำนวน ๗ วัน (๔) เทคานพื้นพร้อมแบบจำนวน ๒๐ วัน และ (๕) เก็บงานจำนวน ๕ วัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงวันที่ครบกำหนดเวลาแล้วเสร็จตามสัญญา คือ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จและส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีผ่อนผันการบอกเลิกสัญญาออกไป โดยไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาทันทีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญา สัญญาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีผลบังคับต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีเพราะการส่งมอบงานล่าช้าได้ หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาและผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินการก่อสร้างจนแล้วเสร็จและส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงใช้สิทธิหักเงินค่าปรับจากค่าจ้างตามสัญญา เป็นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีโต้แย้ง ดังนี้ กรณีที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ภายหลังจากทำสัญญาจ้างก่อสร้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ โดยงานฐานรากต้องเพิ่มความยาวของฐานรากขึ้นอีก ๑.๖๖ เมตร ทำให้ต้องมีการแก้ไขแบบของทางลาดใหม่ มีการกำหนดระยะความยาวของทางลาดเพิ่มขึ้น ซึ่งการแก้ไขทางลาดนี้จำเป็นต้องมีการเขียนแบบทางลาดขึ้นมาใหม่ทั้งหมด และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงระดับความสูงของพื้นโรงอาคารชั้น ๑ ทำให้ต้องเพิ่มระดับความสูงของกล่องลิฟต์ใต้ตัวอาคารชั้น ๑ จากระดับเดิมอยู่ที่ ๑ เมตร ไปเป็นระดับ ๒.๖๖ เมตร ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างจำนวน ๒๑๐ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานเพียง ๑๕ วัน จึงไม่ชอบเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้การก่อสร้างทางลาดมีความล่าช้า เพราะต้องรอการให้ความเห็นชอบแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี หากแต่เป็นความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดี แม้ว่าจะงานก่อสร้างทางลาดเป็นงานที่แยกออกได้จากงานโครงสร้างอาคาร ผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องหยุดงานเพื่อรอการก่อสร้างทางลาดก่อน แต่การที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถ

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างทางลาดได้ตามแผนการดำเนินงาน และต้องดำเนินการก่อสร้างทางลาดในภายหลัง ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องจัดแบ่งคนงานมาดำเนินการพร้อมกับการทำงานในงวดอื่นๆ จึงเป็นกรณีที่ถูกฟ้องคดีจะต้องขยายระยะเวลาสำหรับการก่อสร้างทางลาดดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี และกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ให้ความเห็นต่อศาลว่า ได้ตรวจสอบแบบแปลนทางลาดที่แก้ไขใหม่พบว่า งานดอกเสาเข็ม คาน และพื้นของงานดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาารวมกันประมาณ ๔๕ วัน โดยมีรายละเอียด คือ นำปั้นจั่นเข้าและประกอบ ๗ วัน ดอกเสาเข็ม ๖ วัน เทฐานราก ๗ วัน เทคานพื้น ๒๐ วัน และเก็บงาน ๕ วัน จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องขยายระยะเวลาการก่อสร้างฐานรากของทางลาดให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มอีกเป็นระยะเวลา ๔๕ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้เพียง ๑๕ วัน จึงไม่ชอบ ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลา ๔๕ วัน ดังกล่าวมาคิดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีได้ กรณีที่สอง ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีเหตุภัยพิบัติลมมรสุม เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเข้าทำการควบคุมหรือสั่งการ และคนงานไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้างงานได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างจำนวน ๔๕ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้ จึงไม่ชอบ เห็นว่า แม้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ จะออกประกาศจังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ให้พื้นที่ตำบลฝักปึง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นสถานที่ก่อสร้างตามสัญญา เป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติฉุกเฉินเกิดเหตุลมมรสุม แต่เมื่อตามรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานว่า ในช่วงเวลาตามประกาศดังกล่าว แม้จะมีสภาพอากาศที่ฝนตกหนักเป็นบางวัน แต่ก็ไม่ได้มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมบริเวณสถานที่ก่อสร้างและเส้นทางรถขนส่งไปยังสถานที่ก่อสร้าง ถึงขนาดเป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้าทำงานไม่ได้ โดยผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงเวลาดังกล่าวไม่ได้หยุดทำงาน และในการทำงานก่อสร้างผู้ฟ้องคดีจะต้องเข้าใจถึงสภาพการณ์ในช่วงฤดูฝนจะต้องเตรียมแผนการดำเนินการก่อสร้างให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่บริเวณก่อสร้าง และวางมาตรการป้องกันเพื่อรักษาความปลอดภัยได้ จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงาน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้ จึงชอบแล้ว ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา กรณีที่สาม ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีเหตุอุทกภัยเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเข้าทำการควบคุมหรือสั่งการ และคนงาน

/ไม่สามารถ...

ไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้างงานได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างจำนวน ๖๐ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้จึงไม่ชอบ เห็นว่า แม้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิจะได้ออกประกาศจังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ให้พื้นที่ตำบลผักปัง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นสถานที่ก่อสร้างตามสัญญาเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติฉุกเฉินโดยเกิดเหตุอุทกภัย แต่ตามรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานว่า ในช่วงเวลาตามประกาศดังกล่าว แม้จะมีสภาพอากาศที่ฝนตกหนักเป็นบางวัน แต่ก็ไม่ได้มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมบริเวณสถานที่ก่อสร้างและเส้นทางรถขนส่งไปยังสถานที่ก่อสร้าง อันจะถึงขนาดเป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้าทำงานไม่ได้ โดยผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงเวลาดังกล่าว ไม่ได้หยุดทำงาน อีกทั้ง ในการทำงานก่อสร้างผู้ฟ้องคดีจะต้องเข้าใจถึงสภาพการณ์ในช่วงฤดูฝนจะต้องเตรียมแผนการดำเนินการก่อสร้างให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่บริเวณก่อสร้าง และวางมาตรการป้องกันเพื่อรักษาความปลอดภัยได้ จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงาน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้จึงชอบ ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา กรณีที่สี่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัด เพราะติดภารกิจต้องดูแลควบคุมงานที่โรงพยาบาลจตุรัส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องชะลองานที่ปูนเสาเข็มเจาะ จำนวน ๑๒ ต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างจำนวน ๑ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้ จึงไม่ชอบ เห็นว่า เป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมงานที่จะต้องตรวจและควบคุมงาน ณ โรงพยาบาลภูเขียว ทุกวัน ตามข้อ ๗๓ (๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และโดยที่งานที่ปูนเสาเข็มเจาะเป็นงานสำคัญที่ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมงานตรวจสอบก่อนการดำเนินการ โดยไม่สามารถดำเนินการโดยไม่มีตรวจสอบจากผู้ควบคุมงานได้ และผู้ฟ้องคดีก็ได้นัดหมายกับช่างผู้ควบคุมงานแล้ว แต่เมื่อถึงวันนัดปรากฏว่าช่างผู้ควบคุมงานไม่สามารถเดินทางมาตรวจสอบได้ เพราะต้องควบคุมงานก่อสร้างโรงพยาบาลจตุรัสเป็นผลให้งานที่ปูนเสาเข็มเจาะต้องล่าช้าออกไป จึงถือเป็นเหตุอันเกิดจากความบกพร่องของช่างผู้ควบคุมงาน และเป็นเหตุที่ขยายระยะเวลาการทำงานตามสัญญาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบที่จะต้องขยายเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลา

๑ วัน ตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้เป็นจำนวน ๑ วัน จึงไม่ชอบ ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลาจำนวน ๑ วัน ดังกล่าวมาคิดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีได้ กรณีที่ห้า ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้ลูกจ้างหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามที่ทางราชการกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้าง จำนวน ๓ วัน และผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามที่ทางราชการกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างจำนวน ๓ วัน รวมเป็น ๖ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้ จึงไม่ชอบ เห็นว่า การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทย หากบุคคลใดไม่ทำหน้าที่ในการใช้สิทธิดังกล่าวโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรต่อทางราชการ บุคคลนั้นย่อมเสียสิทธิบางประการตามกฎหมาย ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะที่เกิดเหตุพิพาท แต่ตามรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานว่า ผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ไม่ได้หยุดทำงาน จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงาน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้เป็นจำนวน ๓ วัน จึงชอบ ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา ส่วนกรณีการลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช เป็นการใช้สิทธิอันพึงกระทำสำหรับปวงชนชาวไทยที่อยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การที่ผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงเป็นการส่งเสริมให้ลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่ตามกฎหมายและเป็นการให้หยุดงานในเวลาที่เหมาะสมผล เมื่อผู้ฟ้องคดีคัดค้านว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีทราบข้อคัดค้านดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่มิได้นำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นทั้งในชั้นของคำให้การเพิ่มเติมและคำชี้แจงว่าผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงเวลาดังกล่าวจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้าง ข้อเท็จจริงจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อว่า ได้ให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิลงประชามติและหยุดทำงานในช่วงเวลาดังกล่าวจริง จึงมีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงาน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้เป็นจำนวน ๓ วัน จึงไม่ชอบ ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลาจำนวน ๓ วัน ดังกล่าวมาคิดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น เมื่อระยะเวลาทำงานตามสัญญาสิ้นสุดในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างงวดสุดท้ายในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญาเป็นระยะเวลา ๒๓๐ วัน เมื่อหักระยะเวลาที่ต้องขยายกรณีการก่อสร้างทางลาดเป็นระยะเวลา ๔๕ วัน ระยะเวลาที่ต้องขยายกรณีช่างผู้ควบคุมงานไม่เดินทางมาตรวจสอบงานเทปูนเสาเข็มเจาะตามกำหนดนัดเป็นระยะเวลา ๑ วัน และระยะเวลาที่ต้องขยายกรณีผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิลงประชามติ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างล่าช้า ๑๘๑ วัน เมื่อสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กำหนดค่าปรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้บอกเลิกสัญญาในอัตราวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท จึงคิดเป็นค่าปรับจำนวน ๑๕,๓๐๓,๕๕๐ บาท เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการทำงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ชย ๐๐๒๗/๑๓๐๓๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งเร่งรัดงานจ้างและสงวนสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญา โดยให้ผู้ฟ้องคดีตอบรับการยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งขอม่อนปรนการบอกเลิกสัญญาและแสดงความจำนงยินยอมที่จะชำระค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไข โดยขอทำงานตามสัญญาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่บอกเลิกสัญญาและให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อจนแล้วเสร็จ ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาโดยชอบ ตามข้อ ๑๓๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับกรณีการส่งมอบงานจ้างล่าช้าจำนวน ๑๕,๓๐๓,๕๕๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี

/หักค่าปรับ...

หักค่าปรับจำนวน ๑๘,๔๔๖,๕๐๐ บาท จากค่าจ้างที่จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการหักค่าปรับไว้เกินกว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีสิทธิหักได้ จำนวน ๔,๑๔๒,๘๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนค่าปรับ จำนวน ๔,๑๔๒,๘๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้คืนค่าปรับตามจำนวนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีหลังจากวันที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานงวดสุดท้ายเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัด และต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของค่าปรับจำนวน ๔,๑๔๒,๘๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับ เป็นเงิน ๔,๑๔๒,๘๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงการก่อสร้างระดับพื้นที่ชั้น ๑ ของอาคาร ๕ ชั้น ได้มีการบันทึกขยายเวลาก่อสร้าง ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีหล่อเพิ่มความสูง ๖๐ เซนติเมตร โดยหล่อเพิ่มจากความสูง ๑ เมตร ที่ได้กำหนดไว้ในรายการประกอบกรอกก่อสร้างตามแบบก่อสร้างเดิม ก็มีทางลาดนี้อยู่ตามแบบ ผู้ถูกฟ้องคดีเพียงแต่ปรับระดับความสูงให้สูงขึ้นเพื่อให้รถที่มาส่งผู้ป่วยให้วิ่งให้สะดวกขึ้น ซึ่งตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ให้ความเห็นต่อศาลว่า งานก่อสร้างดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาประมาณ ๔๕ วัน นั้น ระยะเวลาดังกล่าวเป็นการเพิ่มทางลาดจากแบบก่อสร้างที่ไม่มีทางลาด การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ขยายระยะเวลาทำการก่อสร้างไปอีก ๑๕ วัน จึงเหมาะสมแล้วกับการเพิ่มความสูงของทางลาด จึงไม่เห็นด้วยที่จะขยายระยะเวลาก่อสร้างให้กับผู้ฟ้องคดีไปอีก ๔๕ วัน และการที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลาทำการก่อสร้าง โดยอ้างเหตุจากนายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัดนั้น ก็เป็นความผิดพลาดในการประสานงานของผู้ฟ้องคดีเองในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังสามารถดำเนินการก่อสร้างในส่วนอื่นๆ ของงานก่อสร้างได้ตามปกติมีคณงานดำเนินการก่อสร้างในส่วนงานอื่นๆ อยู่เป็นการประจำ การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติไม่ให้ขยายระยะเวลาทำการก่อสร้าง

/ชอบด้วยกฎหมาย...

ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่เห็นด้วยที่จะขยายระยะเวลาก่อสร้างให้กับผู้ฟ้องคดี
ไปอีก ๑ วัน และในประเด็นที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติไม่ให้ขยายระยะเวลา
การก่อสร้าง กรณีผู้ฟ้องคดีขอขยายเวลาหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อให้ลูกจ้างเดินทาง
ไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ นั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นว่าผู้ฟ้องคดี
ยังคงดำเนินการก่อสร้างตามปกติ ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ (ที่ถูกคือ วันที่ ๒๐ สิงหาคม
๒๕๕๐) และผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้มีการนำพยานหลักฐานมาแสดงว่ามีการหยุดงานให้ลูกจ้างจริง
เป็นเพียงการกล่าวอ้างเท่านั้น การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติไม่ให้ขยายระยะเวลา
ทำการก่อสร้างในประเด็นนี้ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่เห็นด้วยที่จะขยายระยะเวลา
ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีไปอีก ๓ วัน ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี
ไม่ขยายระยะเวลาก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีการเปลี่ยนแปลงการก่อสร้างระดับพื้นที่
การที่นายช่างผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีไม่มาตรวจงานตามกำหนดนัด และการที่
ผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามตินั้น จึงชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาแล้ว
จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้าไปกว่าตามที่
สัญญากำหนด ๒๓๐ วัน ผู้ฟ้องคดีจะต้องเสียค่าปรับให้กับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาวันละ
๘๔,๕๕๐ บาท เป็นจำนวนเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นให้ยกคำฟ้องคดีนี้

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า เรื่องการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้น
อาคารชั้น ๑ ใหม่ จนเป็นเหตุให้ต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างทางลาดนั้น
ได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ของช่าง
ผู้ควบคุมงานที่รายงานการควบคุมงานต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดี
ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างงานงวดที่สองได้ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงทางลาดของอาคาร
ด้านหน้า ซึ่งขณะนั้นอยู่ระหว่างการเสนอเอกสารต่อโรงพยาบาลภูเขียว และส่งต่อไปยัง
คณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อพิจารณาดำเนินการ แต่ยังไม่มีการออกเอกสารใดๆ แจ้งให้ทราบว่าจะ
ต้องปฏิบัติอย่างไร พิจารณานุมัติหรือไม่ ถ้านุมัติจำเป็นต้องมีแบบแปลนการก่อสร้าง
พร้อมรายละเอียดประกอบอย่างไร ใครเป็นผู้ออกแบบและตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้าง
ต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิได้มีหนังสือ ที่ ขย ๐๐๒๗.๐๐๑/๕๔๖๖ ลงวันที่
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กองแบบแปลน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

/กระทรวงสาธารณสุข...

กระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแบบแปลนการก่อสร้างทางลาดแล้ว
 ดังนั้น สาเหตุที่ทำให้งานก่อสร้างทางลาดมีความล่าช้า จึงเกิดขึ้นจากการต้องรอการให้
 ความเห็นชอบแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี หากแต่เป็น
 ความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดี แม้ว่าจะงานก่อสร้างทางลาดเป็นงานที่แยกออกได้จาก
 งานโครงสร้างอาคาร ผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องหยุดงานเพื่อรอการก่อสร้างทางลาดก่อน แต่การที่
 ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถก่อสร้างทางลาดได้ตามแผนการดำเนินงาน ต้องดำเนินการก่อสร้าง
 ทางลาดในภายหลัง ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องจัดแบ่งคนงานมาดำเนินการพร้อมทั้ง
 การทำงานในงวดอื่นๆ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องขยายระยะเวลาสำหรับการก่อสร้าง
 ทางลาดดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย เมื่อตามหลักฐานที่กรมโยธาธิการและผังเมือง
 ได้ให้ความเห็นต่อศาลว่า ได้ตรวจสอบแบบแปลนทางลาดที่แก้ไขใหม่ พบว่างานตอกเสาเข็ม
 คาน และพื้นของงานดังกล่าวจะใช้เวลารวมกันประมาณ ๔๕ วัน โดยมีรายละเอียด
 คือ นำปั้นจั่นเข้าและประกอบ ๗ วัน ตอกเสาเข็ม ๖ วัน เทฐานราก ๗ วัน เทคานพื้น ๒๐ วัน
 และเก็บงาน ๕ วัน แล้ว กรณีย่อมเห็นเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดี
 พิจารณาขยายเวลาทำงานให้ผู้ฟ้องคดีเพียงแค่ ๑๕ วัน นั้น เป็นการขยายเวลาที่ไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมายและข้อสัญญา ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
 ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลา
 ๔๕ วัน ดังกล่าวมาคิดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีได้ และในเรื่องช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน
 กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัด เนื่องจาก
 ติดภารกิจต้องดูแลควบคุมงานเทพื้นที่โรงพยาบาลจตุรัส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ทำให้
 ผู้ฟ้องคดีต้องชะลองานเทพื้นเสาเข็มเจาะจำนวน ๑๒ ต้น การนัดหมายระหว่างผู้ฟ้องคดี
 และนายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผนเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติทุกประการ
 แต่การที่ฝ่ายของช่างผู้ควบคุมงานผิดนัดไม่ได้มาตามกำหนดนัดหมาย เป็นความบกพร่อง
 ที่สุดวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะป้องกันได้ งานก่อสร้างเทพื้นเสาเข็มเจาะเป็นงานที่สามารถทำได้
 เพียงอย่างเดียวในช่วงเวลานั้น ไม่มีงานส่วนอื่นให้สามารถทำเพื่อชดเชยได้ และเป็น
 ขั้นตอนสำคัญไม่อาจทำก่อนล่วงหน้าได้โดยไม่ผ่านการอนุญาตและการตรวจสอบของฝ่าย
 ผู้ถูกฟ้องคดีก่อน การตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลง
 ให้ทำงานข้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา
 จึงเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมงานที่จะต้องตรวจและควบคุมงาน ณ โรงพยาบาลภูเขียวทุกวัน

/และผู้ฟ้องคดี...

และผู้ฟ้องคดีก็ได้นัดหมายกับช่างผู้ควบคุมงานแล้ว การที่ช่างผู้ควบคุมงานไม่สามารถเดินทางมาตรวจสอบได้ ทำให้งานในเทพูนเสาเข้มเจาะต้องล่าช้าออกไป จึงถือเป็นเหตุอันเกิดจากความบกพร่องของช่างผู้ควบคุมงาน และเป็นเหตุที่ขยายระยะเวลาการทำงานตามสัญญาได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานในกรณีนี้เป็นจำนวน ๑ วัน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลาจำนวน ๑ วัน ดังกล่าวมาคิดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีได้ และในกรณีผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช เป็นเวลา ๓ วัน นั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอขยายเวลาเนื่องด้วยเหตุดังกล่าวเพื่อขอขยายเวลาต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้วตามสิทธิที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างข้อ ๑๙ อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง หากจำต้องยื่นหลักฐานอื่นประกอบ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายที่ต้องรับทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่า ในวันที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าหยุดงานเพื่อให้ลูกจ้างไปลงประชามตินั้น ได้มีการหยุดงานจริงหรือไม่ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานเป็นประจำ หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีการหยุดงานจริงในวันที่อ้างย่อมน่าสงสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ การที่ผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางไปลงประชามติจึงชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาแล้ว ตามข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๙ ของสัญญา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทำสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารอุบัติเหตุ ผ่าตัดและผู้ป่วยใน ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง พร้อมอาคารห้องเครื่องงานระบบ จำนวน ๑ หลัง ที่โรงพยาบาลภูเขียว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ กับผู้ถูกฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ในวงเงิน ๘๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท กำหนดให้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนเงินวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่งเป็นจำนวนเงินวันละ ๑,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง และผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย อันเกิดขึ้นจากการที่ผู้ฟ้องคดีทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับ และค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย ต่อมา ภายหลังจากทำสัญญา คณะกรรมการตรวจสอบผังอาคารทำการตรวจสอบผังอาคารอุบัติเหตุ ผ่าตัด และผู้ป่วยใน ๕ ชั้น เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ก่อสร้างระดับพื้นโถงทำงานของชั้นหนึ่งสูงจากระดับพื้นของบริเวณก่อสร้างประมาณ ๒.๖๖ เมตร ผู้ฟ้องคดีลงนามรับทราบและยินดีปฏิบัติตามเป็นหลักฐานต่อคณะกรรมการตรวจสอบผังอาคาร ต่อมา ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญางวดที่ ๑ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามใบตรวจรับการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ และในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญางวดที่ ๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตามใบตรวจรับการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ในระหว่างนั้น ช่างผู้ควบคุมงานมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รายงานการควบคุมงานต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ในงานงวดที่สอง ในงวดงานนี้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการก่อสร้างฐานรากและเสาตอม่อทั้งหมดแล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางลาดของอาคารด้านหน้า ผู้ฟ้องคดีเสนอเอกสารต่อโรงพยาบาลภูเขียว และได้ส่งต่อไปยังคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อพิจารณาดำเนินการ แต่จนถึงบัดนี้ยังไม่มีเอกสารใดๆ แจ้งให้ทราบว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร พิจารณานุมัติหรือไม่ ถ้านุมัติจำเป็นต้องมีแบบแปลนการก่อสร้างพร้อมรายละเอียดประกอบอย่างไร ผู้ใดเป็นผู้ออกแบบและตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้าง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๑ ส่งแบบแปลนการเปลี่ยนแปลงทางลาดของอาคารเพื่อให้กองแบบแผนกรรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบ

/และในระหว่างนั้น...

และในระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาเลขที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญา ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เฉพาะในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้รับความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยขยายระยะเวลาก่อสร้าง จำนวน ๑๘๐ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญาเดิม จากวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิได้มีหนังสือ ที่ ชย ๐๐๒๗.๐๐๑/๕๔๖๖ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพพิจารณาและให้ความเห็นชอบแบบทางลาดแล้วตามหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๓/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ทำบันทึกขยายเวลาก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ขยายระยะเวลาก่อสร้าง เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดระดับพื้นที่ที่ ๑ สูงกว่าเดิม เพิ่มความสูงเสาอาคาร ทางลาดขึ้นลง ด้านหน้าอาคารยาวขึ้น และเพิ่มเสาดอมอแบบฐานรากชนิดฐานแผ่รองรับ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ชย ๐๐๒๗/๑๓๐๓๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งเร่งรัดงานจ้างและสงวนสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญา โดยให้ผู้ฟ้องคดีตอบรับการยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งขอผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาและแสดงความจำนงยินยอมที่จะชำระค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไข โดยขอทำงานตามสัญญาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่บอกเลิกสัญญาและให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อจนแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ เพื่อขยายระยะเวลาก่อสร้าง โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๔๕ วัน นับถัดจากวันที่สิ้นสุดสัญญาเดิมจนถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง อันเนื่องมาจากเหตุอุทกภัย

/ประกอบกับ...

ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว แต่เนื่องจากน้ำไม่ได้ท่วมพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขยายระยะเวลาก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการฟื้นฟูภายหลังน้ำลดออกไป ๖๐ วัน นับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาเดิมไปจนถึงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๒๒ งวดที่ ๒๓ และ งวดที่ ๒๔ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงคิดค่าปรับตามสัญญาวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท รวม ๒๓๐ วัน เป็นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าภายหลังจากที่ได้มีการลงลายมือชื่อทำสัญญาก่อสร้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ มีเหตุภัยพิบัติลมมรสุมและอุทกภัย มีเหตุที่ผู้ฟ้องคดีต้องมีคำสั่งให้ลูกจ้างหยุดงานเพื่อไปลงประชามติตามที่รัฐบาลกำหนด และมีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศแก่เจ้าของสถานประกอบการทุกแห่งให้ประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นขอขยายระยะเวลาก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๓๒๒ วัน แต่ไม่ได้รับการพิจารณา โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ปรับผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุทำงานล่าช้า เป็นเงิน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับ เป็นเงิน ๔,๑๔๒,๙๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิหักค่าจ้างเพื่อชำระค่าปรับได้เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๑๓๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า สัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือที่ได้ลงนามแล้วจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิได้ เว้นแต่การแก้ไขนั้นจะเป็นความจำเป็นโดยไม่ทำให้ทางราชการต้องเสียประโยชน์หรือเป็นการแก้ไขเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณานุมัติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้... และข้อ ๑๓๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญาหรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุ

/เกิดขึ้นจริง...

เกิดขึ้นจริง เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการ (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และวรรคสอง กำหนดว่า ให้ส่วนราชการระบุไว้ในสัญญากำหนดให้คู่สัญญาต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ส่วนราชการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุนั้นได้สิ้นสุดลง หากมิได้แจ้งภายในเวลาที่กำหนด คู่สัญญาจะยกมากล่าวอ้างเพื่อขอลดหรืองดค่าปรับ หรือขอขยายเวลา ในภายหลังมิได้ เว้นแต่กรณีตาม (๑) ซึ่งมีหลักฐานชัดแจ้งหรือส่วนราชการทราบที่อยู่แล้ว ตั้งแต่ต้น ประกอบกับสัญญาจ้างก่อสร้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นจำนวนเงินวันละ ๘๔,๕๕๐ บาท ... นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง ... และข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญานี้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะหักเอา จากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้ฟ้องคดี หรือบังคับ จากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทำสัญญา รับจ้างก่อสร้างอาคารอุบัติเหตุ ผ่าตัด และผู้ป่วยใน ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง พร้อมอาคาร ห้องเครื่องจากระบบ จำนวน ๑ หลัง ที่โรงพยาบาลภูเขียว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ กับ ผู้ถูกฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ในวงเงิน ๘๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงขยายระยะเวลาก่อสร้าง รวม ๔ ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีตกลงขยายระยะเวลาก่อสร้าง จำนวน ๑๘๐ วัน นับจากวันสิ้นสุด สัญญาเดิม จากวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ กรณี ได้รับความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ตามสัญญาเลขที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมสัญญา เลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญา ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีตกลงขยายระยะเวลาก่อสร้าง ให้ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดระดับพื้นที่ที่ ๑ สูงกว่าเดิม เพิ่มความสูง เสาอาคาร ทางลาดขึ้นลงด้านหน้าอาคารยาวขึ้น และเพิ่มเสาตอม่อแบบฐานรากชนิดฐาน

/แพร่รองรับ...

แผลรองรับ ตามบันทึกขยายเวลาก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีตกลง ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๔๕ วัน นับถัดจากวันที่สิ้นสุดสัญญาเดิม จนถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่มีความร้ายแรง ตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ การให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง เนื่องจากเหตุอุทกภัย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว แต่เนื่องจากน้ำไม่ได้ท่วมพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขยายเวลาก่อสร้างให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการฟื้นฟูภายหลังน้ำลดออกไป ๖๐ วัน นับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาเดิม ไปจนถึงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น ระยะเวลาการสิ้นสุดการทำงานตามสัญญา จึงเป็นวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ การที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลาการก่อสร้าง กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ โดยให้มีความสูงจากระดับพื้น ๒.๖๖ เมตร ทำให้ต้องเพิ่มความยาวของฐานรากขึ้นอีก ๑.๖๖ เมตร ต้องมีการแก้ไขแบบของทางลาดใหม่ มีการกำหนดระยะความยาวของทางลาดเพิ่มขึ้น ผู้ฟ้องคดี ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างกรณีการเปลี่ยนแปลงการก่อสร้างดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๒๑๐ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานเพียง ๑๕ วัน นั้น เห็นว่า งานงวดที่สองตามสัญญาจ้างก่อสร้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ประกอบด้วย (๑) งานก่อสร้างฐานราก (๒) งานหล่อเสาตอม่อ (๓) งานหล่อถึงเก็บน้ำใต้ดิน (๔) งานหล่อพื้น - ผนังกล่องลิฟต์ถึงระดับพื้นที่ชั้นที่ ๑ และ (๕) งานถมดินปรับภายใน อาคาร ทำระบบป้องกันและกำจัดปลวก (อัดน้ำยาลงดิน) มีกำหนดเวลาการทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ รวม ๔๐ วัน โดยในการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของงานเพิ่มความสูงของโถงชั้นที่ ๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดี ต้องทำงานเพิ่มขึ้น แต่งานที่เพิ่มขึ้นก็เป็นงานที่ทำต่อเนื่องจากงานเดิม ไม่ใช่การเริ่มทำงาน ฐานรากและผนังกล่องลิฟต์อาคารชั้นที่ ๑ ใหม่ และตามรายงานการควบคุมงานของช่าง ควบคุมงานว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้าง ในงวดงานดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง แต่ในส่วน

/ของการก่อสร้าง...

ของการก่อสร้างทางลาด ตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ของช่างผู้ควบคุมงาน ที่รายงานการควบคุมงานต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ในงานงวดที่สอง ในงวดงานนี้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการก่อสร้างฐานรากและเสาตอม่อทั้งหมดแล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางลาดของอาคารด้านหน้า ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเอกสารต่อโรงพยาบาลภูเขียว และได้ส่งต่อไปยังคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อพิจารณา ดำเนินการ แต่จนถึงบัดนี้ยังไม่มีเอกสารใดๆ แจ้งให้ทราบว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร พิจารณานุมัติหรือไม่ แกื่อนุมัติ จำเป็นต้องมีแบบแปลนการก่อสร้างพร้อมรายละเอียดประกอบอย่างไร ใครเป็นผู้ออกแบบและตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้าง ต่อมา สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดชัยภูมิ ได้มีหนังสือ ที่ ขย ๐๐๒๗.๐๐๑/๕๔๖๖ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณา และให้ความเห็นชอบแบบแปลนการก่อสร้างทางลาดแล้ว เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ ให้ความสูงจากระดับพื้นเดิมนั้น ต้องรอการให้ความเห็นชอบแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างของกองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบก่อน การที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถก่อสร้างทางลาดได้ตามแผนการดำเนินงาน ต้องดำเนินการก่อสร้างทางลาดในภายหลัง ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องจัดแบ่งคนงานมาดำเนินการ พร้อมกับการทำงานในงวดอื่นๆ ด้วยการก่อสร้างทางลาดที่มีความล่าช้าเนื่องจากต้องรอการอนุมัติให้แก้ไขแบบการก่อสร้าง จึงไม่ใช่ความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี และตามคำชี้แจงของกรมโยธาธิการ และผังเมือง ในฐานะผู้ที่มีความเชี่ยวชาญที่ไม่มีส่วนได้เสียในคดีนี้ ได้ให้ความเห็นต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ได้ตรวจสอบแบบแปลนทางลาดที่แก้ไขใหม่พบว่างานดอกเสาเข็มคาน และพื้นของงานดังกล่าวจะใช้ระยะเวลารวมกันประมาณ ๔๕ วัน มีรายละเอียดคือ นำบันจันเข้าและประกอบ ๗ วัน ดอกเสาเข็ม ๖ วัน ฐานราก ๗ วัน เทคานพื้น ๒๐ วัน และเก็บงาน ๕ วัน จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องงดหรือลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีกรณีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ เป็นเวลา ๔๕ วัน ตามข้อ ๑๓๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนกรณีนายช่างผู้ควบคุมงาน จากกองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัด เพราะติดภารกิจต้องดูแลควบคุมงานที่โรงพยาบาลจัตุรัส อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

/ทำให้ผู้ฟ้องคดี...

ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องชะลองานเทพูนเสาเข็มเจาะ จำนวน ๑๒ ต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้างออกไปจำนวน ๑ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงานกรณีดังกล่าว นั้น เห็นว่า ตามข้อ ๗๓ (๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานข้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา... จึงเห็นได้ว่า ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจและควบคุมงาน ณ โรงพยาบาลภูเขียวทุกวัน และโดยที่งานเทพูนเสาเข็มเจาะเป็นงานสำคัญที่ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมงานตรวจสอบก่อนการดำเนินการ โดยไม่สามารถดำเนินการ โดยไม่มีการตรวจสอบจากผู้ควบคุมงานได้ และผู้ฟ้องคดีก็นัดหมายกับช่างผู้ควบคุมงานแล้ว แต่เมื่อถึงวันนัด ปรากฏว่าช่างผู้ควบคุมงานไม่สามารถเดินทางมาตรวจสอบได้ เพราะต้องควบคุมงานก่อสร้างโรงพยาบาลจตุรัส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นผลให้งานเทพูนเสาเข็มเจาะต้องล่าช้าออกไป จึงถือเป็นเหตุอันเกิดจากความบกพร่องของช่างผู้ควบคุมงาน ไม่ใช่ความผิดหรือบกพร่องของผู้ฟ้องคดี จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องงดหรือลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีนายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัด เป็นเวลา ๑ วัน ตามข้อ ๑๓๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ลูกจ้างหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามที่ทางราชการกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลาก่อสร้าง จำนวน ๓ วัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาทำงาน นั้น เห็นว่า การลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามที่ทางราชการกำหนดเป็นการใช้สิทธิอันพึงกระทำสำหรับปวงชนชาวไทยที่อยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นการส่งเสริมให้ลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่ตามกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานโต้แย้งว่าผู้ฟ้องคดียังคงทำงานก่อสร้างในช่วงระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงฟังว่าผู้ฟ้องคดีได้ให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช จึง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้อง

/งดหรือลด...

งดหรือลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีกรณีให้ลูกจ้างหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... เป็นจำนวน ๓ วัน ดังนั้น เมื่อระยะเวลาสิ้นสุดการทำงานตามสัญญา คือ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดสุดท้ายในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญาเป็นเวลา ๒๓๐ วัน เมื่อหักระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องงดหรือลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีกรณีเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่เป็นเวลา ๔๕ วัน กรณีนายช่างผู้ควบคุมงานจากกองแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ไม่มาตามกำหนดนัด เป็นเวลา ๑ วัน และกรณีผู้ฟ้องคดีได้ให้ลูกจ้างหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อไปลงประชามติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... เป็นจำนวน ๓ วัน รวม ๔๙ วัน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างล่าช้า ๑๘๑ วัน (๒๓๐ - ๔๙) คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๑๕,๓๐๓,๕๕๐ บาท (๘๔,๕๕๐ x ๑๘๑) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากค่าจ้างที่จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๙,๔๔๖,๕๐๐ บาท จึงเป็นการหักค่าปรับไว้เกินกว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีสิทธิหักได้จำนวน ๔,๑๔๒,๙๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนค่าปรับจำนวน ๔,๑๔๒,๙๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของค่าปรับจำนวน ๔,๑๔๒,๙๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์เกี่ยวกับการหักระยะเวลา คิดปรับ กรณีที่ต้องขยายการก่อสร้างทางลาดเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของระดับพื้นอาคารชั้น ๑ ใหม่ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติมเป็นระยะเวลา ๔๕ วัน ระยะเวลาที่ต้องขยายกรณี นายช่างผู้ควบคุมงานไม่เดินทางมาตรวจสอบงานเทปูนเสาเข็มเจาะตามกำหนดนัด เป็นระยะเวลา ๑ วัน และระยะเวลาที่ต้องขยายกรณีผู้ฟ้องคดีให้ลูกจ้างหยุดงานเป็นเวลา ๓ วัน เพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้สิทธิลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับ เป็นเงิน ๔,๑๔๒,๙๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้

/ให้ดำเนินการ...

ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาล
ตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

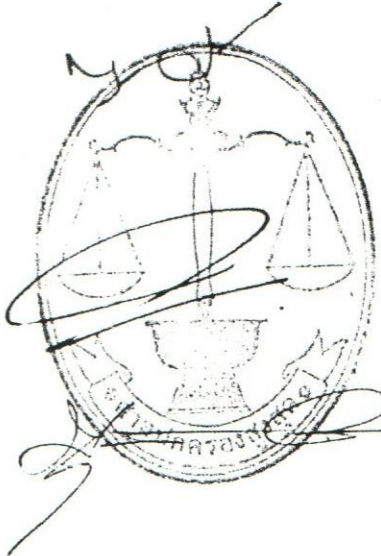
ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกัญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช ตันติเวสส

๑๒ พ.ย. ๒๕๖๐

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๙๕/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๙๕/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง	{	บริษัท ตรีวิจิตรวิศวกรรม จำกัด	ผู้ฟ้องคดี
		สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๒๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๗๙๒/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าประมูลงานจ้างเหมาก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษา จำนวน ๑ หลัง ของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนานิเทศ และได้เข้าทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ โดยตกลงค่าจ้าง เป็นเงิน ๑๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท แบ่งจ่ายเป็น ๘ งวด สัญญาจ้างกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ และจะต้องทำงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือ คำประกันของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสำโรง เลขที่ ก.๓๐๔๗๐๐๕๓๓๖๐๐๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ จำนวน ๖๓๓,๘๕๔ บาท และหนังสือคำประกันของ

/ธนาคารกรุงไทย...

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางบัวทอง เลขที่ ค. บพท.๐๐๐๑๗/๒๐๐๑๒๑/๐๐๓๐/๒๕๕๒
 ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ จำนวน ๑๒๒,๖๔๖ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็น
 หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา คู่สัญญาได้ตกลงทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้าง
 จำนวน ๒ ครั้ง ฉบับที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และฉบับที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗
 กันยายน ๒๕๕๓ เนื่องจากปริมาณงานและราคาสุทธิและงานสาขาภิบาลลดลง จึงตกลง
 ลดค่าจ้างลงเหลือ ๑๕,๐๓๒,๑๑๖ บาท ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างแล้วเสร็จ และได้ส่งมอบงาน
 งวดที่ ๔ ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายให้กับผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดี
 จึงต้องจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๔ (งวดสุดท้าย) ให้กับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม
 ฉบับที่ ๒ เป็นเงิน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายค่าจ้างให้เพียง ๒,๗๔๘,๗๖๐ บาท
 โดยหักเงินค่าจ้างงวดที่ ๔ ไปเป็นเงิน ๕๕๓,๙๐๐ บาท เนื่องจากปฏิบัติงานล่าช้า

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้อ ๕ ของสัญญา กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้าง
 ภายในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แต่ความเป็นจริง ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเริ่มเข้าทำงานตาม
 สัญญาจ้างได้ภายในวันที่กำหนดในสัญญาแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทที่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าจ้าง
 ให้ก่อสร้างว่าจ้างโยธากรรมไว้ในพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๑
 ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งมายังบริษัทเพื่อคืนเงินประกันก่อสร้างเป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีคงเสียเงินประกันก่อสร้างไม่สมประสงค์ของงานที่ก่อสร้างได้ไปแล้วแล้ว
 และแม้จะมีหนังสือแจ้งต่อเจ้าของพื้นที่แล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้
 เช่นเดิมจึงได้มีหนังสือที่ NTE/DOR/๒๗ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ และหนังสือ
 ที่ NTE/DOR/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอขยวาระระยะเวลาปฏิบัติงาน
 เนื่องจากเหตุดังกล่าว ๕๓ วัน นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดียังได้กระทำการอันเป็นสาเหตุให้เกิด
 ความล่าช้าในกว่าที่จ้าง เช่น การอนุมัติใช้เงินเพิ่มล่าช้า การสั่งให้ทดสอบเสาเข็ม และการขอ
 ผลพิจารณาหลังจากทดสอบเสาเข็มล่าช้า ทำให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานล่าช้าตั้งแต่งวดที่ ๑
 โดยผู้ฟ้องคดีดำเนินงานงวดที่ ๑ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่ได้รับเงิน
 ค่าจ้างงวดที่ ๑ เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ รวมทั้งพิจารณาอนุมัติวัสดุที่ใช้ในงาน
 ก่อสร้างล่าช้า และขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายดังนี้
 (๑) ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขออนุมัติใช้คอนกรีตผสมเสร็จ ตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๕
 ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เวลาพิจารณาเกือบ ๔ เดือน และแจ้งให้
 ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๓ (๒) ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ

ที่ NTE/memo/DOR/๐๑๕...

ที่ NTE/memo/DOR/๐๑๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่งผลทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานราก ซึ่งทำการทดสอบโดยภาควิชาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ ให้ส่งเอกสารเพิ่มเติม ประกอบด้วย สำเนาใบประกอบวิชาชีพของวิศวกรผู้ทำการทดสอบ ซึ่งตามรายการทั่วไปประกอบแบบก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวดงานวิศวกรรมโครงสร้าง ข้อ ๒.๓.๒.๑๕ ที่เป็นเอกสารภาคผนวก ๗ ประกอบสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ระบุว่า "การนำส่งตัวอย่างวัสดุต่างๆ ที่ใช้ในงานคอนกรีตและคอนกรีตเสริมเหล็ก ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นควรให้ส่งตัวอย่างวัสดุใดเพื่อทำการทดสอบคุณสมบัติ เป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างจะต้องนำส่งวัสดุนั้นให้ส่วนราชการที่มีเครื่องมือทดสอบตรวจสอบคุณสมบัติวัสดุนั้น แล้วส่งผลการทดสอบให้กองแบบแผนพิจารณา ในกรณีที่ผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งสิ้นในการส่งตัวอย่างวัสดุ" เนื่องจากภาควิชาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันที่ให้บริการของหน่วยทดสอบวัสดุ ดังนั้น การขอเอกสารเพิ่มเติมจึงไม่มีเหตุผลและไม่ชอบธรรม (๓) การอนุมัติงานเพิ่มระบบกำจัดปลวก เหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว รวมถึงผนังปิดท่อนานระบบสุขภิบาลและถาวรเปลี่ยนรุ่นสุขภัณฑ์สาขา (๔) ปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และเกิดการจลาจลในกรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี และในหลายจังหวัด ในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างเนื่องจากสาเหตุดังกล่าวจำนวน ๓๕๔ วัน สาเหตุทั้งหมดมิใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่เร่งรัดพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบจนระยะเวลาล่วงเลยไปนาน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือเร่งรัดการพิจารณาการขยายระยะเวลาการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่ก็ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขได้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไว้พิจารณาแล้ว ต่อมา ในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งการพิจารณาขยายระยะเวลาการก่อสร้างตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ที่ NTE/DOR/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยขยายระยะเวลาการก่อสร้างจากสาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาได้จำนวน ๖๗ วัน

/เท่านั้น...

เท่านั้น และไม่พิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างในกรณีอื่นให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่แจ้งเหตุผล การพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี นำเรื่องเข้าพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ภายหลังจากครบ กำหนดเวลาการก่อสร้างตามสัญญาแล้ว

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ความล่าช้าอันเป็นเหตุให้งานก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษา ไม่เสร็จภายในกำหนดตามสัญญามีได้เกิดจากความผิดของผู้ฟ้องคดี แต่เกิดจากความ บกพร่องและละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้พิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างให้กับผู้ฟ้องคดีโดยเร็ว ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่มีสิทธิหักเงินค่าจ้างจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท จากผู้ฟ้องคดี โดยในการแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีการลดเงินค่าจ้างเหมาก่อสร้างลงเหลือ ๑๕,๐๗๗,๗๘๖ บาท และในการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งมีการลดค่าจ้างเหมาก่อสร้างลงเหลือ ๑๕,๐๓๒,๑๑๖ บาท นั้น ไม่มีการลดเงิน ค่าปรับลงด้วยแต่อย่างใด โดยสัญญาจ้างได้กำหนดค่าปรับไว้ในข้อ ๑๕ ว่า หากผู้รับจ้าง ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิก สัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นเงินวันละ ๑๕,๑๓๐ บาท ซึ่งตาม ระเบียบแล้ว ค่าปรับจะกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๐.๐๐๑ ของเงินค่าจ้างตามสัญญา คือ ๑๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและในการ แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาครั้งที่ ๒ มีการลดค่าจ้างลงเหลือ ๑๕,๐๓๒,๑๑๖ บาท เงินค่าปรับตาม สัญญาจ้างจึงต้องลดลงเหลือไม่เกินวันละ ๑๕,๐๓๒ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ลดค่าปรับตาม จำนวนค่าจ้างที่ลดลง การแก้ไขสัญญาทั้งสองฉบับจึงไม่เป็นธรรม เงินจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักไว้เนื่องจากการปฏิบัติงานล่าช้าโดยไม่แจ้งรายละเอียดของค่าปรับ จึงเป็น การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องเพิ่มค่างานให้กับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากในการ ประมูลงานตามแบบไม่ปรากฏว่ามีงานนี้ คือ (๑) งานป้องกันและกำจัดปลวก (๒) งานเสริม เหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว (๓) งานเดินสายไฟฟ้าจากตัวอาคารไปยังเสาไฟฟ้าพร้อม ติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า ซึ่งงานเพิ่มทั้งสามรายการนี้ ผู้ฟ้องคดีเคยชี้แจงในที่ประชุม คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาเป็นเงินเพิ่มให้แล้ว โดยงานป้องกัน และกำจัดปลวก ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

/ประมาณ...

ประมาณราคางานป้องกันและกำจัดปลวกเป็นเงิน ๑๐๑,๒๕๗.๓๖ บาท และผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ที่ สร ๐๗๐๓.๐๖/๕๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ พิจารณานอมนิติเงินเพิ่ม จำนวน ๕๔,๖๑๓ บาท สำหรับงานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว นั้น เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำงานดังกล่าวด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๑๑ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ และหนังสือ ที่ NTE/DOR/๒๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คิดเงินค่างานเพิ่มจำนวน ๔๐,๖๑๘.๘๕ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งว่างานดังกล่าว เป็นงานตามเอกสารที่ ก.๑๗/มค/๔๓ ที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการ ซึ่งตามข้อเท็จจริง เอกสารดังกล่าวได้ระบุไว้สำหรับการสร้างอาคารในพื้นที่ ๑๐ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พะเยา ดาก และกาญจนบุรี เท่านั้น แต่งานก่อสร้างโครงการนี้อยู่ในพื้นที่จังหวัดนันทบุรี นอกเหนือจากพื้นที่ที่กำหนดในเอกสารดังกล่าว ดังนั้น จึงถือเป็นงานเพิ่มและผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินเพิ่มในงานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหวให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๕๐,๖๑๘.๘๕ บาท ส่วนงานเดินสายไฟฟ้า จากตัวอาคารไปยังเสาไฟฟ้าพร้อมติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้านั้น เนื่องจากไม่ได้มีการแจ้งไว้ในแบบงานประมูล และไม่ได้กำหนดระยะเวลาของการเดินสายไฟไว้ว่าจะมีการต่อฟ่วงไฟฟ้า ณ จุดใด รวมทั้งมิได้กำหนดมิเตอร์ไฟฟ้าไว้ จึงไม่มีการประมาณราคา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทราบดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายค่างานเดินสายไฟฟ้าจากตัวอาคารไปยังเสาไฟฟ้าพร้อมทั้งติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า จำนวน ๒๗๑,๐๑๕.๘๕ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีด้วย งานเพิ่มทั้งสกรูรายการดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๖๖,๒๔๕.๗๑ บาท รวมทั้งค่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักค่าจ้างเป็นเงิน ๕๕๓,๕๐๐ บาท เนื่องจากปฏิบัติงานล่าช้า โดยไม่แจ้งอ้างหักค่าอะไร เป็นค่าปรับหรือไม่ จำนวนงานของฝ่ายขอรับด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้กับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำสั่งพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินจำนวน ๕๕๓,๕๐๐ บาท ให้กับผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕๕๓,๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่างานเพิ่ม จำนวน ๓๖๖,๒๔๕.๘๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๓๖๖,๒๔๕.๘๕ บาท นับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายแทนผู้ฟ้องคดี
 ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน
 ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับจ้างก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษาจำนวน
 ๑ หลัง ของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กัญจนเกษิเกษ ในวงเงิน
 ๑๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท กำหนดงวดงาน ๘ งวด ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓
 โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากปริมาณ
 งานและราคาของเสาเข็มลดลงเป็นเงิน ๕๒,๒๐๕ บาท จึงคงเหลือเงินค่าก่อสร้าง
 ๑๕,๐๗๗,๗๙๖ บาท และแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓
 เนื่องจากปริมาณงานและราคาของสุขภัณฑ์และงานสุขาภิบาลลดลงเป็นเงิน ๕๕,๖๘๐ บาท
 คงเหลือเงินค่าจ้าง ๑๕,๐๓๒,๑๑๖ บาท ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๘ หรืองวดสุดท้าย
 เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๔๖ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม
 ๒๕๕๓ คณะกรรมการตรวจการจ้างเดินทางไปตรวจงานจ้างในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓
 และมีมติรับมอบงานงวดสุดท้ายเป็นเงิน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้าง
 งวดสุดท้ายให้ผู้ฟ้องคดีเพียง ๒,๗๕๘,๗๖๐ บาท เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้าง
 มีมติให้ลดค่าปรับแทนการขยายระยะเวลา โดยสัญญาจ้างสิ้นสุดในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓
 ผู้รับจ้างส่งงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิบัติงานล่าช้า
 ๕๗ วัน ค่าปรับวันละ ๑๕,๑๓๐ บาท คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๕๖๗,๖๑๐ บาท แต่คณะกรรมการ
 ตรวจการจ้างมีมติให้ลดค่าปรับ ๖๗ วัน คงเหลือ ๓๐ วัน คิดเป็นเงิน ๕๕๓,๕๐๐ บาท
 ค่าจ้างงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) เป็นเงิน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท จึงคงเหลือเงินที่ต้องจ่าย
 ให้ผู้รับจ้าง ๒,๗๕๘,๗๖๐ บาท ซึ่งวิทยาลัยฯ ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างทราบตามหนังสือ ก.สธ
 ๐๒๐๓.๐๗/๐๒๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ประเด็นเรื่องการส่งมอบพื้นที่ นั้น เนื่องจากบริเวณพื้นที่ก่อสร้างมีเครื่องจักร
 และวัสดุก่อสร้างของทางหุ้นส่วนจำกัดชดเชษฐ์ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างงานก่อสร้างของวิทยาลัย
 ยุบนพื้นที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าทำงานได้ คณะกรรมการตรวจการจ้าง
 จึงมีมติให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๕
 พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๖๗ วัน โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๑ ลงวันที่
 ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่เพื่อดำเนินการก่อสร้าง และได้มีหนังสือ
 ที่ NTE/DOR/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอยืดระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง

ซึ่งคณะกรรมการ...

ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติ เนื่องจาก (๑) ผู้รับจ้างได้เข้ารับทราบพื้นที่การก่อสร้างตามรายการชี้สถานะที่ ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ แล้ว (๒) ในสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิก สัญญา กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าจ้างและการจ่ายเงิน งานงวดที่ ๑ ข้อ ๑.๑ กำหนดให้ผู้รับจ้างต้อง ปรับพื้นที่ รื้อถอนสิ่งกีดขวางการก่อสร้าง (ถ้ามี) ข้อ ๑๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขยายเวลา ปฏิบัติงานตามสัญญา กำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือ ความบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้าง หรือเหตุการณ์อื่นหนึ่งอันใดที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิดชอบ กฎหมาย ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขและกำหนดเวลา แห่งสัญญานี้ได้ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าวพร้อมหลักฐานเป็นหนังสือ ให้ผู้ว่าจ้างทราบเพื่อขอขยายเวลาทำงานออกไปภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้น สิ้นสุดลง แต่เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบจึงได้หารือกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุขตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๒๕ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้าง และได้รับการตอบกลับตามบันทึกข้อความ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๖.๒/๑๕๔๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ดอบข้อหาหรือการขยายเวลาทำการ ตามสัญญา รวมทั้งหารือคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ.) ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๔๓ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง ได้รับการตอบกลับตามหนังสือ ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๓๗๔๒๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอหาหรือการขยายระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงประชุมเพื่อสรุปผลในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และมีมติให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างให้ผู้รับจ้าง ๖๗ วัน

ประเด็นพิจารณาอนุมัติสาขา นั้น ขอชี้แจงดังนี้ (๑) เสาค้ำ การสั่งให้ทดสอบ เสาค้ำ และการรอผลการพิจารณาหลังการทดสอบเสาค้ำ นั้น ตามรูปแบบรายการ กำหนดให้ผู้รับจ้างเสนอราคาเสาค้ำ คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร สำหรับความยาว ที่ใช้จริงขึ้นอยู่กับผลการเจาะสำรวจดิน ณ บริเวณที่ก่อสร้าง และเมื่อผู้รับจ้างได้เจาะสำรวจ ดินแล้วจึงเสนอขอใช้เสาค้ำ คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๑๘.๐๐ เมตร ตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุมัติใช้เสาค้ำ

/คอนกรีต...

คองกรีต จึงได้ส่งให้กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ ที่ สท ๐๒๐๓.๐๗/๒๒๓๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุญาตใช้เสาเข็มคองกรีต ซึ่งกองแบบแผนได้แจ้งผลการพิจารณาให้วิทยาลัยทราบตามหนังสือ ที่ สท ๐๗๐๓/๒๑๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง พิจารณาการใช้เสาเข็มคองกรีต คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ และมีมติอนุมัติให้ใช้ในการก่อสร้างได้ ต่อมาผู้รับจ้างเสนอขอใช้เสาเข็ม คอว. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๑๘.๐๐ เมตร (๒ ท่อนต่อกัน) ตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุมัติใช้เสาเข็มคองกรีต วิทยาลัยฯ ได้ส่งให้กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ ที่ ๐๒๐๓.๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุญาตใช้เสาเข็มคองกรีต ซึ่งกองแบบแผนได้แจ้งให้วิทยาลัยทราบตามหนังสือ ที่ สท ๐๗๐๓/๑๔๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณาการใช้เสาเข็มคองกรีต ภายหลังจากการตอกเสาเข็มแล้วเสร็จ ผู้รับจ้างได้ส่งระเบียบการตอกเสาเข็มให้วิทยาลัยพิจารณาตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอสั่งให้ระเบียบการตอกเสาเข็ม จึงได้ส่งหนังสือตักเตือนให้กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ ที่ สท ๐๒๐๓.๐๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติระเบียบการตอกเสาเข็มและระเบียบการตอกเสาเข็ม (BLOW-COUNT) ที่จะใช้ระเบียบการตอกเสาเข็มไม่ตรงกับรายการคำนวณที่เสนอขอใช้ในการตอกเสาเข็ม และการตอกเสาเข็มมิได้ปฏิบัติตามรูปแบบขบวนการและสัญญา กองแบบแผนจึงให้ผู้รับจ้างเสนอวิธีทดสอบความสามารถในการรับน้ำหนักของเสาเข็มเพื่อยืนยันว่าเสาเข็มที่ตอกไปแล้วสามารถรับน้ำหนักได้ นอกจากนี้ กองแบบแผนได้แจ้งผลการพิจารณารายงานระดับหัวเสาเข็ม และหนังสือแจ้งการตอกเสาเข็มตามหนังสือ ที่ สท ๐๗๐๓/๗๐๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณารายงานระดับหัวเสาเข็มและหนังสือแจ้งการตอกเสาเข็ม มีความเห็นควรที่จะให้มีการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็มเช่นเดียวกัน ผู้รับจ้างจึงได้ขออนุมัติการทดสอบกำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๑๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติการทดสอบกำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม ต่อมา กองแบบแผนแจ้งผลการพิจารณาปรากฏว่าถูกต้องตามแบบรูป รายการประกอบแบบและสัญญา เห็นควรให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหนังสือ ที่ สท ๐๗๐๓/๗๗๖ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณาผลการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็มการก่อสร้าง

/อาคารหอพัก...

อาคารหอพักนักศึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบให้ใช้ดำเนินการก่อสร้างได้ จึงมิได้ล่าช้ากว่า การปฏิบัติงานปกติแต่อย่างใด (๒) กรณีคอนกรีตผสมเสร็จ นั้น ผู้รับจ้างได้เสนอ รายละเอียดการขอใช้คอนกรีตผสมเสร็จตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติใช้คอนกรีตของบริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด โดยมีภาควิ วิศวกรรมโยธาเป็นผู้รับรองรายการคำนวณส่วนผสมคอนกรีต ซึ่งไม่ถูกต้องตามข้อกำหนด รูปแบบรายการในสัญญา และไม่ถูกต้องตามข้อบังคับของสภาวิศวกร กล่าวคือ วิศวกรรมโยธา ผู้รับรองจะต้องมีคุณสมบัติเป็นสามัญวิศวกรขึ้นไป และไม่มีเอกสารการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ประกอบการพิจารณา คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้ ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ผู้รับจ้างส่งเอกสารรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) เพิ่มเติม และวิศวกรผู้รับรองต้องเป็นสามัญ วิศวกรขึ้นไป แต่ผู้รับจ้างยังไม่ได้ส่ง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ติดตามอีกถ้อย ไขทางไปรษณีย์ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้รับจ้างได้ส่งหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งเอกสารอนุมัติใช้คอนกรีต เพิ่มเติมแต่ยังไม่ครบถ้วน คณะกรรมการจึงได้ส่งหนังสือที่ NTE/memo/DOR/๐๕๖ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งเอกสารประกอบเอกสาร ก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งขาดครบ ที่ขอเอกสารดังกล่าวในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๓ และได้ส่งให้กองแบบแผนพิจารณา ความหนังสือ ที่ สร ๐๒๐๓.๐๗/๖๕๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งเอกสาร ใบ มอก. คอนกรีตเพิ่มเติม และกองแบบแผนพิจารณาให้ใช้ในการก่อสร้างได้ พร้อมทั้ง แจ้งให้วิทยาลัยทราบ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๗๐๓/๗๗๕ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ใช้ดำเนินการในการก่อสร้างได้ จึงมิได้ล่าช้าแต่อย่างใด (๓) ประเด็นการส่งผล ทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานราก นั้น ผู้รับจ้างได้ส่งหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๑๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งผลทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต วิทยาลัย จึงได้ส่งให้กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ ที่ สร ๐๒๐๓.๐๗/๓๗๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งเอกสารการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต แต่เนื่องจากเอกสารที่ผู้รับจ้าง เสนอเป็นสำเนา และไม่มีหนังสือนำส่งของหน่วยราชการที่ทำการทดสอบ (FACULTY OF ENGINEERING CHULALONGKORN UNIVERSITY) อีกทั้งผู้ลงนามในผลการทดสอบ

ไม่ได้ระบุว่า...

ไม่ได้ระบุว่า เป็นวิศวกรที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด คณะกรรมการตรวจ
 การจ้างได้ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยวิศวกรกองแบบแผน
 แจ้งว่าได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วพบว่าเอกสารไม่ครบ ขาดสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เห็นควร
 แจ้งให้ผู้รับจ้างทราบเพื่อจัดส่งเอกสารให้ครบต่อไป ผู้รับจ้างจึงได้เสนอเอกสารการทดสอบ
 กำลังอัดคอนกรีตเพิ่มเติมตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๒๔ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓
 เรื่อง ให้ส่งเอกสารเพิ่มเติมงานก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษา เพื่อให้กองแบบแผน
 พิจารณาใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามรูปแบบรายการและสัญญา จึงเห็นควรให้
 ดำเนินการก่อสร้างต่อไปได้ จึงไม่ได้ปฏิบัติล่าช้ากว่าปกติในการตรวจสอบเอกสาร (๔) กรณี
 ระบบกำจัดปลวก นั้น ผู้รับจ้างได้ส่งหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๗ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก วิทยาลัยจึงส่งกองแบบแผนตามหนังสือ
 ที่ สร ๐๒๐๓.๐๗/๒๒๖ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุญาตใช้ผลิตภัณฑ์
 กำจัดปลวก กองแบบแผนตอบกลับตามหนังสือ ที่ สร ๐๗๐๓/๓๖๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณาอนุญาตใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้าง
 ได้ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ บัดนี้ได้แจ้งมิได้ล่าช้ากว่า
 การปฏิบัติงานปกติ (๕) กรณีเหล็กป้องกันปลอกป้องกันแผ่นดินไหว งานเสริมเหล็ก
 ป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างหอพักนักศึกษา ต่อมา ได้ส่งหนังสือเลขที่ NTE/DOR/๐๓๑
 ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็ก
 ป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างหอพักนักศึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้างได้แจ้งให้
 ที่ประชุมทราบในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จึงมิได้ล่าช้า
 กว่ากรปฏิบัติงานปกติแต่อย่างใด (๖) กรณีหนึ่งปิดทองงานสุขาภิบาล และการเปลี่ยนรุ่น
 สุขภัณฑ์ นั้น ผู้รับจ้างส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง
 ขอเสนองานเพิ่มและระยะเวลาเพิ่ม งานติดตั้งผนังกรุฝ้าบอร์ด สำหรับปิดแนวท่อต่องาน
 ระบบสุขาภิบาล คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗
 สิงหาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ผู้รับจ้างดำเนินการตามรูปแบบและรายการในสัญญา ไม่ต้อง
 เพิ่มงาน จึงมิได้ล่าช้ากว่าการปฏิบัติงานปกติแต่อย่างใด และผู้รับจ้างได้ส่งหนังสือ
 ที่ NTE/DOR/๐๓๗ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติใช้อ่างล้างหน้าแบบแขวน
 และโถส้วมแทนรุ่นเดิมตามแบบ พร้อมเสนอราคาที่ปรับลดลงและระยะเวลาเพิ่มเติม จึงส่ง

/กองแบบแผน...

กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๒๕๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓
 กองแบบแผนตอบกลับตามหนังสือ ที่ ๐๗๐๓.๐๖/๒๗๑ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓
 คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓
 มีมติให้คิดเป็นเงินลดทั้งสิ้น ๔๕,๖๘๐ บาท จึงมิได้ล่าช้ากว่าการปฏิบัติงานปกติเช่นกัน
 (๗) กรณีปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพฯ และปริมณฑล นั้น ผู้ฟ้องคดี
 ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาก่อสร้าง กรณีเหตุการณ์
 ความไม่สงบในกรุงเทพฯ คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓
 เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติให้เพิ่มระยะเวลาการก่อสร้าง เนื่องจาก
 ในรายงานของช่างผู้ควบคุมงานรายงานว่าผู้รับจ้างไม่ได้หยุดงานในเวลาที่กล่าวอ้าง

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาขยายระยะเวลาล่าช้า นั้น ผู้ฟ้องคดี
 มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาก่อสร้าง ซึ่งคณะกรรมการ
 ตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณา
 ในเบื้องต้นแล้วทุกประเด็น แต่เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ จึงได้หารือ
 ไปยังกรมกฎหมายคดีสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๒๕
 ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้าง ได้รับคำตอบกลับโดย
 มีบันทึกขอความ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๕๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ตอบขอหารือ
 การขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญา รวมทั้งหารือคณะกรรมการตรวจการจ้าง (กทพ.)
 ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๕๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลา
 ดำเนินการก่อสร้าง ได้รับการตอบกลับตามหนังสือ ที่ กค (กทพ.) ๐๔๒๑.๓/๓๗๔๒๔
 ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อหารือการขยายระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง
 คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้มีการประชุมเพื่อสรุปผลในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓
 เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ฟ้องคดีขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้างทั้งหมด ๓๘๔ วัน
 เกินกว่าระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญา (๓๖๐ วัน) ประกอบกับเป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
 กับกฎและระเบียบของทางราชการ จำเป็นต้องหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงมิได้เป็นการ
 ปฏิบัติงานล่าช้าแต่อย่างใด สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่แจ้งรายละเอียดการหักเงิน นั้น
 ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) ตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๔๖ ลงวันที่ ๒๕
 ธันวาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปตรวจงานก่อสร้างตามสัญญา และมีมติ
 รับมอบงาน ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ และมีมติให้

/ลดคำปรับแทน...

ข้อ ๑๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามสัญญา รวมทั้งระเบียบข้อปฏิบัติของทางราชการและ
ข้อกฎหมายทุกประการ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การจำ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการ
ตรวจการจ้างมีมติให้ลดค่าปรับ ๖๗ วัน คงเหลือ ๓๐ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕๓,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) จำนวน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท คงเหลือจ่ายให้แก่ผู้รับจ้าง
๒,๗๘๘,๗๖๐ บาท นั้น สัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ในข้อ ๕ ระบุว่า
ผู้ฟ้องคดีจะต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ และต้องทำงาน
ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่เนื่องจากบริษัทผู้รับเหมารายอื่น
ที่ดำเนินการก่อสร้างของเจ้าพนักงานควบคุมการก่อสร้าง เชน เสงี่ยม ทวาย เชน นั้น ไม่สมบูรณ์
ในหน้าที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ จึงได้มีหนังสือ
ที่ NTE/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ขอความเห็นในข้อ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒
และได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๑๑ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอให้พิจารณาขยาย
ระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญาออกไป ๕๓ วัน ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมและ
มีมติไม่เห็นชอบ ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ลดค่าปรับเป็นเงิน ๖๗ วันนั้น
แท้จริงแล้ว คือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างโดยผู้ฟ้องคดี
มีหนังสือขอขอลดเบี้ยปรับลงหรือขอลดการหักเงินตามสัญญาได้แก่ผู้ฟ้องคดี
๒๕๕๓ จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างจึงมีมติลดค่าปรับเพียง ๖๗ วัน
ซึ่งการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นกรณีพิเศษครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่
๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ไม่ปรากฏว่าเพราะเหตุใดจึงได้ลดค่าปรับ ๖๗ วัน และพิจารณาจาก
ข้อเท็จจริงได้

ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า บริเวณก่อสร้างมีวัสดุก่อสร้างของผู้รับจ้างงานก่อสร้าง
รั้วของวิทยาลัยอยู่ในพื้นที่ จึงมีมติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้ผู้รับจ้างตั้งแต่วันที่ ๒๔
กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๖๗ วัน นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดี
มีหนังสือแจ้งขอเข้าพื้นที่ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีเข้าพื้นที่
ก่อสร้างในวันดังกล่าว และไม่ปรากฏว่าก่อนวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้
ผู้ฟ้องคดีเข้าพื้นที่ หรือส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
หรือก่อนวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ตาม ต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้าง
ได้ประชุมในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ในวาระที่ ๓.๒

/พิจารณาว่า...

พิจารณาว่า คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) ให้ความเห็นว่า หากกรณีนี้เป็นผลโดยตรงที่ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบงานได้ทันภายในเวลาที่กำหนดในสัญญา ย่อมอยู่ในข่ายที่จะขยายเวลาการปฏิบัติติดตามสัญญาได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๙ (๑) อย่างไรก็ดี หากผู้รับจ้างยังสามารถทำงานในส่วนอื่นได้ ย่อมไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งสถาปนิกให้ข้อมูลว่าการปักผังก่อสร้างพื้นที่ต้องโสังและราบเรียบเนื่องจากจะมีผลต่อการวางตำแหน่งของอาคาร การกำหนดหมุดตำแหน่งของเสาเข็ม และการกำหนดระดับพื้นที่ของอาคาร ซึ่งจากข้อเท็จจริงพบว่าบริเวณพื้นที่ก่อสร้างมีวัสดุก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชิดเชษฐ์ ผู้รับจ้างก่อสร้างรั้วของวิทยาลัยอยู่ ทำให้ไม่สามารถปักผังก่อสร้างได้ จนกระทั่งวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ช่วงคุมงานก่อสร้างได้เข้ามาปฏิบัติงาน ไม่พบสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีมติใหม่ขยายระยะเวลาการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๖๗ วัน ก็คือ แต่การประชุมครั้งที่กล่าวเป็นการประชุมโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีฝ่ายเดียวมิได้ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อบกพร่องใด ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีไปสมัครกรอกเขตพื้นที่ก่อสร้างได้ไม่ใช่อุปสรรคของผู้ฟ้องคดี แต่ตามรายงานการประชุมจะต้องดำเนินการเมื่อวัน ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ไม่พบสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้าง แต่เมื่อไปถึงถึงปรากฏว่าในพื้นที่ก่อสร้างมีสิ่งของและวัสดุก่อสร้างของผู้รับจ้างวางซ้อนอยู่บนและข้างเสาเข็มเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ช่วงควบคุมงานของผู้ฟ้องคดีจะเข้าไปในพื้นที่และอ้างว่าไม่พบสิ่งกีดขวางก็ตาม แต่ไม่ปรากฏว่า ได้มีการแจ้งหรือมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้หาหนังสือส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดี ดังนั้นเมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งว่าได้เขตพื้นที่ก่อสร้างในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงต้องฟังว่าผู้ฟ้องคดีเข้าพื้นที่ก่อสร้างในวันดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ฟ้องคดีจะต้องพิจารณาขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๘๓ วัน

*ตามคำให้การของผู้ฟ้องคดีในประเด็นพิจารณาอนุมัติสำเนา นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขออนุมัติใช้เสาเข็มคอนกรีตตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยขอใช้เสาเข็มซึ่งผลิตโดยบริษัท สยามคทีผลผลิตภัณฑ์ คอนกรีตจำกัด ตามมาตรฐาน มอก. ๓๙๖-๒๕๒๔ พร้อมแนบรายละเอียดเกี่ยวกับเสาเข็มที่ขอใช้

เป็นเสาเข็ม...

เป็นเสาเข็ม ๒ ท่อนต่อกัน เชื่อมด้วยไฟฟ้า และผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ใช้ได้ตามหนังสือ
 ที่ สธ ๐๗๐๓/๒๑๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมา เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม
 ๒๕๕๒ วิศวกรโยธาและกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือ
 เพื่อขออนุมัติการใช้เสาเข็มใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องทำหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๑
 ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ พร้อมแนบรายละเอียดเพื่อขออนุมัติใหม่ และได้รับการอนุมัติใหม่
 ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๓/๑๔๔ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ ทั้งที่ตามหนังสือ
 ที่ NTE/memo/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ก็มีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้เสาเข็ม
 ๒ ท่อนต่อกันไว้แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำหนังสือเพื่อขออนุมัติเสาเข็มใหม่ ทำให้ต้อง
 เสียเวลาทำงานตามสัญญาจ้างออกไป โดยต้องชะลอการตอกเสาเข็มเพื่อรอผลการอนุมัติ
 ผู้ฟ้องคดีต้องทำหนังสือเพื่อขออนุมัติเสาเข็มใหม่อีกครั้ง ทั้งที่เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๒ ได้มีการพิจารณาอนุมัติให้ใช้เสาเข็มไปแล้ว โดยตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๒
 ถึงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นระยะเวลาถึง ๔๘ วัน และในระหว่างรอผลการอนุมัติ
 เสาเข็มใหม่ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งให้บริษัทผลิตเสาเข็ม ทำการผลิตเสาเข็มโดยยึดถือการพิจารณา
 อนุมัติให้ใช้เสาเข็ม ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๓/๒๑๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
 โดยเริ่มตอกเสาเข็มในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ทั้งที่ควรจะต้องดำเนินการได้ก่อนหน้านั้น
 หากต้องรอการอนุมัติเสาเข็มใหม่ซึ่งอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ แล้ว จะทำให้
 ไม่สามารถทำงานแล้วเสร็จได้ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ อย่างแน่นอน การที่ผู้ฟ้องคดี
 ตอกเสาเข็ม ๒ ท่อนต่อกันไปก่อนที่จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ใช้ใหม่เมื่อวันที่ ๒๗
 มกราคม ๒๕๕๓ และได้มีหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓
 จัดส่งระเบียบตอกเสาเข็มให้กับผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยมีการแจ้งเกี่ยวกับ
 การตอกเสาเข็มให้ทราบ จนผู้ฟ้องคดีหลักฐานรากและตอม่อแล้วเสร็จ และมีหนังสือ
 ที่ NTE/DOR/๐๒ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่งมอบงานงวดที่ ๑ ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดี
 ให้การว่า วิทยาลัยส่งให้กองแบบแผนพิจารณาระเบียบการตอกเสาเข็มตามหนังสือ ที่ สธ
 ๐๒๐๓.๐๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ กองแบบแผนตรวจสอบและแจ้งว่า พบการ
 ตอกเสาเข็มมิได้ปฏิบัติตามรูปแบบรายการและสัญญา และมีหนังสือแจ้งให้วิทยาลัยทราบ
 ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๓/๓๔๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ นั้น ระยะเวลาอันนับตั้งแต่วันที่
 ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ เป็นเวลาถึง ๔๘ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากกองแบบแผนเป็นวิศวกรควบคุมงานก่อสร้างด้วย แต่ผู้ถูกฟ้องคดี

/หรือวิศวกร...

หรือวิศวกรผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยแจ้งเหตุดังกล่าวแต่อย่างใด จนผู้ฟ้องคดี
 หล່ฮฐานรากและดอม่อแล้วเสร็จและส่งมอบงานงวดที่ ๑ จึงมีหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยว่า
 พบระเบียบการดอกเสาเข็มไม่ได้ปฏิบัติตามรูปแบบรายการและสัญญา และให้มีการทดสอบ
 ความสามารถในการรับน้ำหนักของเสาเข็มจำนวน ๒ ต้น ซึ่งตามหลักวิศวกรรมนั้น เมื่อมี
 การหล່ฮฐานรากและดอม่อแล้ว ขั้นตอนการทดสอบเสาเข็มจะต้องทำการทุบฐานรากและ
 ดอม่อที่หัวเสาเข็มที่จะทำการทดสอบก่อน ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานต่อไปได้
 จนกว่าจะผ่านการทดสอบโดยเสาเข็มทั้งสองต้นสามารถรับน้ำหนักได้ตามหลักวิศวกรรม
 ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งทดสอบเสาเข็มจำนวน ๒ ต้น โดยผู้ฟ้องคดีได้จ้างบุคคลภายนอกทำการ
 ทดสอบเสาเข็มตามที่ได้รับอนุมัติกรรมวิธีการทดสอบเสาเข็ม ซึ่งดำเนินการแล้วเสร็จ
 เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ และบริษัทผู้ทดสอบได้ส่งผลทดสอบเสาเข็มให้ผู้ฟ้องคดี
 วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมา กองแบบแผนแจ้งการพิจารณาผลการทดสอบ
 การรับน้ำหนักของเสาเข็มตามหนังสือ ที่ สร ๐๗๐๓/๗๗๖ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓
 หากพิจารณาระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติ ๓๐ วันขึ้นไปในแต่ละเรื่อง ย่อมมีผลกระทบ
 ต่อการทำงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดี และแม้การส่งหนังสือระหว่างหน่วยงานของ
 ผู้ถูกฟ้องคดี กล่าวคือ วิทยาลัยและกองแบบแผน จะมีเวลาไม่ถึง ๓๐ วัน แต่การพิจารณา
 อนุมัติงานก่อสร้างแต่ละครั้งใช้เวลานานกว่าจะอนุมัติ

ตามองค์การเกี่ยวกับคอนกรีตผสมเสร็จ พบคอมพิวเตอร์ NTE/memo DOR/๑๕
 ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุมัติใช้คอนกรีตของบริษัท ทีพีโอ คอนกรีต จำกัด
 แม้จะมีภาคีวิศวกรโยธาเป็นผู้รับรองรายการคำนวณ และไม่มีเอกสารรับรองมาตรฐาน
 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ประกอบการพิจารณา ก็ตาม แต่ปรากฏว่า คณะกรรมการ
 ตรวจสอบการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ก็ได้มีมติให้
 ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) เพิ่มเติม และวิศวกร
 ผู้รับรองต้องเป็นสามัญวิศวกรขึ้นไป ซึ่งหากเป็นการไม่ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีควรแจ้งให้
 ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนหน้านี้ โดยไม่ควรรอเอาเข้าที่ประชุม ซึ่งใช้เวลาถึง ๘๓ วัน ส่วนค่าให้การ
 ในเรื่องการส่งผลทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานราก ที่อ้างว่าเอกสารที่ผู้ฟ้องคดี
 เสนอเป็นสำเนา และไม่มีหนังสือนำส่งของหน่วยงานราชการที่ทำการทดสอบ อีกทั้ง
 ผู้ลงนามในผลการทดสอบไม่ได้ระบุว่าเป็นวิศวกรที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
 คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างเห็นควรให้ผู้รับจ้างจัดส่งเอกสารให้ครบ นั้น ตามรายการทั่วไป

ประกอบ...

ประกอบแบบก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๕๓ ของกองแบบแผน สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กำหนดว่า การนำส่งตัวอย่างวัสดุต่างๆ ที่ใช้ในงานคอนกรีต เสริมเหล็ก ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นควรให้ส่งตัวอย่างวัสดุใด เพื่อทำการ ทดสอบคุณสมบัติ เป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างจะต้องนำส่งวัสดุนั้นให้ส่วนราชการที่มีเครื่องมือ ทดสอบตรวจสอบคุณสมบัติ เป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างจะต้องนำส่งวัสดุนั้นให้ส่วนราชการที่มีเครื่องมือ ทดสอบตรวจสอบคุณสมบัติวัสดุนั้น แล้วส่งผลการทดสอบให้กองแบบแผนพิจารณา ในการนี้ผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งสิ้นในการส่งตัวอย่างวัสดุ..." กองแบบแผน ทราบดีว่าการพิจารณาเป็นหน้าที่ของตนโดยตรง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ส่งเอกสารเพิ่มเติมจึงไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ฟ้องคดีส่งวัสดุให้ห้องทดสอบวัสดุ ภาควิชา วิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ทำการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดในรายการทั่วไปประกอบแบบก่อสร้างและสิ่งก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๕๓ และตามเอกสารของหน่วยงานผู้ทดสอบก็ปรากฏข้อความชัดเจนเกี่ยวกับหน่วยงาน ของผู้ฟ้องคดี และที่อ้างว่าต่อมาผู้รับจ้างได้เสนอเอกสารการทดสอบกำลังอัดคอนกรีต เพิ่มเติม นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ส่งเอกสารเกี่ยวกับสำเนาใบประกอบวิชาชีพของผู้ทดสอบกำลัง อัดคอนกรีตเพิ่มเติมแต่อย่างใด แต่กองแบบแผนของผู้ถูกฟ้องคดีกลับพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดี ต้องค่าปริมาตรและสิ่งปลูกสร้างให้ด้วยได้แก่เป็นการพิจารณาที่ไม่เป็นธรรม และผู้ฟ้องคดีต้อง เสียเวลาหนึ่งสัปดาห์ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อขอหนังสือดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งผล การทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตครั้งแรก ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่กองแบบแผนใช้เวลาในการพิจารณามีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นเวลาถึง ๖๑ วัน และ ๔๕ วัน ตามลำดับ ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ส่งเอกสารเพิ่มเติมและผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงภาควิชาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เพื่อขอเอกสารเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๒๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ส่งเอกสารให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดี ต้องเสียเวลารอการพิจารณาของกองแบบแผน นับแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นเวลา ๕๓ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรม ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขไว้ด้วย

* ตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีเรื่องระบบกำจัดปลวก นั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๗ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ขออนุมัติใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม

/๒๕๕๓...

๒๕๕๓ โดยใช้เวลากว่า ๔๖ วัน และตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีเกี่ยวกับเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว ที่อ้างว่าเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหว และเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอคืนหนังสือดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาอนุมัติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นั้น ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะมีหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๒๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งมอบงานงวดที่ ๓ และแจ้งหนี้ค่าก่อสร้าง แต่ถูกบีบให้ต้องขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหว ไม่เช่นนั้นจะไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าจ้างในงานงวดที่ ๑ และที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จนกระทั่งวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๐ เรื่อง เปรียงรัดการเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างของงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ เป็นเงิน ๕๐๐,๘๘๖ บาท และงวดที่ ๒ เป็นเงิน ๒,๒๐๘,๕๕๐ บาท ให้กับผู้ฟ้องคดีสาขาใต้มีเงินมีเจตนา กลับแก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือที่ ๓ เป็นเงินอีก ๑,๕๕๕,๘๖๖ บาท และได้มีหนังสือส่งมอบงานใหม่ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีของนักฟ้องคดี มีเจตนาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ จำนวน ๕,๒๖๕,๒๐๒ บาท ล้ำเข้าไปอีก จนกระทั่งต้องทำหนังสือขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหวฉบับดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าต้องรอผลการสรุปและเอกสารตอบกลับ จากกองแบบแผน เรื่อง ขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหวทำให้ การตรวจรับงานงวดที่ ๓ ล้ำช้า หากผู้ฟ้องคดีเต็มใจที่จะไม่คิดราคางานเพิ่ม และไม่ถูกบีบให้ขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหวแล้ว คงไม่ให้เหตุผล ในลักษณะดังกล่าว และเมื่ออันระยะเวลาตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีขออนุมัติงานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหว เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่มีมติในการประชุม เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นเวลาถึง ๔๑ วัน

* ตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่องหนังสือปิดทองงานระบบสุขาภิบาล นั้น ตามแบบก่อสร้างอาคารตามสัญญาจ้าง การเดินท่อสุขาภิบาล (ท่อน้ำประปา ท่อน้ำระบบส้วม และท่อน้ำทิ้ง) ต้องมีการติดอย่างล้างมือที่ผนังซึ่งมีท่องานระบบสุขาภิบาลเดินผ่าน

โดยจะเห็น...

โดยจะเห็นระบบท่อสุขาภิบาลดังกล่าว รวมถึงท่อของระบบส้วมด้วย ผู้ฟ้องคดี จึงเสนองานเพิ่มโดยติดตั้งผนังกรุแผ่นวีวีวอร์คสำหรับปิดแนวท่อระบบสุขาภิบาลทุกห้อง เป็นเงิน ๖๕,๑๕๓.๗๐ บาท ผู้ฟ้องคดียืนยันที่จะไม่คิดราคางานเพิ่ม แม้ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ จะมีมติให้ผู้รับจ้างดำเนินการตามรูปแบบ และรายการในสัญญาไม่ต้องเพิ่มงาน แต่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทำงานเพิ่มให้โดยไม่คิดราคา อยู่แล้ว จึงทำงานดังกล่าวให้ไปก่อนที่จะมีมติของคณะกรรมการตรวจการจ้าง และแจ้งให้ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การปิดท่อระบบสุขาภิบาลโดยติดตั้งผนัง กรุแผ่นวีวีวอร์ค จะทำให้งานก่อสร้างอาคารดังกล่าวสมบูรณ์เรียบร้อย จึงทำงานเพิ่ม ดังกล่าวให้โดยไม่คิดมูลค่างาน ส่วนประเด็นการเปลี่ยนรุ่นสุขภัณฑ์ นั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ขออนุมัติอย่างล่วงหน้าแบบชวน และใต้วมแทนรุ่นเดิมตามแบบ พร้อมเสนอราคาที่ปรับ ลดลงและระยะเวลาเพิ่มเติมในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีนำเข้าที่ประชุม ในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกือบ ๑ เดือน โดยยังไม่รวมเวลาที่ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งการอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

* ประเด็นปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นั้น ช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ รัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้มีคำสั่งห้ามโดยสมบูรณ์ถึงคำสั่ง เพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อย และสถานที่ก่อสร้างตามสัญญาที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการปิดกั้นของ กองกำลังทหาร ทำให้คนงานและลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ แม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้หยุดงาน อีกทั้งบริษัทและร้านค้าวัสดุก่อสร้างก็ไม่สามารถขาย หรือส่งวัสดุก่อสร้างไปยังสถานที่ก่อสร้างได้ตามปกติ ซึ่งต่อมา รัฐบาลได้มีมติให้หน่วยงาน ของรัฐขยายระยะเวลาก่อสร้างได้

สำหรับประเด็นเรื่องการพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญา ล่าช้า นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอดำเนินการ ก่อสร้าง กรณีพื้นที่ก่อสร้างมีวัสดุก่อสร้างของผู้รับเหมารายอื่น ซึ่งดำเนินการก่อสร้างรั้ว ของวิทยาลัยอยู่ โดยขอดำเนินการเป็นเวลา ๕๓ วัน ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างนำเข้า ที่ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และมีมติไม่อนุมัติให้ต่อระยะเวลา แต่การประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมเฉพาะคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี เท่านั้น โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าชี้แจงเหตุที่ขอขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญา

แต่อย่างไร...

แต่อย่างใด ในทางปฏิบัติผู้ถูกฟ้องคดีต้องออกหนังสือส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้ผู้รับจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติแต่อย่างใด อีกทั้งตามมติที่ประชุมที่พิจารณาว่างานงวดที่ ๑ ข้อ ๑.๑ กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องปรับพื้นที่ รื้อถอนสิ่งกีดขวางการก่อสร้าง (ถ้ามี) นั้น ความจริงแล้วสิ่งกีดขวางเป็นของบุคคลอื่นที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างมาทำรั้วและผู้ถูกฟ้องคดียินยอมให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจเข้ารื้อถอนและปรับพื้นที่ตามมติที่ประชุม และเหตุดังกล่าวก็ไม่อยู่ในวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อขอขยายระยะเวลาทำงานภายใน ๑๕ วัน เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดี และการที่คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบพื้นที่ก่อสร้างตามรายการชี้สถานที่ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๒ แล้วนั้น ไม่เป็นธรรม เพราะวันดังกล่าวเป็นวันก่อนลงนามในสัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๔๒ ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือขอขยายเวลาก่อสร้างตามสัญญาทุกกรณีอีกครั้ง ความหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ แต่ก็ไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการตรวจการจ้างในครั้งประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ตามข้อที่ ๓ ของข้อพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งกระบวนผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงเรียนขอความเห็นธรรมดอร์มมาเพื่อว่าควรจะมีหนังสือส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งคดีนี้แยกต่างหากคดีที่ ๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีในคดีรวมกับคดีลงแจ้งจตุตถกรรมคดีต่อกรมพัสดุ (เกสพ) โดยพลวงแจ้งว่าคดีนี้ระเบียบสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดภูเก็ตโดยกรมพัสดุ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ข้อ ๑๕ วรรค ๑ วรรค ๒ วรรค ๓ หรือสิทธิการปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี หรือข้อยกเว้นเวลา ที่กองควบคุมสัญญาหรือข้อพิพาทลงให้อยู่ในอำนาจของหน่วยงานที่สอบข้อพิพาทจะพลวงแจ้งได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดของจริง เฉพาะกรณี (๒) แห่งของกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติหรือของส่วนราชการอื่น จะต้องเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่ผู้ฟ้องคดีโดยมีผลต่อคดีนี้โดยคดีนี้คดีนี้คดีนี้ จากหลักการดังกล่าวเห็นว่าหากกองควบคุมสัญญาเห็นว่าการก่อสร้างดังกล่าวอยู่เป็นของผู้รับจ้างรายอื่น ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจการลงนามปรับพื้นที่หรือรื้อถอนได้ อันเป็นผลกระทบโดยตรงทำให้ไม่สามารถลงมืองานได้ทันภายในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาขอมอบอยู่ในข่ายที่จะขยายเวลาได้ หากพิจารณาจากกรณีก่อนหน้าของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเห็นได้ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอมอบขยายระยะเวลาการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓ แล้ว แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างกลับไม่พิจารณา จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างอีกครั้งในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ จึงนำเข้าไปประชุม และมีมติไม่อนุมัติให้ขยายระยะเวลา

/การก่อสร้าง...

(๔) รายการทั่วไปประกอบแบบก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๓ กองแบบแผน จำนวน ๑ เล่ม
 (๕) แบบมาตรฐานสำหรับโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก เอกสารเลขที่ ก.๑๗/ม.ค./๔๓
 จำนวน ๑ เล่ม (๖) เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) ซึ่งจะเห็นได้ว่า เอกสารประกอบสัญญาเลขที่
 ๑๖๑/ก.ค./๔๓ และเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๔๕ (รายละเอียดของการป้องกันและกำจัด
 ปลวก) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น ไม่มีในเอกสารประกอบสัญญาแต่อย่างใด อีกทั้ง
 ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ตาม B.O.Q. (ประมาณราคางานก่อสร้าง) ก็ไม่มีปริมาณงานป้องกัน
 และกำจัดปลวกด้วย ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้คิดราคางานป้องกันและกำจัดปลวกแต่อย่างใด
 และเอกสารท้ายคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีหมายเลข ๕๖ ก็ระบุไว้ชัดเจนว่า "เนื่องจากตาม
 สัญญาจ้างอ้างถึงเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๔๕ แต่ไม่ได้แนบเอกสารแสดงรายละเอียดงาน
 ป้องกันและกำจัดปลวก และไม่ได้คิดราคาและไม่มีปริมาณงานตาม B.O.Q." ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี
 ก็ได้พิจารณา และมีหนังสือแจ้งเป็นงานเพิ่มและเงินเพิ่มให้ จำนวน ๕๔,๖๑๓ บาท ดังนั้น
 การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม
 ๒๕๕๓ พิจารณาว่า ตามเอกสาร ข. ๒๐๘/ส.ค./๕๒ แผ่นที่ ๔/๒๖ ข้อ ๑๖ ใช้เอกสารที่
 ก.๑๗/ก.ค./๔๓ และเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๔๕ รายละเอียดการป้องกันและกำจัดปลวก
 โดยไม่เอื้ออำนวยดังกล่าวเป็นรายละเอียดในสัญญาจริงและหรือควรขยับขยายก่อสร้าง จึงจะ
 ก่อให้เกิดความกระชับในเอกสาร ข. ๒๐๘/ส.ค./๕๒ เพียงเท่านั้น ผลเป็นที่เห็นพ้องต้อง
 กันทั้งงานป้องกันและกำจัดปลวกโดยไม่มีสิทธิคิดราคางานเพิ่มใหม่เป็นกรรมสิทธิ์
 กรรมฐานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว นั้น ตามแบบมาตรฐานสำหรับโครงสร้าง
 คอนกรีตเสริมเหล็ก เอกสารเลขที่ ก.๑๗/ม.ค./๔๓ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ระบุว่า
 วัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบแบบก่อสร้างอาคารที่ก่อสร้างในพื้นที่จังหวัดที่กำหนดให้
 ออกแบบอาคารต้านแผ่นดินไหวตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๙ ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใน ๑๐ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่
 แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พะเยา ดาก และกาญจนบุรี ซึ่งอาคารที่จะก่อสร้าง
 ตามสัญญานี้ในพื้นที่จังหวัดนันทบุรี จึงไม่อยู่ในข้อกำหนดที่ต้องใช้แบบมาตรฐาน
 ดังกล่าว ส่วนตามคำให้การเกี่ยวกับการเดินสายไฟฟ้า นั้น ตามเอกสารประมาณราคา
 การก่อสร้างงานไฟฟ้า ผู้ฟ้องคดีได้คิดคำนวณสายเมนไฟฟ้า ขนาด ๓ x ๔๕.๑ x ๗๐
 ตารางมิลลิเมตร THW ขนาด ๓ นิ้ว IMC (IMC = ๒.๕ มิลลิเมตร) ให้เพียงจำนวน ๒๐ เมตร
 เนื่องด้วยผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้กำหนดจุดที่จะต้องเชื่อมต่อระบบไฟฟ้าไว้ว่าให้เชื่อมต่อ

/ณ จุดใด...

ณ จุดใดเป็นที่แน่นอน และสามแบบก่อสร้างก็มีได้กำหนดมิเตอร์ไฟฟ้าไว้ด้วย อีกทั้ง เมื่อมีการเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดหาเบรกเกอร์ขนาด ๑๖๐ A จำนวน ๑ ตัวเพิ่มเติมเพื่อความปลอดภัยและดูแลรักษาแยกแต่ละอาคารได้ แต่ตามเอกสารเลขที่ ข. ๒๐๗/ส.ค./๕๒ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ระบุไว้เพียงว่า ให้เชื่อมต่อระบบไฟฟ้าและสุขาภิบาลกับเมนของโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุดจนใช้การได้ดีเท่านั้น โดยมีได้มีข้อกำหนดแบบระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือขนาดและความยาวของสายไฟฟ้าที่จะต้องใช้ในการเชื่อมต่อระบบไฟฟ้าไว้ด้วย แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างก็ใช้อำนาจในการพิจารณาที่มีมติให้ผู้ฟ้องคดีต้องทำการเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า ทั้งที่ในใบประมาณราคางานไฟฟ้าผู้ฟ้องคดีได้คำนวณระยะของสายไฟฟ้า ชนิดและขนาดไว้เพียง ๒๐ เมตรเท่านั้น ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาและมีมติไม่คิดราคางานเพิ่มให้กับผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบจ่ายเงินค่างานเพิ่มตามค่าฟองของผู้ฟ้องคดี

✕ ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ค่าคัดค้านค่าให้การของผู้ฟ้องคดี ประเด็นการชำระเงินงวดสุดท้าย ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ลดค่าปรับเป็นเวลา ๖๗ วัน โดยไม่ปรากฏรายละเอียดว่าเพราะเหตุใดจึงลดค่าปรับเพียง ๖๗ วัน นั้น สัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ในข้อ ๕ ผู้ฟ้องคดีจะต้องเริ่มงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ และต้องทำงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เริ่มทำงานตามระเบียบในสัญญา และโดยหนังสือที่ NTE/DOR/๐๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งขอเข้าพื้นที่ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อมาได้มีหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอให้พิจารณาขยายระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญาออกไปอีก ๘๓ วัน เนื่องจากบริษัทผู้รับเหมารายอื่นที่ดำเนินการก่อสร้างรั้วของวิทยาลัยฯ วางวัสดุก่อสร้างไว้ที่พื้นที่ก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าวโดยเร็ว ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยพิจารณาเป็นข้อๆ ตามสัญญา รวมทั้งรูปแบบและรายการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ประชุมมีมติไม่อนุมัติให้ต่อระยะเวลาการก่อสร้าง แต่เพื่อความเป็นธรรมและถูกต้อง คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้หารือกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือ ที่ สร ๒๒๐๓.๐๗/๑๓๒๕ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอยขยายระยะเวลาการก่อสร้าง รวมทั้งหารือคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพพ.)

/ตามหนังสือ...

คามหนังสือ ที่ สข ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๘๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอขยายระยะเวลา
 ดำเนินการก่อสร้าง โดยคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) ให้ความเห็นฯ หากบริเวณ
 พื้นที่ก่อสร้างมีวัสดุก่อสร้างวางอยู่เป็นของผู้รับจ้างรายอื่น ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่สามารถก้าวล่วง
 เข้าไปปรับพื้นที่หรือรื้อถอนได้ อันเป็นผลกระทบโดยตรงที่ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถ
 ส่งมอบงานได้ทันภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา ย่อมอยู่ในข่ายที่จะขยายเวลา
 สัญญาได้ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓๙ (๑) อย่างไรก็ดี หากผู้รับจ้างยังสามารถทำงาน
 ในส่วนอื่นได้ ย่อมไม่อยู่ในข่ายการขยายเวลาตามระเบียบฯ ข้อเดียวกัน คณะกรรมการ
 ตรวจสอบการจ้างจึงประชุมเพื่อสรุปผล ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม
 ๒๕๕๓ มีมติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้ผู้รับจ้าง ๖๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน
 ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เนื่องจากในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
 นายช่างควบคุมงานได้เข้ามาปฏิบัติงาน ไม่พบสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้าง
 เห็นได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีเต็มที่
 โดยมีหนังสือหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะได้รับหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ โดยไม่ได้นำเรื่องที่มีผู้ฟ้องคดีหาหนังสือ
 ร้องเรียนมาพิจารณาช่วยใดๆด้วย

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ จนกระทั่งวันที่
 ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้หนังสือแจ้งขอเข้าพื้นที่ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒
 จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีเข้าพื้นที่ก่อสร้างในเวลาดังกล่าว และไม่ปรากฏว่าก่อนวันที่ ๑๕
 ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพื้นที่ หรือส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
 ในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หรือก่อนวันดังกล่าวแต่อย่างใด และเมื่อมีการประชุม
 เพื่อพิจารณาการขยายระยะเวลาการก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างก็ได้ให้ผู้ฟ้องคดี
 ชี้แจง นั้น คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างได้ประชุม เรื่อง การพิจารณาขยายระยะเวลา
 ก่อสร้าง ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยพิจารณาจาก
 สัญญา รูปแบบและรายการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
 รายงานควบคุมงานของนายช่างควบคุมงานและเอกสารหลักฐานที่มี โดยเป็นการพิจารณา
 ต่อเนื่องจากการประชุมครั้งก่อนที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมและให้หลักฐานเอกสารในการที่
 ไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ การพิจารณาครั้งนี้จึงไม่ได้เชิญผู้ฟ้องคดีเข้าชี้แจงอีก
 โดยคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างได้พิจารณารายละเอียดของเอกสารต่างๆ อย่างครบถ้วน

/และจากหนังสือ...

และจากหนังสือขออนุมัติใช้ SHOP DRAWING มังอาคารหอพักนักศึกษาที่ NTE/memo/DOR/๐๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าพื้นที่เพื่อวางผังอาคารแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ อนุมัติให้ใช้ SHOP DRAWING มังอาคารหอพักนักศึกษาได้ และไม่มีข้อความใดในสัญญาระบุให้ผู้ว่าจ้างต้องส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้กับผู้รับจ้าง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าเริ่มทำงานตามที่ระบุในสัญญา และข้อเท็จจริงจากรายงานการควบคุมการก่อสร้างของช่างควบคุมงานก็ไม่ได้ระบุว่าผู้รับจ้างเข้าพื้นที่เพื่อเตรียมการก่อสร้างแต่อย่างใด การพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างจึงเป็นการพิจารณาที่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีแล้ว

ประเด็นการพิจารณาอนุมัติล่าช้า นั้น (๑) เสาค้ำ การสั่งให้ทดสอบเสาค้ำ และการรอผลการพิจารณาหลังการทดสอบเสาค้ำ นั้น ความรูปแบบรายการกำหนดให้ผู้รับจ้างเสนอราคาเสาค้ำ คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาวที่ใช้จริงขึ้นอยู่กับผลการเจาะสำรวจดินบริเวณก่อสร้าง และเมื่อเจาะสำรวจดินแล้ว ผู้รับจ้างได้เสนอขอใช้เสาค้ำ คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๑๘.๐๐ เมตร ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ อนุมัติให้ใช้ในการก่อสร้างได้ ต่อมาผู้รับจ้างเสนอขอใช้เสาค้ำ คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๑๘.๐๐ เมตร (สองท่อนต่อเชื่อมด้วยลวดเชื่อมไฟฟ้า) โดยยกแบบแบบเดิมโดยหวังข้อที่ สธ ๐๗๐๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ เห็นควรใช้ในใ้ในการก่อสร้างได้ ซึ่งในครั้งแรกผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้เสาค้ำระบบเป็นเสาค้ำก่อนเดี่ยว คอ. ขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๑๘.๐๐ เมตร แต่ในเอกสารรายการคำนวณเสาค้ำ คอ. และรายการคำนวณ Blow Count เป็นชนิด ๒ ท่อน ต่อเชื่อมด้วยลวดเชื่อมไฟฟ้า และผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาให้ใช้ได้ตามหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้างพบว่า หนังสือขออนุมัติใช้เสาค้ำ กับรายละเอียดภายในขัดแย้งกัน จึงให้ผู้ฟ้องคดีขออนุมัติใช้เสาค้ำใหม่และต้องมีการหักลดเงินค่าเสาค้ำ ซึ่งเหตุดังกล่าวเป็นความผิดพลาดในการจัดเอกสารของผู้ฟ้องคดีเอง และผู้ฟ้องคดีก็ได้เริ่มคอกเสาค้ำคันแรกเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ตามรายงานของช่างควบคุมงาน ก่อนได้รับอนุมัติให้ใช้เสาค้ำเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าต้องเสียเวลาโดยต้องชะลอการคอกเสาค้ำออกไปเพื่อรอผลการพิจารณาอนุมัติเสาค้ำจึงไม่เป็นความจริง ผู้ฟ้องคดีตั้งใจใช้เสาค้ำชนิด ๒ ท่อน ต่อเชื่อมด้วยไฟฟ้า

/ถึงแต่ต้น...

ตั้งแต่ต้น และการแก้ไขหนังสือคำสั่งนั้นไม่ได้แก้ไขรายละเอียดภายในแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดี
 เพียงเปลี่ยนข้อความหนังสือคำสั่งให้ตรงกับรายละเอียดภายในเท่านั้น และหลังจาก
 ดอกเสาเข็มแล้วเสร็จ ผู้รับจ้างได้ส่งระเบียบการดอกเสาเข็มให้วิทยาลัยฯ ตามหนังสือเลขที่
 NTE/memo/DOR/๐๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งผลระเบียบการดอกเสาเข็ม
 วิทยาลัยฯ จึงส่งกองแบบแผนตรวจสอบตามหนังสือ ที่ สข ๐๒๐๓.๐๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๗
 มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุญาตระเห็จพิจารณาผลระเบียบการดอกเสาเข็ม ปรากฏว่าขั้นตอน
 การดอกเสาเข็ม (BLOW COUNT) ที่ระบุในระเบียบเสาเข็มไม่ตรงกับรายการคำนวณ
 ที่เสนอขอใช้และการดอกเสาเข็มมิได้ปฏิบัติตามรูปแบบรายการและสัญญา กองแบบแผน
 จึงให้ผู้รับจ้างเสนอวิธีทดสอบความสามารถในการรับน้ำหนักของเสาเข็มซึ่งมิได้ล่าช้า
 แต่อย่างใด โดยได้แจ้งให้วิทยาลัยฯ ทราบตามหนังสือ ที่ สข ๐๗๐๓/๓๔๙ ลงวันที่ ๑๐
 มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณาผลระเบียบการดอกเสาเข็ม คณะกรรมการตรวจการจ้าง
 มีมติให้ผู้รับจ้างทดสอบความสามารถรับน้ำหนักของเสาเข็มตามความเห็นของกองแบบแผน
 ตามรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ต่อมา กองแบบแผน
 แจ้งผลการพิจารณารายงานระดับหัวเสาเข็ม และหนังสือชี้แจงการดอกเสาเข็มตามหนังสือ
 ที่ สข ๐๗๐๓/๗๐๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ให้ความเห็นว่าควรให้มีการทดสอบการรับ
 น้ำหนักของเสาเข็ม ซึ่งตามขั้นตอนการก่อสร้าง หลังดอกเสาเข็มเสร็จ ผู้รับจ้างจะต้องส่ง
 ระเบียบการดอกเสาเข็มให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาเห็นชอบก่อน จึงจะ
 ดำเนินการก่อสร้างในขั้นตอนต่อไปได้ (ระเบียบการดอกเสาเข็มระบุเป็นกิโลกรัมของลูกตุ้ม
 ที่ใช้ ระบุยกลูกตุ้มสูง จำนวนการจั่นในการตอกต่อหนึ่งฟุต ระบุว่าเสาเข็มที่ตอกในครั้งต่อไป
 ๑๐ ครั้งถัดไป) ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ส่งระเบียบเสาเข็มให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณา
 เห็นว่าจึงดำเนินการพิจารณาคานเกณฑ์นี้ คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงส่งเรื่องให้กองแบบแผน
 พิจารณาในเมืองคน เพื่อนำผลการพิจารณาเข้าที่ประชุมครั้งต่อไป ปรากฏว่า ขั้นตอน
 การดอกเสาเข็ม (BLOW COUNT) ที่ระบุในระเบียบเสาเข็มมิได้ปฏิบัติตามรูปแบบรายการ
 และสัญญา กองแบบแผนจึงได้แจ้งให้วิทยาลัยฯ ทราบ โดยให้ผู้รับจ้างเสนอวิธีทดสอบ
 ความสามารถในการรับน้ำหนักของเสาเข็มเพื่อยืนยันว่า เสาเข็มที่ตอกไปแล้วสามารถ
 รับน้ำหนักได้ตามรูปแบบที่กำหนดโดยให้ผู้รับจ้างเลือกจุดทดสอบเอง ผู้ฟ้องคดีเลือก
 ทดสอบบริเวณนั้นได้ทางขึ้นชั้นที่ ๑ ของอาคารซึ่งรับเพียงบันไดไม่มีหลังคาคลุม ผู้ฟ้องคดี
 ไม่ได้รอผลการพิจารณาระเบียบเสาเข็มแต่อย่างใด คงทำการก่อสร้างต่อไปตามรายงานของ

/นายช่างควบคุมงาน...

นายช่างควบคุมงานการก่อสร้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอชี้แจงการพิจารณาผลระเบียบ
 เสาเข็มตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๑๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ระบุข้อความ
 ตอนหนึ่งว่า เป็นความผิดพลาดของการแนบเอกสาร แต่เนื่องจากเสาเข็มเป็นโครงสร้างหลัก
 ของอาคาร ซึ่งรับน้ำหนักของอาคารทั้งหลัง การพิจารณาให้ทำการทดสอบเสาเข็ม
 เพื่อพิสูจน์ว่าสามารถรับน้ำหนักได้ตามที่รูปแบบกำหนดหรือไม่นั้น ในสัญญา รูปแบบและ
 รายการประกอบแบบสามารถกระทำได้ การสั่งให้ทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็ม
 จึงเป็นการพิจารณาตามหลักวิชาการ มิได้กั้นกั้วผู้ฟ้องคดี ผู้รับจ้างขออนุมัติการทดสอบ
 กำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม และคณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุม
 ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ทำการทดสอบตามรายละเอียด
 ที่ผู้รับจ้างเสนอได้ ต่อมา วิทยาลัยส่งผลการทดสอบให้กองแบบแผนพิจารณาตามหนังสือ
 ที่ สช ๐๒๐๓.๗/๕๖๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งผลการทดสอบเสาเข็ม
 คอนกรีต กองแบบแผนแจ้งผลการพิจารณาว่า ถูกต้องตามแบบรูปรายการประกอบแบบ
 และสัญญา เห็นควรให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหนังสือ ที่ สช ๐๗๐๓/๗๗๖ ลงวันที่ ๖
 พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง พิจารณาผลการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็มการก่อสร้าง
 อาคารหอพักนักศึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘
 พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบ เนื่องจากผลการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็ม
 ถูกต้องตามรูปแบบ รายการประกอบแบบและสัญญา

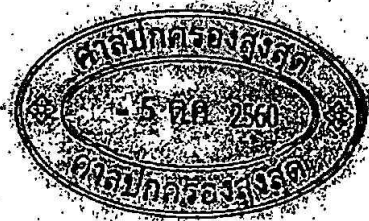
ความสัญญาแบบและรายการประกอบแบบ เอกสารเลขที่ ข.๒๐๔/ส.ก./๕๒
 แผ่นที่ ๑๔ และแผ่นที่ ๒๐ แบบขยายฐานราก กำหนดให้เสาเข็มรับน้ำหนักปลอดภัย
 ได้ไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อตัน (๔๐ ตันต่อตัน) ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีออกเสาเข็มตาม
 รายการคำนวณ BLOW COUNT ที่เสนอ เสาเข็มจะสามารถรับน้ำหนักได้ ๕๕ ตันต่อตัน
 ต่อมา เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างพบข้อบกพร่องจากระเบียบเสาเข็มและประสานขอ
 ข้อมูลจากผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีส่งตัวแทนซึ่งเป็นบริษัทผลิตและตอกเสาเข็มเข้าให้ข้อมูล
 กับกองแบบแผน และขอให้ชะลอการตอบเรื่องไว้ก่อนตามหนังสือ เรื่อง ชี้แจงข้อเท็จจริง
 เกี่ยวกับการประสานงานแก้ไขปัญหางานเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงโครงการก่อสร้างอาคาร
 หอพักนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม
 ๒๕๕๓ เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้รับหนังสือตอบจากกองแบบแผนที่เสนอให้ทำการ
 ทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็ม ผู้ฟ้องคดีจึงเสนอขอทดสอบที่น้ำหนัก ๔๐ ตันต่อตัน

ซึ่งคณะกรรมการ...

ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาแล้วเห็นว่าน้ำหนักที่ทดสอบยังสามารถรับน้ำหนักได้ตามรูปแบบ สัญญา และรายการที่กำหนด และได้มีการทดสอบเสาเข็มเพียง ๑ คันท่อนั้น ไม่ใช่ ๒ คันท่อนตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่าเสาเข็มสามารถรับน้ำหนักได้ ๔๐ คันท่อนต้น แสดงว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทดสอบเสาเข็มตามรายการกำหนด BLOW COUNT ที่เสนอขอใช้แต่แรก และตามรูปภาพประกอบรายงานการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็มที่ไม่พบเศษวัสดุที่บวมหรือฉีกเพื่อการทดสอบเสาเข็มตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ทำการทุบฐานรากและควมมือที่หลเสาเข็มที่จะทำการทดสอบออกก่อนซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทวงงานก่อสร้างต่อไปได้ จัดทำทำการทดสอบไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้างแต่อย่างใด เนื่องจากพบว่าผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างอาคารส่วนอื่นไปจนถึงพื้นที่ที่ ๒ แล้ว และระยะเวลาในการพิจารณาเอกสารก็ไม่ยาวนานกว่าปกติแต่อย่างใด ตามหนังสือกองแบบแผน ที่ สข ๐๙๐๓/๒๕๕๒ เรื่อง การใช้เวลาในการพิจารณาเอกสาร ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

(๒) ประเด็นก่อนกริดผสมเสร็จ นั้น ผู้รับจ้างเสนอรายละเอียดการขอใช้คอนกรีตผสมเสร็จตามหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุมัติใช้คอนกรีตของบริษัท ทีพีโอ คอนกรีต จำกัด โดยมีภาควิชากรโยธาเป็นผู้รับรองรายการคำนวณส่วนผสมคอนกรีต ซึ่งไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดรูปแบบรายการสัญญา และข้อบังคับของสภาวิศวกร กล่าวคือ วิศวกรโยธาผู้รับรองจะต้องมีคุณสมบัติวิศวกรขึ้นไป รวมทั้ง ไม่มีเอกสารรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ประกอบการพิจารณา คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ผู้รับจ้างส่งเอกสารเพิ่มเติม แต่ผู้รับจ้างยังมีจัดส่งคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงติดต่อกันอีกครั้งในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยในสัญญา รูปแบบและรายการประกอบแบบของสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ระบุว่า คอนกรีตผสมเสร็จที่จะนำมาใช้ ต้องได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และผู้ที่รับรองรายการคำนวณส่วนผสมของคอนกรีตจะต้องเป็นวิศวกรโยธา ระดับสามัญขึ้นไป ตามข้อบังคับของสภาวิศวกรซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้ว และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารมาเปลี่ยนในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓ แล้ว เมื่อพิจารณาจากรายงานการควบคุมงาน

/ของนายช่าง...

ของนายช่างควบคุมงาน ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้รออนุญาตจากวิทยาลัยแต่อย่างใด
ประเด็นนี้จึงมิได้เป็นเหตุให้ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานก่อสร้างต้องล่าช้าออกไป

(๓) ประเด็นการส่งผลทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานราก นั้น ผู้รับจ้าง
ได้ส่งหนังสือที่ NTE/memo/DOR/๐๑๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งผล
ทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต วิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๐๓.๐๗/๓๗๒ ลงวันที่ ๑๒
มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ส่งเอกสารการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต ให้กองแบบแผนพิจารณา
แต่เนื่องจากเอกสารที่ผู้รับจ้างเสนอเป็นสำเนา และไม่มีหนังสือนำส่งของหน่วยราชการ
ที่ทำการทดสอบ (FACULTY OF ENGINEERING CHULALONGKORN UNIVERSITY)
อีกทั้งผู้ลงนามในผลการทดสอบไม่ได้ระบุว่าเป็นวิศวกรที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
ซึ่งกองแบบแผนแจ้งว่าได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วพบว่าเอกสารไม่ครบ ขาดสำเนา
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เห็นควรแจ้งให้ผู้รับจ้างทราบเพื่อจัดส่งเอกสารให้ครบต่อไป ต่อมา
ผู้รับจ้างได้เสนอเอกสารการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตเพิ่มเติมเพื่อให้กองแบบแผน
พิจารณาใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามรูปแบบและสัญญา จึงเห็นควรให้ความเห็นการ
ก่อสร้างต่อไปได้ จึงไม่ได้ปฏิบัติล่าช้ากว่าปกติในการตรวจสอบแยกส่วนแต่อย่างใด
ซึ่งเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีเสนอเป็นสำเนาและเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด มีเพียงชื่อหน่วยงาน
วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขเท่านั้นที่เป็นภาษาไทย กวระที่
คณะกรรมการตรวจตราจ้างขอสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของวิศวกรผู้ทดสอบนั้น เป็นกร
ปฏิบัติตามข้อบังคับของสภาวิศวกร เนื่องจากผลการทดสอบดังกล่าวไม่มีหนังสือนำส่ง
จากหน่วยราชการ การพิจารณาครั้งแรกจึงพิจารณาตามหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมาให้
ส่วนครั้งที่สองที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ส่งเอกสารเหมือนกับครั้งแรกและได้รับการอนุมัติ
จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม นั้น ผู้ฟ้องคดีได้เข้าพบผู้อำนวยการกองแบบแผน
เพื่อร้องเรียนเรื่องการพิจารณาเอกสาร และเข้าชี้แจงรายละเอียดของผล
การทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานรากจนเป็นที่พอใจ และเพื่อลดความขัดแย้งและ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการ จึงได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งได้พิจารณาไปตามหลักวิชาการ
สัญญา รูปแบบรายการ และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และปรากฏข้อเท็จจริงจากการ
ก่อสร้างของนายช่างควบคุมงานว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รอผลการพิจารณาในประเด็นนี้แต่อย่างใด
จึงไม่เป็นเหตุให้ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานก่อสร้างต้องล่าช้าออกไป

//๔) ประเด็น...

(๔) ประเด็นระบบกำจัดปลวก นั้น ผู้รับจ้างได้ส่งหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๗ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติใช้ผลิตภัณฑ์กำจัดปลวก ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ใช้ได้ เนื่องจากถูกต้องตามรูปแบบและรายการของสัญญา เวลาในการพิจารณาไม่ได้ล่าช้ากว่าปกติแต่อย่างใด

(๕) ประเด็นเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว นั้น ผู้รับจ้างส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๒๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอลดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างหอพักนักศึกษา จากนั้นได้ส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอลดหนังสือขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็กป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างหอพักนักศึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่ฝ่ายคดีอ้างว่า พฤติการณ์ของฝ่ายผู้ฟ้องคดีมีเจตนาขับให้ฝ่ายผู้คัดค้านหนังสือขอลดหนังสือขอคิดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างหอพักนักศึกษาไปเป็นค่าจ้างจริง คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ประสงค์ขอยกข้อหาของระบบราชการ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีแย้งไปเป็นแบบสัญญาและอาัยคดีประกอบแบบ จะต้องคดีในกรณีนี้ไปให้ทุกคดีก่อนจะรวบรวมไปแจ้งคดีปรอลูกกับเรื่องอื่นที่จัดแยกกัน ฝ่ายผู้ฟ้องคดีซึ่งไปให้คดีนี้ก่อนหรือปล่อยไว้และยื่นข้อหนังสือก่อนเรื่องเองในมุกครอบเบียดบีบ

(๖) ประเด็นผนังปิดทึบงานระบบสุขาภิบาล นั้น ผู้รับจ้างส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอเสนองานเพิ่มและระยะเวลาเพิ่มเติม งานติดตั้งผนังกรุแผ่นวีว้าบอร์ด สำหรับปิดผนวท่งงานระบบสุขาภิบาล คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ผู้รับจ้างดำเนินการตามรูปแบบและรายการในสัญญา ไม่ต้องเพิ่มงาน กรณีดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างมิได้พิจารณาล่าช้ากว่าปกติแต่อย่างใด ส่วนการเปลี่ยนรุ่นสุขภัณฑ์ นั้น ผู้รับจ้างส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๗ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติใช้อ่างล้างหน้าแบบแขวนและโถส้วมแทนรุ่นเดิมตามแบบ พร้อมเสนอราคา ที่ปรับลดลงและระยะเวลาเพิ่ม คณะกรรมการตรวจการจ้างในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีมติให้คิดเป็นเงินลดทั้งสิ้น ๔๘,๖๘๐ บาท โดยตามสัญญา รูปแบบและรายการประกอบแบบกำหนดว่าผู้รับจ้างต้องเตรียมจัดหาวัสดุที่จะนำมาใช้ใน

/การก่อสร้าง...

การก่อสร้างไว้อ่างหน้า ตามรายการทั่วไปประกอบแบบการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๓
หมวดงานทั่วไป ข้อ ๑.๒ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ข้อ ๑.๒.๒ ผู้รับจ้างจะต้องจัดหาวัสดุมาให้
ครบถ้วนทันเวลา จะนำมาเป็นเหตุในการขอต่ออายุสัญญาจ้างไม่ได้ การใช้เวลาในการ
พิจารณาเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปตามระบบหนังสือของทางราชการ ไม่ได้ล่าช้าแต่อย่างใด

(๗) ประเด็นปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล นั้น ผู้รับจ้างส่งหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้าย
ระยะเวลาก่อสร้าง ประเด็นปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร
คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุม และมีมติไม่ให้เพิ่มระยะเวลาการก่อสร้าง เนื่องจาก
ในรายงานของช่างผู้ควบคุมงานปรากฏว่าผู้รับจ้างไม่ได้หยุดงานในระยะเวลาที่กล่าวอ้าง
โดยในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการ
ตรวจการจ้างได้พิจารณาด้วยความเห็นพร้อมและละเอียดรอบคอบแล้ว เนื่องจากบริเวณ
ก่อสร้างหอพักนั้นกั้นด้วยกำแพงกั้นเขตที่เกิดความไม่สงบ จึงไม่สามารถพิจารณา
ขยายระยะเวลาได้โดยปลอดภัย ดังนั้นจึงมีมติให้หน่วยงานของรัฐ
ขยายระยะเวลาก่อสร้างโดยขอยื่นขอต่ออายุสัญญาจ้างบ้างบางส่วนจึงยุติท้ายแล้ว

(๘) ประเด็นการพิจารณาความผิดระเบียบกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ระเบียบว่าด้วย
สัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจการจ้าง
ได้ประชุมในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และมีมติ
ในเบื้องต้น แต่เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องจึงได้หารือไปยังกลุ่มกฎหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือ ที่ สข ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๒๕ ลงวันที่ ๑
กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการก่อสร้าง ได้รับการตอบกลับตามบันทึก
ข้อความ ที่ สข ๐๒๐๑.๐๔๖.๒/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ตอบข้อหารือการ
ขยายเวลาทำการตามสัญญาและหารือคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพว.) ตามหนังสือ
ที่ สข ๐๒๐๓.๐๗/๑๓๔๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาดำเนินการ
ก่อสร้าง ได้รับการตอบกลับตามหนังสือ ที่ กค (กพว.) ๐๔๒๑.๓/๓๗๔๒๔ ลงวันที่ ๑๕
ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อหารือการขยายระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง คณะกรรมการ
ตรวจการจ้างจึงประชุมเพื่อสรุปผลเมื่อได้รับทราบข้อหารือแล้วซึ่งมิได้ล่าช้ากว่าปกติ
และเพื่อให้เกิดความถูกต้องจึงต้องหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบพิจารณา

/(๘) ประเด็น...

(๙) ประเด็นไม่แจ้งรายละเอียดการหักเงิน นั้น ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๘ (สุดท้าย) ตามหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๔๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งวิทยาลัย ได้รับเอกสารส่งมอบงานในวันเดียวกัน คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติรับมอบงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเห็นควรให้ลดค่าปรับแทนการขยายระยะเวลา โดยสัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้รับจ้างส่งงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิบัติงานล่าช้า ๘๗ วัน ค่าปรับวันละ ๑๕,๑๓๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ แก้ไขฉบับที่ ๒ ข้อ ๑๕ เป็นค่าปรับทั้งสิ้น ๑,๔๖๗,๖๑๐ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ลดค่าปรับ ๖๗ วัน คงเหลือ ๓๐ วัน คิดเป็นเงิน ๔๕๓,๙๐๐ บาท ค่าจ้างงานงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) จำนวน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท จึงคงเหลือจ่ายให้ผู้รับจ้าง ๒,๗๙๘,๗๖๐ บาท ซึ่งเป็นการให้รายละเอียดที่ครบถ้วนแล้ว และวิทยาลัยได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ สท ๐๒๐๓.๐๗.๐๒๓ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

(๑๐) ประเด็นการเพิ่มงาน นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ ที่ NTE/memo/DOR/๐๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขอคิดราคางานเพิ่มงานป้องกันและกำจัดปลวกโดยรอบอาคารโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาหอพักนักศึกษาและคณะครูประจำโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา โดยประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ และมีมติไปจ่ายเงินเพิ่มให้แก่โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา โดยในเอกสารแนบจาก ส.ว.ย.ค. ประกอบแบบก่อสร้าง เอกสารที่ ข-๒๐๗/ส.ค./๕๒ อันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ข้อ ๑๖ กำหนดให้ใช้เอกสารที่ ก.๑๖๑/ก.ค./๔๓ และเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๔๕ (รายละเอียดการป้องกันและกำจัดปลวกของกองแบบแผน) ประกอบการก่อสร้าง นอกจากนี้ ตามสัญญาจ้าง ข้อ ๔ กำหนดว่า ค่าจ้างและการจ่ายเงินถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์ สำหรับกรณีงานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว นั้น ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือ ที่ NTE/DOR/๒๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอคิดราคางานเพิ่มงานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว งานก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษา และหนังสือ ที่ NTE/DOR/๐๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอคืนหนังสือขอคิดราคางานเพิ่ม งานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหวงานก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้างแจ้งให้ที่ประชุมทราบในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่สัญญาทำหนังสือตนเอง ไม่มีการบังคับแต่อย่างใด ส่วนงานเดินสายไฟฟ้า นั้น ในการประชุม ครั้งที่ พิเศษ

เมื่อวันที่ ๑๔...

เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้รับจ้างเสนอให้พิจารณาการเชื่อมต่อระบบเมนไฟฟ้า เนื่องจากเอกสารประมาณราคาการก่อสร้าง กิดสายเมนไฟฟ้าไว้ ๒๐ เมตร แต่เอกสาร อันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา หมวด ๗ รายการประกอบแบบก่อสร้าง เอกสารเลขที่ ข.๒๐๘/ส.ค./๕๒ ข้อ ๑๕ กำหนดให้ต่อเชื่อมระบบไฟฟ้าและสุขาภิบาลกัมพูชาของ โรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุดจนใช้การได้ดี คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ผู้รับจ้าง เชื่อมต่อระบบเมนไฟฟ้า ตามเอกสาร ข.๒๐๘/ส.ค./๕๒ ข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างโดยไม่ต้อง เพิ่มงาน ค่าจ้างและการจ่ายเงินคือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์เช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินค่าปรับและจ่ายเงินค่างานเพิ่มให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยเห็นว่า สัญญาเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ที่เป็นเหตุ แห่งการฟ้องคดีนี้ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๕ ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องจ่ายค่าปรับตามสัญญาจำนวน ๒๕๕๓ บาท และผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการมีมติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว หรือไม่ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการ ตรวจการจ้าง ขอให้ขยายระยะเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยอ้างเหตุผลหลายประการ โดยเหตุผลหนึ่งคือ เกิดปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบซึ่งได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ระหว่างวันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แม้จะเป็นการยื่นคำร้องก่อนวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ แต่ถือว่า คำร้องดังกล่าวมีอยู่ตลอดมาจนกระทั่ง คณะรัฐมนตรีมีมติดังกล่าว กรณียอมถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ดังนั้น กรณีของผู้ฟ้องคดี

จึงอยู่ในหลักเกณฑ์...

จึงอยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง
 ในเขตจังหวัดที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งออกตามความในพระราช
 กำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามสัญญา
 ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้อีก ๔๕ วัน เมื่อรวมกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลาทำงาน
 ให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วยสาเหตุผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้จำนวน ๖๗ วันแล้ว
 ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการขยายระยะเวลาทำงานรวมจำนวน ๑๑๒ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลามากกว่า
 ระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จล่าช้ากว่าที่กำหนดจำนวน ๘๗ วัน ผู้ถูกฟ้องคดี
 จึงไม่สามารถปรับผู้ฟ้องคดีเนื่องจากทำงานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดได้ การที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีเนื่องจากทำงานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้
 โดยหักเงินค่าปรับงวดที่ ๔ ได้เป็นค่าปรับจำนวน ๕๕๓,๙๐๐ บาท จึงไม่ชอบ สำหรับ
 ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีถึงสาเหตุที่ไม่ขยายระยะเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีจาก
 เหตุการณ์ความไม่สงบในเขตก่อสร้างพื้นที่งานก่อสร้างและปริมาณพื้นที่ของกรวยระบาย
 ของผู้ถูกลบคุมงานระบอบผู้ฟ้องคดีไม่ได้เพียงพอเป็นช่วงเวลาดังกล่าวและบริเวณก่อสร้าง
 อยู่หรือใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดเหตุความไม่สงบนั้น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
 ในกฤษฎีกาอนุญาตให้กลุ่มช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีประกาศ
 สถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงซึ่งออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการ
 ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙
 ได้กำหนดการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างโดยให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไป
 อีกจำนวน ๔๕ วัน โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นคู่สัญญา
 ไม่ต้องใช้ดุลพินิจ ดังนั้น หากแม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้หยุดงาน
 ในช่วงเวลาที่มีความไม่สงบ และบริเวณก่อสร้างอยู่ห่างไกลจากบริเวณที่เกิด
 เหตุการณ์ความไม่สงบตามข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้
 ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างออกไปอีก
 จำนวน ๔๕ วัน โดยไม่ต้องใช้ดุลพินิจแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องขยายระยะเวลาให้แก่
 ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีถึงกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับ
 การขยายระยะเวลาจนไม่ต้องเสียค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัย
 ข้อกล่าวอ้างอื่นใดของผู้ฟ้องคดีอีก

/สำหรับ...

สำหรับคำฟ้องส่วนที่ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่างานเพิ่มเติมแก่ งานป้องกันและกำจัดปลวก งานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว และงานเดินสายไฟฟ้าจากตัวอาคารไปยังเสาไฟฟ้าพร้อมติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า คิดเป็นเงินรวมจำนวน ๓๖๖,๒๔๖.๗๙ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เมื่องานเสริมเหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหวถูกระบุไว้ในเอกสารผนวก ๖ เอกสารเลขที่ ก.๑๗/ม.ค./๕๓ และงานเดินสายไฟฟ้าจากตัวอาคารไปยังเสาไฟฟ้าพร้อมติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าและงานป้องกันและกำจัดปลวกถูกระบุไว้ในเอกสารผนวก ๗ รายการประกอบแบบก่อสร้าง เอกสารเลขที่ ข.๒๐๘/ส.ค./๕๒ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายสัญญาอันถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญางานดังกล่าวจึงมีโครงการพิเศษหรืองานเพิ่มนอกเหนือสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีจะสามารถเรียกร้องค่างานพิเศษหรือค่างานเพิ่มจากผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยข้อ ๑๕ ของสัญญาได้ สำหรับข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า เอกสารเลขที่ ก.๑๖๑/ก.ค./๕๓ และเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๕๕ ไม่มีในเอกสารประกอบสัญญา อีกทั้งใบประมาณราคางานก่อสร้าง (B.O.Q) ก็ไม่มีปริมาณงานป้องกันและกำจัดปลวก กรณีเอกสารเลขที่ ข.๒๐๘/ส.ค./๕๒ ข้อ ๑๖ อันเป็นเอกสารทั้งสองฉบับดังกล่าวเคยไม่มีเอกสารทั้งสองฉบับเป็นจริงไม่เป็นจริงนั้น แม้จะไม่มีเอกสารเลขที่ ก.๑๖๑/ก.ค./๕๓ และเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๕๕ แนบท้ายสัญญาก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้อ้างถึงเอกสารทั้งสองฉบับดังกล่าวไปเมื่อครั้งฟ้องคดีที่เอกสารเลขที่ ข.๒๐๘/ส.ค./๕๒ ซึ่งเป็นเอกสารผนวก ๗ แนบท้ายสัญญา โดยข้อ ๑๖ ระบุว่า ในเอกสารเลขที่ ก.๑๖๑/ก.ค./๕๓ และเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๕๕ (รายละเอียดการป้องกันและกำจัดปลวก) ของท้องแบบแผนประกอบอาคารก่อสร้าง ย่อมหมายความว่า สัญญาที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ได้กำหนดงานป้องกันและกำจัดปลวกไว้ในสัญญาแล้ว โดยรายละเอียดของงานป้องกันและกำจัดปลวกให้เป็นไปตามเอกสารเลขที่ ก.๑๖๑/ก.ค./๕๓ และเอกสารเลขที่ ก.๒๗/ก.พ./๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถขอเอกสารทั้งสองฉบับดังกล่าวได้จากกองแบบแผนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเมื่อถือว่างานป้องกันและกำจัดปลวกเป็นงานที่อยู่ในสัญญาแล้ว แม้ใบประมาณราคางานก่อสร้าง (B.O.Q) ไม่มีปริมาณงานป้องกันและกำจัดปลวกก็ไม่ทำให้งานป้องกันและกำจัดปลวกกลายเป็นงานที่ไม่อยู่ในสัญญาแต่อย่างใด และข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ตามแบบมาตรฐานสำหรับโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก เอกสารเลขที่ ก.๑๗/ม.ค./๕๓ ซึ่งเป็นเอกสารผนวก ๖ ที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาระบุว่า วัตถุประสงค์ เพื่อประกอบแบบก่อสร้างอาคารในพื้นที่จังหวัดที่กำหนดให้ออกแบบอาคาร

/ด้านแผ่นดินไหว...

ด้านแผ่นดินไหวตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
 อาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใน ๑๐ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง
 น่าน แพร่ พะเยา ตาก และกาญจนบุรี เมื่ออาคารที่ก่อสร้างตามสัญญาอยู่ในเขตจังหวัด
 นนทบุรี จึงไม่ต้องใช้แบบมาตรฐานดังกล่าว นั้น กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อ
 กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทานและความคงทนของอาคารหรือพื้นดินที่รองรับอาคาร
 สำหรับการก่อสร้างอาคารในเขตที่อาจได้รับแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวเพื่อให้อาคาร
 ต้านทานแรงสั่นสะเทือนดังกล่าวได้ โดยกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี
 จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน รวม ๑๐ จังหวัด กล่าวคือ กฎกระทรวงนี้
 บังคับว่า ในการก่อสร้างอาคารตามประเภทที่กฎกระทรวงกำหนดที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร
 ในเขตจังหวัดทั้งสิบดังกล่าวจะต้องออกแบบโครงสร้างอาคารเพื่อต้านแผ่นดินไหวนั่นเอง
 แต่มิได้หมายความว่า หากจะก่อสร้างอาคารในเขตจังหวัดที่นอกเหนือจากสิบจังหวัดนั้น
 และจะไม่ก่อสร้างแบบโครงสร้างอาคารเพื่อต้านแผ่นดินไหวตามกฎกระทรวงดังกล่าวได้
 อีกทั้งข้อกำหนดของผังเมืองคือจะห้ามก่อสร้างตึก ๗ ชั้นภายใต้ระเบียบก่อสร้าง
 เอกสารฉบับที่ ๒๒๐/ส.๑/๒๒๖ ข้อ ๑๕ กำหนดให้เพียงแต่ให้เชื่อมต่อบนไฟฟ้าและ
 สุขกาศภายในของโรงพยาบาลโดยมีผลความใช้การได้ โดยมีได้กำหนดแบบระบบ
 ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าหรืออาจใช้และควบคุมของสถานไฟฟ้าที่จะต้องใช้ในการเชื่อมต่อ
 ระบบไฟฟ้าใจด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้กล่าวถึงระยะเวลาของสายไฟฟ้านี้ประมาณการว่างาน
 ไฟฟ้าใช้เพียง ๒๐ เมตร เท่านั้น นั้น ในกฎประกาศดังกล่าวก่อสร้างอาคารนี้มีชั้นตอน
 ชีตฐานที่ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีเอกสารตรวจสถานที่ก่อสร้างจึงอยู่ในใต้อยู่ที่ผู้ฟ้องคดีจะสามารถ
 คำนวณระยะเวลาของสายไฟฟ้าให้ใกล้เคียงความเป็นจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เชื่อมต่อบน
 ไฟฟ้ากับเมนของโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุดจนใช้การได้ ผู้ฟ้องคดีก็ต้องเดินสายไฟฟ้า
 ระหว่างเมนของโรงพยาบาลกับอาคารที่ก่อสร้างแม้จะมีระยะของสายไฟฟ้าส่วนที่เกินกว่า
 ๒๐ เมตร ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ประมาณราคาไว้ก็ตาม โดยไม่อาจถือว่าความเดินสายไฟฟ้า
 ส่วนที่เกินกว่า ๒๐ เมตร เป็นงานพิเศษหรืองานเพิ่ม ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี
 ทั้งหมดจึงฟังไม่ขึ้น และสำหรับคำขอให้ผู้ฟ้องคดีใช้คำอุทธรณ์แนบและ
 ค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี

/คดีปกครอง...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลมีคำสั่งเช่นนั้น คงมีเพียงอำนาจ
สั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีตามมาตรา ๗๒
วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๔๕๓,๙๐๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๔๕๓,๙๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง
เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่
วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ ให้อยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วน
ของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔
เรื่อง การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีประกาศสถานการณ์
ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง
มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประกอบการพิจารณา คือช่วงระยะเวลาที่ให้ความช่วยเหลือ
คือในระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แต่ได้มีการส่งมอบ
งานงวดสุดท้ายแล้วในช่วงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓
ให้แยกระยะเวลาสิ้นสุดออกไปอีก ๔๕ วัน และจะต้องยื่นคำร้องขอรับความช่วยเหลือต่อ
หน่วยงานผู้รับผิดชอบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติในการพิจารณาให้ความ
ช่วยเหลือ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ ยื่นคำร้องขอขยาย
เวลาการทำงาน โดยอ้างเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเร่งพื้นที่ก่อสร้างได้ รวมทั้งเกิดปัญหา
เหตุการณ์ความไม่สงบตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดี
ขอยกระยะเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๖๗ วัน เป็นการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ
ความระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อย่อย ๑๓๕ แต่การให้
ความช่วยเหลือตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข
ในมติคณะรัฐมนตรี กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นคำร้องเพื่อขอช่วยเหลือด้วยเหตุที่มี
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง โดยอยู่ในเงื่อนไขต้องยื่นภายใน ๓๐ วัน
นับแต่คณะรัฐมนตรีมีมติ และแม้ก่อนหน้านั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอยกเวลาการทำงาน
หลายสาเหตุก็ตาม แต่ไม่ได้เป็นการขอความมติดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔
ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นคำร้องภายในระยะเวลาระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่

/๓๑ พฤษภาคม...

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และส่งมอบงานงวดสุดท้ายในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลาลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ และส่งมอบงานงวดสุดท้ายวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงไม่เป็นไปตามเงื่อนไขมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สามารถ ขยายระยะเวลาการทำงานออกไปอีก ๔๕ วัน ได้ จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตาม กฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและสัญญาที่ทำไว้กับผู้ฟ้องคดีถูกต้อง เหมาะสมและ เป็นธรรมแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่ วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดีเสีย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ นั้น คณะรัฐมนตรีลงมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังมีหนังสือ ต่วนที่สุด ที่ กค ๑๔๒๑.๓/๖๓๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ของหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าว ในข้อ ๔.๑.๔ (๑) ซึ่งกำหนดให้สิทธิผู้ประกอบการ และข้อ ๕.๑.๓ จะเห็นได้ว่า สมมติว่าก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ นั้นผู้ฟ้องคดีกลับผิดฟ้องคดีไม่ได้จึงนำมาเป็นสัญญาจ้างเมื่อวัน ๒๕/๒/๒๕๕๒ ได้ยกเลิกหรือระงับการลงไปในวันที่ ๒๕/๒/๒๕๕๒ และตั้งรับมอบงานงวดสุดท้ายไปเมื่อวันที่ ๒๕/๒/๒๕๕๓ และเป็นสัญญาจ้างที่จัดทำขึ้นก่อนวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และ ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สัญญาจ้างดังกล่าวยังคงมีนิติสัมพันธ์อยู่และยังไม่ถึงกำหนดการส่งมอบงานงวดสุดท้าย แต่อย่างใด อีกทั้งระยะเวลาการจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ก็มีอายุสัญญา มากกว่า ๔๕ วัน โดยผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในข้อ ๔.๑.๔ (๑) ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องขยายระยะเวลาออกไปอีก ๔๕ วัน ให้กับผู้ฟ้องคดีโดยมิต้องใช้ดุลยพินิจตามข้อ ๕.๑.๓ ของหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าว นอกจากนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ต่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๖๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งแจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ นั้น หนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นหนังสือแจ้ง รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง กรม เพื่อให้แจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น

ของรัฐ...

ของรัฐในกำกับดูแลและถือปฏิบัติโดยมิได้มีการแจ้งให้ผู้ประกอบการก่อสร้างซึ่งเป็นคู่สัญญา
 กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐได้รับทราบแต่อย่างใด จะยึดถือปฏิบัติ
 ว่าผู้ประกอบการก่อสร้างจะต้องยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อหน่วยงานคู่สัญญาภายใน
 ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติหาได้ไม่ เพราะถือไม่ได้ว่าผู้ประกอบการก่อสร้าง
 ได้รู้ถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว และจะเป็นการกระทำให้เกิดความ
 ไม่เป็นธรรมขึ้นในทางปฏิบัติ และเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ตามมติคณะรัฐมนตรี
 ประกอบกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอขยายระยะเวลาก่อสร้าง
 โดยอ้างเหตุการณความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและบางจังหวัด ซึ่งรัฐบาลได้
 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงและใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการ
 ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศรายละเอียดตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี
 ฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ และฉบับลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ รวม ๒ ฉบับ และ
 เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามหนังสือของผู้ฟ้องคดีแล้วจะเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ
 ดังกล่าวเพื่อขอขยายระยะเวลาก่อสร้างภายหลังจากที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น
 ในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๔๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๓ ซึ่งในกรณีนี้หนังสือกระทรวงการคลัง
 ความที่ สค. กค. ๐๔๒๑.๓/๑๓๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๔ ในข้อ ๕.๑.๘ กำหนดว่า
 ในกรณีที่หน่วยงานในเขตจังหวัดที่มีผลกระทบต่อการฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง
 ซึ่งออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
 หากหน่วยงานได้พิจารณาขยายระยะเวลา งคหรือลดค่าปรับด้วยเหตุดังกล่าวโดยได้ใช้
 ดุลพินิจพิจารณาให้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
 ที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบอื่น หรือข้อบังคับอื่นของหน่วยงานนั้นๆ ไปแล้ว ให้หน่วยงาน
 พิจารณา ดังนี้ กรณีที่ ๑ กรณีสัญญาจ้างก่อสร้างที่มีระยะเวลาตามสัญญามากกว่าหรือ
 เท่ากับ ๔๕ วัน หากหน่วยงานได้ใช้ดุลพินิจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
 การพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบอื่น หรือข้อบังคับอื่นของหน่วยงาน
 นั้นๆ ไปแล้ว โดยหน่วยงานได้พิจารณาขยายเวลา งคหรือลดค่าปรับให้ไม่ถึง ๔๕ วัน ก็ให้
 เพิ่มระยะเวลา โดยขยายระยะเวลา งคหรือลดค่าปรับออกไปให้ครบจำนวน ๔๕ วัน แต่หาก
 หน่วยงานได้พิจารณาขยายระยะเวลา งคหรือลดค่าปรับให้มากกว่า ๔๕ วัน ก็ให้เป็นไป
 ตามที่หน่วยงานได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาให้ตามเหตุอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงตามระเบียบ
 สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบอื่น

/หรือข้อบังคับอื่น...

หรือข้อบังคับอื่นของหน่วยงานนั้นๆ ต่อไปได้ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอขยาย
 ระยะเวลาก่อสร้าง โดยอ้างเหตุความไม่สงบและรัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน
 ร้ายแรงออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
 พ.ศ. ๒๕๔๘ ขึ้น และสัญญาจ้างก่อสร้าง เลขที่ ๑๓/๒๕๔๒ มีระยะเวลาตามสัญญามากกว่า
 ๔๕ วัน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอขยายระยะเวลากรณีเหตุความไม่สงบและมีการ
 ประกาศสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างตามระเบียบ
 สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่พิจารณาขยายให้
 และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบการ
 ที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในข้อ ๔.๑.๔ (๑) และอยู่ใน
 หลักเกณฑ์และอยู่ภายในเงื่อนไขบังคับในข้อ ๔.๑.๔ ในกรณีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องขยาย
 ระยะเวลาก่อสร้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๔๕ วัน ตามหนังสือกระทรวงการคลังและตาม
 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔ และโดยเหตุที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องคดีนี้
 เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะมีหนังสือ
 คำวนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๖๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว
 และข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดียังปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างเหตุผลขอขยาย
 ระยะเวลาก่อสร้างไว้หลายกรณี รวมไปถึงกรณีเป็นเหตุจากเหตุการเกิดความไม่สงบ
 ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจกมสสสเหตุดังกล่าวเป็นเหตุสุดวิสัยและไม่ใช่เป็น
 ความผิดของผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้าง
 ตามสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ดำเนินการพิจารณาการขยายระยะเวลาก่อสร้าง
 ให้กับผู้ฟ้องคดี จึงต้องรับฟังว่า คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในกรณีขอขยายระยะเวลาก่อสร้างจาก
 ปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ถือเป็นคำร้องขอรับการ
 ช่วยเหลือต่อผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานคู่สัญญาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่
 คณะรัฐมนตรีมีมติในวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔ ในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้วยแล้ว

ส่วนตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นคำร้องขอรับ
 การช่วยเหลือภายในระยะเวลาระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม
 ๒๕๔๓ และส่งมอบงานงวดสุดท้ายด้วย นั้น เป็นการกล่าวอ้างที่ขัดกับมติของคณะรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔ และตามหนังสือกระทรวงการคลัง ในข้อ ๔.๑.๔ ที่กำหนดว่า
 ผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง

ซึ่งออกตาม...

ซึ่งออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จะต้องยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อหน่วยงานคู่สัญญาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว ซึ่งความตามหนังสือกระทรวงการคลัง ในข้อ ๔.๑.๕ นี้ หมายความว่า ผู้ประกอบการก่อสร้างที่มีสิทธิจะได้รับการพิจารณาขอขยายระยะเวลาก่อสร้างได้ เฉพาะการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จะต้องยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อหน่วยงานคู่สัญญาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวได้ และถึงแม้จะไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ก็สามารถที่จะต้องยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อหน่วยงานคู่สัญญาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ตามข้อ ๔.๑.๓ ได้ด้วย ซึ่งลูกเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวนี้ไม่ได้หมายความว่า ผู้ประกอบการก่อสร้างจะต้องยื่นคำร้องภายในระยะเวลาที่ระงับวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และส่งมอบงานงวดสุดท้ายในช่วงระงับวันที่ระงับขยาย ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตามที่กล่าวยกใจของผอ.กค.ฟอจก.แต่อย่างใด

สำหรับในเรื่องที่กล่าว ผอ.กค.ฟอจก.ได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลา ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ นั้น ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง คือ ผอ.กค.ฟอจก.ได้มีหนังสือขอขยายระยะเวลาในเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและบางจังหวัด ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนี้รวม ๒ ฉบับ ฉบับแรก ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ และฉบับที่สอง ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยการขอขยายระยะเวลาก่อสร้างภายหลังการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และเป็นการขอขยายระยะเวลาก่อสร้างในช่วงวันเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ในช่วงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่กล่าวอ้างว่า ผอ.กค.ฟอจก.ได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลา ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงไม่เป็นความจริงและเป็นการกล่าวในอุทธรณ์เพียงอ้างลอยๆ และถึงแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผอ.กค.ฟอจก.ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมีได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ซึ่งจะต้องส่งมอบงานงวดสุดท้ายในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ และเป็นการส่งมอบงานล่าช้าเป็นระยะเวลา

1๕๗ วัน...

๔๗ วัน และผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างด้วยสาเหตุผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ ซึ่งเป็นสาเหตุอันถือเป็นความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีเอง จำนวน ๖๗ วัน โดยงดค่าปรับ ๖๗ วัน ตามหนังสือสถาบันพระบรมราชชนก ที่ ๐๒๐๓.๐๓๕/๑๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ โทษผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีที่ส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าเป็นเวลา ๓๐ วัน เป็นเงิน ๔๕๓,๕๐๐ บาท แล้วก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามหนังสือกระทรวงการคลัง ในข้อ ๔ ให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างได้เป็นจำนวน ๔๕ วัน โดยมีต้องใช้ดุลยพินิจ เมื่อนำจำนวนวัน ๔๕ วัน ไปหักกลบลบกับจำนวนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๐ วัน แล้วจึงไม่มีเหลือจำนวนวันที่ล่าช้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะคิดค่าปรับผู้ฟ้องคดีจากการส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าอีกต่อไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าปรับจำนวนเงิน ๔๕๓,๕๐๐ บาท คืนจากผู้ถูกฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องคดีนี้ และต้องถือว่าค่าฟ้องของผู้ฟ้องคดีเป็นค่าธรรมเนียมการช่วยเหลือต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ได้ยื่นภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติด้วยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๕๓,๕๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

อย่างไรก็ตาม หากศาลฎีกาชั้นสูงสุดพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการได้รับความช่วยเหลือจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสถานการณ์ฉุกเฉินตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ แล้ว คดีนี้ผู้ฟ้องคดีโดยฟ้องโดยกล่าวอ้างสาเหตุที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าและไม่ได้เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นเพราะความผิดและการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีไว้หลายกรณีด้วยกันและผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการขยายระยะเวลาก่อสร้าง ดังนี้ กรณีการจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ ล่าช้า ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีจากเงินค่าจ้างให้ต้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นเวลากว่า ๕ เดือนเศษ กรณีการขออนุมัติใช้คอนกรีตผสมเสร็จ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีใช้เวลาพิจารณาเป็นเวลานานเกือบ ๔ เดือน กรณีการส่งผลทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตฐานราก โดยผู้ฟ้องคดีส่งผลการทดสอบโดยภาควิชาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ส่งใบประกอบวิชาชีพวิศวกร ซึ่งเป็นการเรียกให้ส่งเอกสารเพิ่ม โดยไม่เป็นธรรมและทำให้การทำงานของผู้ฟ้องคดีต้องล่าช้าเพราะยังไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดี กรณีการอนุมัติงาน

/เพิ่มระบบ...

เพิ่มระบบกำจัดปลวก เหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว ผังปิดทองงานระบบสุขาภิบาล การเปลี่ยนรุ่นสุขภัณฑ์ล่าช้า กรณีปัญหาจากสาเหตุความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณา และมีคำวินิจฉัยไว้เฉพาะเพียงกรณีสาเหตุความไม่สงบในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ซึ่งหากศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ แล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัยสาเหตุความล่าช้า อันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ได้กระทำขึ้นต่อผู้ฟ้องคดีและมีใช่เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดี จนเป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดสุดท้ายให้กับผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้า ตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทุกกรณีด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง ในเขตจังหวัดที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงซึ่งออกตามความใน พระราชบัญญัติกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความที่เลขที่ ก.นร ๐๕๐๖/ว ๖๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จะพบว่า เป็นการเห็นชอบให้รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐในหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉิน ไปถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกันกับสงวนราชการตามที่คณะกรรมาธิการ ว่าด้วยการพัสดุคดี โดยเป็นการแจ้งให้สงวนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกำกับดูแลทราบและถือปฏิบัติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ซึ่งมีใ้ระบุให้ หน่วยงานดังกล่าวต้องรีบหาทางแจ้งให้ผู้ประกอบการก่อสร้างซึ่งเป็นผู้สัญญาทราบถึง มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบกับการให้ความช่วยเหลือในกรณีนี้มีที่มา จากการที่ภาคเอกชนโดยสมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ขอความช่วยเหลือ โดยขอให้ป็นมติคณะรัฐมนตรีในการขยายระยะเวลาสัญญาโครงการ ก่อสร้าง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนผู้ประกอบการก่อสร้างให้หน่วยงานของรัฐ ผู้ฟ้องคดีจึงน่าจะรับรู้ข้อมูลดังกล่าวอยู่แล้ว หรือต้องชวนชวายที่จะติดตามข้อมูลเพื่อให้ รับทราบถึงการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐต่อผู้ประกอบการที่ได้รับความเดือดร้อน

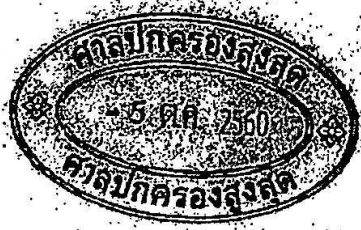
ในช่วงเวลานั้นๆ...

ในช่วงเวลานั้นๆ ด้วยตนเอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีหน้าที่ต้องแจ้งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีเข้ามายื่นขอรับความช่วยเหลือดังกล่าวแต่อย่างใด

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ศาลปกครองจังหวัดนนทบุรีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำการก่อสร้างอาคารหอพักนักศึกษาของ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑ หลัง ราคาจำจ้างจำนวน ๑๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท กำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ จำนวน ๔ งวด โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ และต้องทำงาน ให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงาน ให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ถูกฟ้องคดียังมีใ้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดี จะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินวันละ ๑๕,๑๓๐ บาท ซึ่งค่าปรับหรือ ค่าเสียหายที่เกิดจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญานี้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงิน ค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือลดเงินประกันผลงานของผู้ฟ้องคดีหรือบังคับจากหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญาก็ได้ โดยผู้ฟ้องคดีได้แจ้งหลักประกันเป็นหนังสือถึงประกัน ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนารี จังหวัดสุรินทร์ เลขที่ ก.๓๐๔๗๐๐๕๓๓๖๐๐๐๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๕๓๓,๕๕๕ บาท และหนังสือค่าประกันของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เลขที่ ก.ป.บท.๐๐๑๑๙/๒๐๑๑๒๕/๐๐๓๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๑๒๒,๖๕๖ บาท รวมเป็นเงินหลักประกัน ๖๕๖,๒๑๑ บาท มอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาแก้ไขฉบับที่ ๑ เพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ แก้ไขสัญญาเนื่องจากปริมาณงานและราคาของเสาเข็มลดลง จากที่กำหนดค่าจ้างทั้งหมดจำนวน ๑๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าจ้างทั้งหมดจำนวน ๑๕,๐๗๗,๗๕๖ บาท และเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ได้ทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม

/ฉบับที่ ๒...

ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ และสัญญา
 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ เพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒
 ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แก้ไขสัญญาเนื่องจากปริมาณงานและราคาของ
 สุกก๊อชท์และงานสุขาภิบาลลดลง จากที่กำหนดค่าจ้างทั้งหมดจำนวน ๑๕,๐๗๗,๗๕๖ บาท
 เป็นค่าจ้างทั้งหมดจำนวน ๑๕,๐๓๒,๑๑๖ บาท โดยเมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๕
 ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจ่ายเงินค่าจ้าง
 งวดที่ ๕ จำนวน ๓,๒๕๒,๖๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินให้แก่
 ผู้ฟ้องคดีเพียง ๒,๗๕๘,๗๖๐ บาท โดยหักเงินไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๕๙๓,๙๐๐ บาท
 เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานล่าช้ากว่าที่สัญญากำหนด แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า สาเหตุ
 ที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่สัญญากำหนด มิได้เกิดจาก
 ความผิดของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้เคยยื่นคำร้องตั้งแต่ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง
 ขอขยายการปฏิบัติงานตามสัญญาต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผ่านผู้ควบคุม
 งานก่อสร้าง จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่หนึ่ง ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เนื่องจาก
 ปัญหาความล่าช้าของกาารพิจารณาเอกสารอนุมัติใช้เสาเข็ม และขออนุมัติระเบียบ
 การคอกเสาเข็ม รวมทั้งให้ทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็ม จำนวน ๑๓๒ วัน ฉบับที่สอง
 ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากทางวิทยาลัยไม่ส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดี
 จำนวน ๘๓ วัน และฉบับที่สาม ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากปัญหาอุปสรรค
 กีดขวางหน้างานและไม่ได้รับมอบพื้นที่ก่อสร้าง ปัญหาการอนุมัติใช้เสาเข็มการสั่งให้
 ทดสอบเสาเข็ม และการขอผลการพิจารณาหลังทดสอบแล้ว ปัญหาจากการไม่สามารถส่ง
 มอบงานงวดที่ ๕ ได้ตามปกติ ปัญหาการรอพิจารณาอนุมัติจตุสดสุชา และการขอเอกสาร
 เพิ่มเติมอย่างไม่เป็นธรรม ปัญหางานเพิ่มเติมระบบกำจัดปลวก เหล็กปลอกป้องกัน
 แผ่นดินไหว มั่นคงปลอดภัยระบบสุขาภิบาล การเปลี่ยนรุ่นสกรูกัน และปัญหาจาก
 เหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพฯ จำนวน ๓๘๔ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ
 ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดี ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาแล้ว
 มีมติเห็นควรให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างออกไปอีก ๖๗ วัน และเนื่องจากขณะนี้ ผู้ฟ้องคดี
 ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายแล้ว ดังนั้น เมื่อมีการตรวจรับจ้างเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดี
 จะงดค่าปรับโดยลดค่าปรับให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๖๗ วัน หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน
 ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบผลการประชุมของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน

/เพื่อแก้ไข...

เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจตามที่สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ขอความช่วยเหลือโดยขอให้เป็นมติคณะรัฐมนตรีในการขยายระยะเวลาสัญญาโครงการก่อสร้างออกไปทุกจังหวัดที่มีประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติโดยไม่ใช้ดุลพินิจ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ๑. การพิจารณาให้ความช่วยเหลือนี้ ใช้กับสัญญาจ้างก่อสร้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ๒. เป็นการให้ความช่วยเหลือเฉพาะในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยช่วงระยะเวลาที่ให้ความช่วยเหลือคือในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ๓. ให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกจำนวน ๔๕ วัน โดยมีต้องใช้ดุลยพินิจ ๔. ผู้ประกอบการก่อสร้างที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างต้องเป็นผู้รับจ้างที่ได้องนามในสัญญาจ้างก่อสร้างกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้มีผลบังคับใช้กับสัญญา ดังนี้ (๑) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการก่อนวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และ ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สัญญาดังกล่าวยังมีผลสัมพันธอยู่และยังมีได้มีการส่งมอบงานงวดสุดท้าย หรือ สัญญาดังกล่าวยังมีผลสัมพันธอยู่ แต่ได้มีการส่งมอบงานงวดสุดท้ายแล้วในช่วงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีอายุสัญญาก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาได้เท่ากับอายุสัญญาเดิม (๒) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีอายุสัญญาก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาได้เท่ากับอายุสัญญาเดิม ๕. ผู้ประกอบการก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จะต้องยื่นคำร้องขอรับการช่วยเหลือต่อหน่วยงานคู่สัญญากภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว และ ๖. กรณีที่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการช่วยเหลือดังกล่าว หากการขยายระยะเวลาออกไปมีผลทำให้ผู้รับจ้างไม่ถูกปรับ ก็ให้งด

/เพื่อแก้ไข...

รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้มีผลบังคับใช้กับสัญญา ดังนี้ (๑) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการก่อนวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และ ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สัญญาดังกล่าวยังมีนิติสัมพันธ์อยู่ และยังมีได้มีการส่งมอบงานงวดสุดท้าย หรือสัญญาดังกล่าวยังมีนิติสัมพันธ์อยู่ แต่ได้มีการส่งมอบงานงวดสุดท้ายแล้วในช่วงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีที่อายุสัญญาที่ก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาให้เท่ากับอายุสัญญาเดิม (๒) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีที่อายุสัญญาที่ก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาให้เท่ากับอายุสัญญาเดิม ๕. มีประกอบกรทก่อสร้างในเขตจังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้เพิ่มเติมอุปสรรคแห่งการก่อสร้างในพระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฉบับที่ ๒๕๕๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จะต้องมีคำสั่งหรือประกาศช่วยเหลือหรือบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ฉุกเฉินในสัญญาฉบับดังกล่าวที่ออกโดยรัฐมนตรีในกรณีฉุกเฉินให้ยกเว้นหรือผ่อนผันในเรื่องดังกล่าว และ ๖. การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่กระทำโดยชอบด้วยเหตุผลอันสมควรตามระเบียบระยะเวลาของสัญญาให้รับแจ้งไม่ตกผลึกหรือการเปลี่ยนแปลงหรือเงื่อนไขอื่นใดก็ตามเป็นแจ้งรับแจ้งฉบับที่ ๒๕๕๓ ซึ่งออกโดยรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วในโอกาสที่ประชุมของสภากรรมการได้ยอมรับถึงสภากรรมการผูกพันที่กระทำโดยปฏิบัติความสัญญาของสัญญาของรัฐ อันมีเหตุเนื่องมาจากความจำเป็นที่รัฐจะต้องดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินให้ดำเนินไปได้โดยเรียบร้อยด้วยการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน อันเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์เป็นการทั่วไปเพื่อรับรองสิทธิของสัญญา ซึ่งสอดคล้องกับหลักกฎหมายปกครองในเรื่องสัญญาในส่วนของว่าด้วยการปฏิบัติตามสัญญาและการบริหารจัดการสัญญาที่มุ่งหมายให้รัฐต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการสัญญาให้ดำเนินไปได้อย่างลุล่วงและสำเร็จผล โดยหากมีสภากรรมการที่ทำให้สัญญาต้องประสบกับภาวะหรือความยากลำบากในการปฏิบัติตามสัญญาอย่างผูกพันและรุนแรงโดยมิใช่ความผิดหรือความบกพร่องของสัญญา รัฐก็จะต้องเข้าทำการช่วยเหลือโดยมีหน้าที่ต้องเยียวยาหรือชดเชยภาวะที่เพิ่มขึ้นนั้นแก่สัญญา เป็นจำนวนที่เหมาะสมตามแต่กรณีขึ้นอยู่กับว่าสภากรรมการในขณะนั้นมีเหตุเกิดจากรัฐหรือเกิดจากเหตุภายนอกอื่น ๆ ที่สัญญา

ไม่อาจคาดหมาย...

ไม่อาจคาดหมายได้ และจะเห็นได้ว่า หน้าที่ของรัฐในการเยียวยาหรือชดเชยเช่นนี้ เป็นหน้าที่ที่เกิดขึ้นโดยพื้นฐานของหลักกฎหมายปกครองในเรื่องสัญญา โดยถึงแม้ คณะรัฐมนตรีไม่ได้มีมติหรือยังไม่ได้พิจารณาว่ามีมติก็ตาม ก็ยังถือว่าต้องปรับใช้หลักกฎหมาย เช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ ในส่วนหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้คู่สัญญาต้องยื่นคำร้องขอรับ ความช่วยเหลือนั้น จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่มีขึ้นเพื่อช่วยให้มีจุดเริ่มเรื่องในการพิจารณาของ ฝ่ายปกครองเท่านั้น กรณีมิใช่เงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญในการที่จะมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือแต่อย่างใด โดยเมื่อมีเหตุให้ฝ่ายปกครองต้องหยิบยื่นพิจารณา ฝ่ายปกครองก็สามารถนำมาพิจารณาและปรับใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างการปฏิบัติงานตามสัญญา ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นคำร้องขอขยายการปฏิบัติงานตามสัญญาต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผ่านผู้อำนวยการกองก่อสร้าง จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่หนึ่ง ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เนื่องจากปัญหาความล่าช้าของกรพิจารณาเอกสารมอบเงินค่าใช้สอยและเบี้ยขมิ้น ค่าใช้จ่ายการก่อสร้างรวมทั้งค่าเช่าที่ดินเพื่อประกอบการขุดหน้าดินของโครงการใหม่ ๑๓๒ วัน ฉบับที่สอง ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากทางวิทยาลัยไม่ส่งมอบพื้นที่ก่อสร้าง ให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๓๓ วัน และฉบับที่สาม ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากปัญหา อุปสรรคความล่าช้าของหน่วยงานและไม่ได้รับมอบพื้นที่ก่อสร้าง ปัญหาการขอเงินค่าใช้สอยและ เบี้ยขมิ้นค่าเช่าที่ดินเพื่อสอยที่ดิน และค่าธรรมเนียมการขุดหน้าดินรวมทั้งค่าเช่าที่ดินเพื่อประกอบการ ขุดหน้าดินของวิทยาลัย ๑๖๖ วัน ได้ความปกติ ปัญหาการขอพิจารณาอนุมัติวัสดุราคา และการขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างไม่เป็นธรรม ปัญหางานเพิ่มเติมระบบกำจัดปลวก เหล็กปลอกป้องกันแผ่นดินไหว ผนังปิดท่อนงานระบบสุขาภิบาล การเปลี่ยนรูปลักษณ์ และปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพฯ จำนวน ๓๔๔ วัน ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดี ได้ขอขยายระยะเวลาก่อสร้างอันเนื่องมาจากเหตุความไม่สงบในพื้นที่กรุงเทพฯ ปรากฏตามหนังสือ ของผู้ฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ นั้น เป็นการขอขยายระยะเวลาภายหลัง จากที่ได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีอันเป็นสถานที่ทำการ ก่อสร้างแล้ว ซึ่งการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงนี้ เกิดขึ้นจากการที่ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเห็นว่า มีกลุ่มบุคคลดำเนินการ ก่อให้เกิดความวุ่นวายและนำไปสู่ความไม่สงบเรียบร้อยภายในประเทศถึงขนาดทำให้

เกิดความไม่สงบ...

เกิดความไม่สงบขึ้นในหลายพื้นที่ โดยมีการกระทำที่ล่วงละเมิดกฎหมายของแผ่นดิน จึงประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในท้องที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแก้ไข ปัญหาทางคลังว่าให้ยุติโดยเร็ว ซึ่งผลจากการออกประกาศดังกล่าว ได้นำไปสู่การออก ข้อกำหนดซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล หลายประการ เช่น ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการเข้ายานพาหนะ หรือห้ามเข้าไปใน พื้นที่ใดๆ ตามที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด อันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดสภาวะที่ผกผัน รุนแรงต่อการปฏิบัติติดตามสัญญาของคู่สัญญา ซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องเยียวยาหรือชดเชย ให้คู่สัญญา เพื่อที่จะให้สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้อย่างสำเร็จลุล่วงตามหลัก กฎหมายปกครองดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้ โดยเงื่อนไขที่ให้ผู้สัญญายื่นคำร้องขอ มีเงื่อนไข ที่เป็นการสำคัญของการได้สิทธิ การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องขอใหม่อีกต่างหากภายหลังจากที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีแล้ว จึงไม่อาจนำมากอ้างเพื่อคัดสิทธิให้ความช่วยเหลือผู้ฟ้องคดีได้ เมื่อปรากฏว่าระเบียบของกองสร้างดังกล่าวเป็นสัญญาจ้างก่อสร้างของรัฐบาล และการ และมีการลงนามในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นการลงนามก่อนวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และระเบียบดังกล่าวมีอายุถึง ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ สิ้นสุดของดังที่กล่าวข้างต้นแล้วแต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังมิได้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงสัญญา โดยผู้ฟ้องคดีส่งมอบงบลงทุนที่ ๕ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ อีกทั้ง เป็นการก่อสร้างในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นเขตจังหวัดที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่มีความร้ายแรงซึ่งออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ในช่วงระหว่างวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และเมื่อนำระยะเวลาที่ ผู้ฟ้องคดีได้รับการขยายระยะเวลาปฏิบัติงานตามสัญญาจากการประกาศสถานการณ์ ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงอีก ๕๕ วัน ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว มารวมกับ ระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายให้ผู้ฟ้องคดีด้วยสาเหตุที่ไม่สามารถเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ จำนวน ๖๗ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับการขยายระยะเวลาการทำงานรวมจำนวน ๑๑๒ วัน ซึ่งมากกว่าจำนวนวันที่ล่าช้าซึ่งมีเพียง ๘๗ วัน ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ปรับผู้ฟ้องคดีเนื่องจากทำงานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เป็นจำนวน ๓๐ วัน

/โดยหักเงิน...

โดยหักเงินค่าจ้างงวดที่ ๘ ไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท จึงไม่ชอบด้วยข้อสัญญา และกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๔๕๓,๘๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ทกลสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ ไหยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมเกียรติ อัมปฮัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
นายทองอินทร์ วัฒนวิจิตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายจิรศักดิ์ จีรวดี

ของจำนวนหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ เรียกค่าปรับในอัตรา ร้อยละ ๐.๒ ของราคาของที่ยังไม่ได้ส่งมอบ นับถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบเป็นต้นไป บริษัทผู้ขายแจ้งของดส่งของทุกรายการ ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ จังหวัดลำปางได้บอก เลิกสัญญาพร้อมรับหลักประกันและแจ้งให้บริษัทผู้ขายเป็นผู้ทำงาน จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีสั่งไม่ ให้มีการเรียกค่าปรับบริษัทผู้ขายในกรณีข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีนี้ได้เสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางดำเนินการเรียกค่าปรับตามสัญญาซื้อขาย คณะกรรมการฯ รับฟังคำให้การของนายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ ที่ให้ถ้อยคำว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่ง ไม่เรียกค่าปรับ พร้อมอาศัยเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ลงชื่อในหนังสืองดค่าปรับ ทำให้เกิดความ เสียหายเป็นเงิน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ปราบฏตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิด ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๔๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ จึงมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงิน จำนวนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจังหวัดลำปางดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี อัยการ จังหวัดลำปางแจ้งว่าผู้ฟ้องคดียังไม่เสียสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ขายตามสัญญา โดยยังมีสิทธิ เรียกร้องได้ภายใน ๑๐ ปี คือวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นได้แจ้งให้ ผู้ขายชำระค่าปรับ และต่อมาจังหวัดลำปางบอกเลิกสัญญาและแจ้งให้บริษัทฯ รับผิดชอบ ตามสัญญา นอกจากนี้ความเสียหายยังไม่เกิด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่เป็นการ ละเมิด ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ พิจารณาและมีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๗/๔๔๐ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ เพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินและยกเลิกการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี ต่อมากระทรวงการคลังแจ้งว่าการ เพิกถอนคำสั่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ กำหนดขั้นตอนการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะไม่อยู่ในบังคับตาม พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยืนยันให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงิน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ภายใน ๓๐ วัน หากประสงค์จะได้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

/ให้ฟ้องคดี...

ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน ผู้ฟ้องคดีทราบคำวินิจฉัยดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ และเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้บริษัทผู้ขายชดใช้ค่าปรับตามสัญญาภายหลังที่พ้นกำหนดส่งมอบของแล้ว รวมทั้งได้แจ้งให้จังหวัดลำปางทราบถึงการแจ้งเรียกค่าปรับดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจนกระทั่งจังหวัดลำปางได้บอกเลิกสัญญากับบริษัทผู้ขาย รายละเอียดปรากฏตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ การที่ไม่ได้ดำเนินการเรียกค่าปรับจนภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาปฏิบัติราชการที่ส่วนกลาง จนคดีขาดอายุความ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงมิใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดีย้ายไปแล้วเกือบ ๒ ปี สิทธิเรียกร้องให้บริษัทผู้ขายชำระค่าปรับดังกล่าว จึงจะขาดอายุความลง ซึ่งตามปกติระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหนังสือนั้น เจ้าของเรื่อง ที่นำเสนอมาถึงผู้ฟ้องคดีจะต้องเป็นผู้ตามเรื่องเอง เมื่อทราบผลแล้วจะนำไปออกเลขหนังสือ หรือมีหนังสือเข้าก็จะกลับไปหาเจ้าของเรื่องก่อน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นแล้วเสนอตามลำดับ จนถึงผู้ฟ้องคดีเป็นเช่นนี้ทุกเรื่องโดยไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้น การที่นายธีระวัฒน์ให้ถ้อยคำ กับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/... วันที่... พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ที่มีข้อความขออนุมัติงดเรียกค่าปรับ ตามที่ตนเองเสนอให้ผู้ฟ้องคดีลงนาม เพื่อขออนุมัติจาก จังหวัดลำปางให้ส่งไปยังศาลากลางจังหวัดนั้น ไม่เป็นความจริง เพราะนายธีระวัฒน์ต้องติดตามออก เลขที่หนังสือ การที่นายธีระวัฒน์แจ้งว่าไม่ทราบยอมเป็นไปไม่ได้ เรื่องดังกล่าวยังอยู่ที่ นายธีระวัฒน์และยังไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับค่าปรับให้เรียบร้อย และเมื่อนายธีระวัฒน์ได้ย้าย ไปปฏิบัติงานที่อื่นก็ไม่มี การส่งมอบงานนี้ให้แก่ผู้มาปฏิบัติหน้าที่แทน โดยนายธีระวัฒน์ ให้ถ้อยคำอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องการให้เรียกค่าปรับ แล้วยกเอาหนังสือที่มีข้อความ ขออนุมัติงดค่าปรับที่สร้างขึ้นเพื่อเอาใจผู้ฟ้องคดีขึ้นมาสนับสนุนนั้นไม่เป็นความจริง เพราะเมื่อ ผู้ฟ้องคดีย้ายไปแล้วนายธีระวัฒน์ยอมนำเรื่องดังกล่าวมาเสนอผู้บังคับบัญชาคนใหม่ได้ ดังนั้น การให้ถ้อยคำของนายธีระวัฒน์เป็นการให้ถ้อยคำเพื่อปกป้องตนเองเท่านั้น ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

จำนวน ๓๓๔,๐๘๖ บาท

/๒. หากผู้ฟ้องคดี...

๒. หากผู้ฟ้องคดีมีส่วนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว และให้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ร่วมรับผิดชอบกับผู้ฟ้องคดีใหม่

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช. ๐๐๐๔/๖๔๘๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ขอทราบข้อเท็จจริงและขอเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ในประเด็นที่กล่าวหาร้องเรียน ผู้ฟ้องคดีว่าละเว้นไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด จำนวน ๓๒๑,๕๓๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการซื้อขายครุภัณฑ์ทันตกรรมสำหรับโรงพยาบาลชุมชนเดิมในจังหวัดลำปาง จำนวน ๔ รายการ เป็นเงิน ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ กับบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดรับฟังข้อเท็จจริงว่า จังหวัดลำปางได้ทำสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ กับบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ผู้ขาย เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรมสำหรับโรงพยาบาลชุมชนเดิม จำนวน ๔ รายการ คือ (๑) เครื่องชุดหินปูนด้วยไฟฟ้า จำนวน ๑ ชุด สถานที่ส่งมอบโรงพยาบาลแม่พริก (๒) เครื่องมือทันตกรรมเคลื่อนที่พร้อมเก้าอี้สนาม จำนวน ๔ ชุด สถานที่ส่งมอบโรงพยาบาลเสริมงาม โรงพยาบาลเมืองปาน โรงพยาบาลแม่เมาะ โรงพยาบาลวังเหนือ (๓) ยูนิตทำฟัน จำนวน ๒ ชุด สถานที่ส่งมอบโรงพยาบาลเถิน โรงพยาบาลงาว และ (๔) เครื่องเอ็กซเรย์ฟันขนาดไม่ต่ำกว่า ๑๐ เคม.เอ. จำนวน ๓ ชุด สถานที่ส่งมอบโรงพยาบาลเสริมงาม โรงพยาบาลแม่พริก โรงพยาบาลเมืองปาน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท กำหนดส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมดังกล่าวภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ โดยธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ มีหนังสือสัญญาค้ำประกัน เลขที่ ๓๘-๓๘/๐๐๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ต่อมาเมื่อครบกำหนดตามสัญญาบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ไม่แจ้งผลการส่งมอบพัสดุครุภัณฑ์ทันตกรรม ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งให้บริษัทผู้ขายเร่งรัดส่งครุภัณฑ์เพื่อเบิกจ่ายเงินแก่บริษัทผู้ขาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้มีหนังสือแจ้งโรงพยาบาลที่จะได้รับครุภัณฑ์ทันตกรรม และได้รับแจ้งว่าโรงพยาบาลบางแห่งได้รับสิ่งของไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องครบถ้วน บางแห่ง

/ไม่ได้รับแล้ว...

ไม่ได้รับแล้วรายงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งบริษัทผู้ขายให้ส่งของภายในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดี ยังได้ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ แต่แก้ไขข้อความตามร่างเดิม ซึ่งให้เรียก ค่าปรับที่ผู้ขายยังไม่ส่งมอบยูนิตทำฟัน จำนวน ๒ เครื่อง แก่โรงพยาบาลเถินและโรงพยาบาลงาว เป็นว่า ผู้ขายยังไม่ได้ส่งของตามสัญญาจะคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของ ราคาสิ่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดสัญญาเป็นต้นไป โดยออก เลขหนังสือเดิม ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามและประทับตราตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ลำปางส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ซึ่งผู้ขายได้รับเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๘ ต่อมาผู้ขายได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ แจ้งว่าของดการส่งมอบครุภัณฑ์ ทุกรายการตามสัญญาซื้อขาย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางจึงได้บอกเลิกสัญญาซื้อขาย และริบหลักประกันสัญญาพร้อมทั้งแจ้งการเป็นผู้ที่ทำงาน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้เสนอ ขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ (ยูนิตทำฟัน) ด้วยวิธีพิเศษจากบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด และ ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘ และได้ทำสัญญา ซื้อขายกับบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ในวงเงิน ๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาตามสัญญาซื้อขายกับบริษัท บางกอกเดินตัล อีคิวไทม์ จำกัด จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง โดยเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางพิจารณาเกี่ยวกับการอนุมัติบอกเลิกสัญญาซื้อขาย ลงนามในหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ขาย หนังสือแจ้งริบหลักประกันไปยังธนาคาร ผู้ค้าประกันและแจ้งปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพิจารณาแจ้งเป็นผู้ที่ทำงาน ผู้ว่าราชการ จังหวัดลำปางได้ลงนามในหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งบอกเลิกสัญญาไปยังบริษัทผู้ขาย และแจ้งว่าจังหวัดลำปางจะริบหลักประกันสัญญา และบริษัทผู้ขายจะต้องรับผิดชอบตามสัญญาซึ่งจะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง และมี หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ให้ส่งเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ที่ธนาคารได้ค้ำประกันสัญญาซื้อขายไว้ชำระแก่จังหวัด ลำปาง ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ต่อมานายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ ได้เสนอหนังสือฝ่ายบริหาร เดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๘ เรื่อง ขอใช้ เงินตามสัญญาค้ำประกัน ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีลงนามพร้อมเสนอ

/ความเห็นที่...

ความเห็นทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางงดค่าปรับบริษัทผู้ขาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ได้รับหลักประกันเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท จากธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นจำนวนพอสมควรแล้ว ประกอบกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางก็ไม่ได้ได้รับความเสียหายมากไปกว่านี้ เห็นควรงดค่าปรับจากบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิปเมนท์ จำกัด และหนังสือฉบับนี้ได้ระบุข้อเสนอมให้พิจารณาไว้ว่า หากเห็นชอบขอได้โปรด (๑) อนุมัติงดค่าปรับแก่กับบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิปเมนท์ จำกัด (๒) ลงนามในหนังสือจังหวัดลำปางเพื่อแจ้งเดือนธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ตามที่แนบมาพร้อมหนังสือ โดยหนังสือฉบับดังกล่าวรวมถึงหนังสือแจ้งเดือนธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ นายธีระวัฒน์เป็นผู้ร่าง นางวัชรีย์ กันทาวงศ์ เป็นผู้พิมพ์เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ด้วยกระดาษต่อเนื่องที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ และได้มีการเสนอไปตามลำดับชั้นโดยผ่านนางณิรภัท เทพรักษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๖ ทำหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร นายบุญเต็ม ดันสุรัตน์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน จนถึงผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ นายธีระวัฒน์ นางวัชรีย์ และนายบุญเต็ม ได้ลงนามไว้ในสำเนาฉบับของหนังสือเสนอเรื่อง และหนังสือถึงธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงนามในหนังสือเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง แต่ได้ลงนามในหนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๗/๕๘๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ถึงธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ แจ้งเดือนให้ชดใช้เงินตามสัญญาค้ำประกันจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ในฐานะนายแพทย์สาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ต่อมาธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ได้ชดใช้เงินตามสัญญาค้ำประกันและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ดำเนินการส่งเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เข้าเป็นรายได้ของแผ่นดินแล้ว หลังจากนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วนโดยด่วน หากไม่อาจดำเนินการได้ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีนี้ต่อไป และขอให้กำชับและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางในหนังสือจังหวัดลำปาง ลับ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งแจ้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปางว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ยึดหนังสือค้ำประกันสัญญา เลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท และนำเงินดังกล่าว

/ส่งเป็นรายได้...

ส่งเป็นรายได้แผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๘ และสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแจ้งให้บริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด เป็นผู้ทำงาน โดยมีได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าปรับตามที่ถูกหักท้วง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดจึงเห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขาย เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายที่ไม่ได้รับเงินค่าปรับรายวันตามสัญญาซื้อขายเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท เห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เห็นว่า ไม่มีผู้ใดกระทำละเมิดจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งต่อมา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นชอบกับคณะกรรมการฯ จึงมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินกรณีละเมิด ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ต่อมากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดว่า ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าว จำนวน ๓๓๔,๐๘๖ บาท และมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ แจ้งว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยืนยันให้พนักงานอัยการจังหวัดลำปางดำเนินคดีแพ่งกับผู้ฟ้องคดีเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แล้ว และการที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้เงินและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และสั่งการให้เพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมกับให้ยกเลิกการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการดำเนินการที่มีได้มีกฎหมายและระเบียบรองรับและไม่เป็นไปตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำนองเดียวกับคำฟ้อง โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมสรุปได้ว่า อำนาจในการเรียกหรืองดค่าปรับตามสัญญาเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ไม่ใช่อำนาจของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดในการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินไม่เกิน ๑ ล้านบาท และผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ในการเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการจัดซื้อดังกล่าว แต่ในหน่วย

/ราชการ...

ราชการทุกหน่วยงานมีการแบ่งสายงานในการรับผิดชอบ โดยในการดำเนินการเรื่องค่าปรับดังกล่าวเป็นหน้าที่โดยตรงของนายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ ในฐานะเป็นนิติกรของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายจะมีนิติกรรับผิดชอบจนกว่างานในหน้าที่ของตนจะเสร็จสิ้น แต่นายธีระวัฒน์ไม่ได้รับผิดชอบในงานของตนในการที่จะต้องดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขายทั้ง ๆ ที่ทราบดีว่าจะต้องเรียกค่าปรับ แต่เมื่อไม่มีการเรียกค่าปรับ นายธีระวัฒน์ก็ปล่อยให้เรื่องหายไป ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีมีงานที่ต้องรับผิดชอบมากจึงไม่อาจติดตามได้ทุกเรื่อง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า แม้รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจะเป็นผู้ลงนามในสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ ก็ตาม แต่ก็เป็นกรลงนามในฐานะรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดูแลกำกับงานของสาธารณสุขจังหวัดตามนัยมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ย่อมมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดในการจัดซื้อกรณีดังกล่าว โดยการเสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาลงนามอนุมัติ ซึ่งในทางปฏิบัติจะต้องผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากผู้ตรวจสอบภายในของจังหวัดก่อน การไม่ดำเนินการแจ้งให้บริษัทผู้ขายส่งเงินค่าปรับตามสัญญาซื้อขายข้อ ๑๐ วรรคสาม เป็นภาระหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีจะต้องเสนอเรื่องนี้ไปให้บุคคลดังกล่าวพิจารณาดำเนินการหรือตรวจสอบ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับเงินค่าปรับไปให้บุคคลดังกล่าวพิจารณาจะนำเหตุนี้มาอ้างเพื่อให้ตนพ้นจากความรับผิดชอบมิได้ ประกอบกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ เรื่อง การตรวจสอบบัญชีสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วนโดยด่วน หากไม่อาจดำเนินการได้ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ในหนังสือจังหวัดลำปาง ลับ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งแจ้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ยึดหนังสือค้ำประกันสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท และนำเงินดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๘ พร้อมทั้งได้แจ้งบริษัท บางกอกเด็นทัล

/อีคิวแมนท์...

อีคิวแมนท์ จำกัด ทราบว่า สำนักราชการรัฐมนตรีได้ชี้ขาดให้เป็นผู้ทำงานตามหนังสือ สำนักราชการรัฐมนตรี ที่ นร (กวพ) ๑๒๐๔/ว ๔๘๒๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๙ และ หนังสือผู้ถูกฟ้องคดี ที่ สธ ๐๒๐๑/๐๑/ว ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๙ โดยหนังสือ ตอบชี้แจงดังกล่าวมิได้มีการตอบชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าปรับตามที่ถูกหักท้วงแต่อย่างใด และจากคำให้การของนางศศิธร สุขอยู่ และนายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ ต่างให้การว่าผู้ฟ้องคดี ให้รีบหลักประกันสัญญาอย่างเดี๋ยวจึงโดยไม่ต้องเรียกเงินค่าปรับตามสัญญาจากผู้ขายอีก จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อหักท้วงของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปางแล้ว แต่ก็ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ ทางละเมิด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างได้ว่าตนมีภารกิจมากมายเพราะเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่อง สำคัญที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ทักท้วงมา

ศาลปกครองชั้นต้นได้ไต่สวนผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ และได้ ข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ได้ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ในเรื่องนี้ และทราบว่าบริษัทผู้ขายได้ส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมแก่โรงพยาบาลวังเหนือ ครบถ้วนถูกต้องและโรงพยาบาลวังเหนือรับไว้ โรงพยาบาลแม่เมาะได้รับไม่ครบจึงไม่ตรวจรับ ส่วนโรงพยาบาลอื่นไม่ได้มอบครุภัณฑ์ทันตกรรมตามบัญชีแนบท้ายสัญญา หลังจากครบ กำหนดสัญญาแล้วประมาณ ๗๙ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงใช้สิทธิเรียกค่าปรับ ร้อยละ ๐.๒ ของราคา สิ่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ ต่อมาบริษัทผู้ขายได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ ของจัดส่งครุภัณฑ์ทันตกรรมทุกรายการ และนำของที่ส่งมอบไว้กลับคืนไป ซึ่งไม่แน่ใจว่ารับ คืนไปตอนไหน ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ บอกละเมิดสัญญา คณะกรรมการฯ เห็นว่าการส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมแก่โรงพยาบาล วังเหนือครบถ้วนเพียงแห่งเดียว ส่วนโรงพยาบาลอื่นอีก ๖ แห่ง ไม่ได้ส่งมอบครุภัณฑ์ตาม เอกสารแนบท้ายสัญญา จึงถือว่าไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ ๑๐ ส่วนการเรียกค่าปรับจาก บริษัทผู้ขาย ถือว่าผู้ฟ้องคดีละเลยไม่เรียกค่าปรับ คณะกรรมการฯ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะต้อง รับผิดชอบใช้เบี้ยปรับเต็มจำนวน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อบริษัทผู้ขายมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ ยืนยันของดการส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมตามสัญญาเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ ทุกรายการ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้ง การปรับไปยังบริษัทผู้ขายและบริษัทผู้ขายรับพัสดุครุภัณฑ์ทันตกรรมทั้งหมดคืนไปแล้ว

/ถือได้ว่า...

ถือได้ว่าบริษัทผู้ขายไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญาและเรียกให้ชำระเงินตามสัญญาค่าประกันและสิทธิอื่นตามสัญญา ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับเป็นรายวันนับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาจนกว่าจะบอกเลิกสัญญาเป็นเงินรวม ๓๓๔,๐๙๖ บาท แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีตั้งใจไม่เรียกเบี้ยปรับจากบริษัทผู้ขาย อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขายตามสัญญาได้ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีสิทธิเรียกค่าปรับเพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินตามสัญญาซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรม และต้องบอกเลิกสัญญาตามนัยข้อ ๑๓๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังยุติแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าปรับสูงถึง ๓๓๔,๐๙๖ บาท จึงสูงเกินส่วน โดยหากจะมีสิทธิเรียกค่าปรับก็จะคงเรียกได้เพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินตามสัญญาจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เท่านั้น ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นว่า บริษัทผู้ขายยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไข ดังนั้น การเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท จึงไม่เป็นธรรมสำหรับเงินตามสัญญาค่าประกันที่ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ จ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีมิใช่ทั้งมัดจำและเบี้ยปรับตามนัยมาตรา ๓๗๗ และมาตรา ๓๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ถือเป็นส่วนหนึ่งแห่งค่าเสียหายฐานผิดสัญญา ซึ่งหากบริษัทผู้ขายครุภัณฑ์ต้องรับผิดตามสัญญา ย่อมมีสิทธินำเงินจำนวนนี้ไปหักกับยอดเงินค่าเสียหาย ซึ่งเป็นค่าปรับที่ศาลกำหนดให้ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็สามารถกล่าวอ้างได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าเสียหายส่วนนี้ไปแล้ว ย่อมไม่มีความเสียหายใดๆ อันจะเรียกให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีจริง แต่ไม่มีความเสียหายที่จะต้องชดใช้ จึงให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ชี้แจงต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ว่าได้มีการรับหลักประกันสัญญาและส่งเงินเข้าเป็นรายได้แผ่นดินแล้ว โดยไม่ได้ชี้แจงเรื่องการเรียกค่าปรับแต่ก็ไม่อาจเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่าผู้ฟ้องคดี

/จงใจกระทำ...

จงใจกระทำให้เกิดความเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี แต่ประเด็นของความเสียหายน่าจะอยู่ที่อายุความในสิทธิเรียกร้องค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดไป โดยผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ระยะเวลาในการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด มีอายุความถึง ๑๐ ปี นับแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ จนถึงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีย้ายไปรับตำแหน่งที่อื่นตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ผู้ที่เข้ามารับตำแหน่งต่อจากผู้ฟ้องคดี ก็ยังสามารถที่จะเสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้เรียกค่าปรับดังกล่าวได้ เนื่องจากการเสนอให้เรียกค่าปรับมิใช่สิ่งที่ทำได้เป็นการเฉพาะตัวของผู้ฟ้องคดี แต่เหตุใดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบว่ายังไม่มีการเรียกค่าปรับข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่แจ้งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ ณ วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเหตุไม่ได้เรียกค่าปรับดำเนินการเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อขออนุมัติให้เรียกค่าปรับ ทั้งที่อยู่ในวิสัยและอยู่ในอายุความที่ยังสามารถเรียกค่าปรับได้ แม้แต่ในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท สิทธิเรียกร้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่มีต่อบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ก็ยังคงมีอยู่ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังไม่ได้รับความเสียหาย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจังหวัดลำปาง ดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี อัยการจังหวัดลำปางก็ได้แจ้งฐานะทางคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เสียสิทธิเรียกร้องค่าปรับกับผู้ขายคือบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ตามสัญญา โดยยังมีสิทธิเรียกร้องได้ภายใน ๑๐ ปี (วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘) และผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นได้ปฏิบัติตามสัญญาแล้ว โดยได้แจ้งให้ผู้ขายชำระค่าปรับแล้ว ต่อมาจังหวัดลำปางบอกเลิกสัญญาและได้แจ้งให้บริษัทผู้ขายรับผิดชอบตามสัญญา นอกจากนี้ความเสียหายยังไม่เกิด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่เป็นละเมิด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่รับฟังและไม่ได้ดำเนินการใดๆ เพื่อให้ได้ค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด แต่มุ่งเพียงจะเอาผิดกับผู้ฟ้องคดีแต่ประการเดียวโดยไม่ได้คำนึงถึงข้อกฎหมาย เหตุผล และสิ่งที่ควรต้องกระทำเพื่อไม่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ฟ้องคดี เมื่ออายุความในการเรียกร้องค่าปรับยังคงมีอยู่หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่น และผู้ดำรงตำแหน่งแทนสามารถจะดำเนินการ

/เรียกค่าปรับ...

เรียกค่าปรับต่อไปได้ ความเสียหายก็ไม่ได้เกิดในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์
 สาธารณสุขจังหวัดลำปาง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นผู้ทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี ในส่วนเหตุ
 ที่ยังไม่ได้มีการเสนอหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางให้เรียกค่าปรับ ก็เนื่องจาก
 นายธีระวัฒน์ซึ่งเป็นนิติกรผู้รับผิดชอบไม่ได้เสนอเรื่องขึ้นมาถึงผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีมีงาน
 มากมายหลายด้านก็ไม่สามารถติดตามงานได้ทุกเรื่อง หากผู้รับผิดชอบไม่ได้เสนองานขึ้นมา
 จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ซึ่งแม้จะไม่อาจรับฟังเป็นข้อแก้ตัวก็ตาม
 แต่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เกี่ยวกับการเรียก
 ค่าปรับตามหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ แต่แก้ไขข้อความตามร่างเดิม
 ซึ่งให้เรียกค่าปรับที่ผู้ขายยังไม่ส่งมอบยูนิตทำฟัน จำนวน ๒ เครื่อง แก่โรงพยาบาลเถินและ
 โรงพยาบาลงาวเป็นว่า ผู้ขายยังไม่ส่งของตามสัญญา จะคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตรา
 ร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดสัญญาเป็นต้นไป
 โดยออกเลขหนังสือเดิม และได้ลงนามและประทับตราตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุข
 จังหวัดลำปางส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ซึ่งผู้ขายได้รับเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๘
 โดยหากผู้ฟ้องคดีตั้งใจจะไม่เรียกค่าปรับจริง เมื่อนายธีระวัฒน์ได้เสนอหนังสือฝ่ายบริหาร
 เดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๘ เรื่อง ขดใช้เงินตามสัญญาค่าประกัน ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง
 เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีลงนามพร้อมเสนอความเห็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางงดค่าปรับบริษัท
 ผู้ขาย ซึ่งหนังสือฉบับนี้ได้ระบุขอเสนอให้พิจารณาไว้ว่า หากเห็นชอบขอได้โปรด
 (๑) อนุมัติงดค่าปรับแก่บริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด (๒) ลงนามในหนังสือ
 จังหวัดลำปาง เพื่อแจ้งเตือนธนาคารเอเซีย จำกัด (มหาชน) ตามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้
 โดยหนังสือฉบับดังกล่าวรวมถึงหนังสือแจ้งเตือนธนาคารเอเซีย จำกัด (มหาชน) นายธีระวัฒน์
 เป็นผู้ร่าง ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่ต้องการให้เรียกค่าปรับ ผู้ฟ้องคดีก็ยอมลงชื่อในหนังสือดังกล่าว
 เพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขออนุมัติให้งดค่าปรับแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ลงชื่อ
 ในหนังสือดังกล่าว สำหรับเหตุที่ยังไม่ได้มีการเสนอหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง
 ให้เรียกค่าปรับ ก็เนื่องจากนายธีระวัฒน์ซึ่งเป็นนิติกรผู้รับผิดชอบไม่ได้เสนอเรื่องขึ้นมาถึง
 ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีมีงานมากมายหลายด้านก็ไม่สามารถติดตามงานได้ทุกเรื่องหากผู้รับผิดชอบ
 ไม่ได้เสนองานขึ้นมา แม้จะไม่อาจรับฟังเป็นข้อแก้ตัวได้แต่ขอศาลปกครองสูงสุดได้โปรด
 พิจารณาและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ประการต่อมาที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า
 ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๘ ผู้ถูกฟ้องคดี

/มีสิทธิเรียก...

มีสิทธิเรียกค่าปรับเพียงร้อยละ ๑๐ ค่าปรับจำนวน ๓๓๔,๐๘๖ บาท จึงสูงเกินส่วน หากจะมีสิทธิเรียกค่าปรับก็ควรจะเรียกได้เพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินตามสัญญาจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เท่านั้น การเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงไม่เป็นธรรมนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นพ้องด้วย แต่ที่วินิจฉัยว่าเงินตามสัญญาค่าประกันที่ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีมิใช่ทั้งมัดจำและเบี้ยปรับตามนัยมาตรา ๓๗๗ และมาตรา ๓๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ถือเป็นส่วนหนึ่งแห่งค่าเสียหายฐานผิดสัญญานั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หนังสือสัญญาค่าประกันของธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ สัญญาข้อที่ ๑ วรรคสอง ได้ระบุว่า ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค่าประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ชั้นต้นในการชำระเงินให้ตามสิทธิเรียกร้องของผู้ซื้อ จำนวนไม่เกิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ในกรณีที่ผู้ขายก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ หรือต้องชำระค่าปรับ... เมื่อบริษัท บางกอกเดินตัล อีคิวเม้นท์ จำกัด ผิดสัญญาและได้มีการบอกเลิกสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้เสนอขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ (ยูนิตทำพื้น) ด้วยวิธีพิเศษจากบริษัท ทรเนคพัฒนา จำกัด และได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘ และได้ทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท ทรเนคพัฒนา จำกัด เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘ วงเงิน ๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาตามสัญญาซื้อขายกับบริษัท บางกอกเดินตัล อีคิวเม้นท์ จำกัด จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเสียหาย ดังนั้นเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ดังกล่าว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับและส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินแล้วนั้น จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญาแต่น่าจะเป็นค่าปรับตามที่ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งเมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับได้เพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินตามสัญญา ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ให้ริบหลักประกันสัญญาของธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ จำนวน ๑๒๕,๐๐๐ บาท และได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินไปแล้ว ก็ย่อมถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเรียกค่าปรับแล้ว เพราะเงินจำนวนดังกล่าวธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้ค่าประกันในกรณีที่ บริษัท บางกอกเดินตัล อีคิวเม้นท์ จำกัด ไม่ชำระค่าปรับแก่ผู้ถูกฟ้องคดีด้วย กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเสียหาย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีและเพิกถอนคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี

/ชดใช้เงิน...

ชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า คดีนี้เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช. ๐๐๐๔/๖๔๘๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ขอทราบข้อเท็จจริงและขอเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ในประเด็นที่กล่าวหา ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีว่าละเว้นไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิเมนต์ จำกัด ผู้ขาย จำนวน ๓๒๑,๕๓๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีการซื้อยาครุภัณฑ์ทันตกรรมสำหรับโรงพยาบาลชุมชนเดิมในจังหวัดลำปาง จำนวน ๔ รายการ เป็นเงิน ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ กับบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิเมนต์ จำกัด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จังหวัดลำปางได้ทำสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ กับบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิเมนต์ จำกัด ผู้ขาย เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรมสำหรับโรงพยาบาลชุมชนเดิม จำนวน ๔ รายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท กำหนดส่งมอบภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ โดยธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ มีหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๓๘ - ๓๘/๐๐๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ต่อมาเมื่อครบกำหนดตามสัญญา บริษัท บางกอกเดินตัล อีควิเมนต์ จำกัด ไม่แจ้งผลการส่งมอบพัสดุครุภัณฑ์ทันตกรรม ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งให้บริษัทผู้ขายเร่งรัดส่งครุภัณฑ์ดังกล่าวเพื่อเบิกจ่ายเงินแก่บริษัทผู้ขาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดลำปางทำหนังสือแจ้งโรงพยาบาลที่จะได้รับครุภัณฑ์ทันตกรรม และได้รับแจ้งว่าโรงพยาบาลบางแห่งได้รับสิ่งของไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องครบถ้วนบางแห่งไม่ได้รับ แล้วรายงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งบริษัทผู้ขายให้ส่งของภายในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังได้ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ แต่แก้ไขข้อความตามร่างเดิมซึ่งให้เรียกค่าปรับที่ผู้ขายยังไม่ส่งมอบยูนิตทำฟัน จำนวน ๒ เครื่องแก่โรงพยาบาลเถินและโรงพยาบาลงาว เป็นว่า ผู้ขายยังไม่ได้ส่งมอบของตามสัญญาจะคิดค่าปรับเป็นรายวัน ในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันถัดจาก

/วันครบกำหนด...

วันครบกำหนดสัญญาเป็นต้นไป โดยออกเลขหนังสือเดิม ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามและประทับตราตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ กรณีจึงเป็นการใช้สิทธิตามสัญญาข้อ ๑๐ แห่งสัญญาซื้อขายดังกล่าว ต่อมาผู้ขายได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ แจ้งขอจัดการส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมทุกรายการตามสัญญาซื้อขายสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางจึงได้บอกเลิกสัญญาซื้อขายและริบหลักประกันสัญญาพร้อมทั้งแจ้งการเป็นผู้ที่ทำงาน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้เสนอขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรมด้วยวิธีพิเศษจากบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด ซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘ และได้ทำสัญญาเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ในวงเงิน ๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาตามสัญญาซื้อขายกับบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง โดยเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางพิจารณาเกี่ยวกับการอนุมัติบอกเลิกสัญญาซื้อขายลงนามในหนังสือบอกเลิกสัญญา มีหนังสือแจ้งริบหลักประกันไปยังธนาคารผู้ค้ำประกัน และแจ้งปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นผู้ที่ทำงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้ลงนามในหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาไปยังบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ผู้ขาย ตามหนังสือด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งให้บริษัทผู้ขายทราบด้วยว่า จังหวัดลำปางจะริบหลักประกันสัญญาและบริษัทผู้ขายจะต้องรับผิดชอบตามสัญญา ซึ่งจะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง และมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ให้ส่งเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ที่ธนาคารได้ค้ำประกันสัญญาซื้อขายไว้ โดยขอให้ชำระแก่จังหวัดลำปาง ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ต่อมานายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ นิติกรประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้เสนอหนังสือฝ่ายบริหารเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๘ เรื่อง ขอให้เงินตามสัญญาค้ำประกัน ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีลงนามพร้อมเสนอความเห็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางงดค่าปรับบริษัทผู้ขาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้รับหลักประกันเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท จากธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นจำนวนพอสมควรแล้ว ประกอบกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางก็ไม่ได้ได้รับความเสียหายมากไปกว่านี้ เห็นควรงดค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด และหนังสือฉบับนี้ได้ระบุขอเสนอให้พิจารณาไว้ว่า หากเห็นชอบขอได้โปรด (๑) อนุมัติงดค่าปรับแก่บริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด (๒) ลงนามในหนังสือจังหวัดลำปางเพื่อแจ้งเตือน

/ธนาคารเอเชีย...

ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ตามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ โดยหนังสือฉบับดังกล่าวและหนังสือแจ้งเตือนธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) นายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ เป็นผู้ร่าง นางวัชรีย์ กันทาวงค์ เป็นผู้พิมพ์ด้วยกระดาษต่อเนื่องที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ และมีการเสนอไปตามลำดับ โดยผ่านนางณิรภัท เทพรักษ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๖ ทำหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร นายบุญเต็ม ต้นสุรัตน์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน จนถึงผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ นายธีระวัฒน์ นางวัชรีย์ และนายบุญเต็ม ได้ลงนามไว้ในสำเนาฉบับของหนังสือ และหนังสือถึงธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงนามในหนังสือ แต่ได้ลงนามในฐานะนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ในหนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๗๙๘๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ถึงธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ แจ้งเตือนให้ชดใช้เงินตามสัญญาค้ำประกันจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ซึ่งต่อมาธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ ได้ชดใช้เงินตามสัญญาค้ำประกัน และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ดำเนินการส่งเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เข้าเป็นรายได้ของแผ่นดินแล้ว หลังจากนั้นสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง มีหนังสือลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วน โดยหากไม่อาจดำเนินการได้ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว และต่อไปขอให้กำกับและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางในหนังสือจังหวัดลำปางลับ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งแจ้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ยึดหนังสือค้ำประกันสัญญา เลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท และนำเงินดังกล่าวส่งเป็นรายได้ของแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๘ และสำนักนายกรัฐมนตรีได้ชี้ขาดแจ้งให้บริษัท บางกอกเดินดัล อีคิวแมนท์ จำกัด เป็นผู้ทำงาน โดยมีได้ตอบชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าปรับตามที่ถูกหักห้วงแต่อย่างใด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบได้มีหนังสือสำนักตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๒๘/๙๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สอบถามไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๙ จังหวัดลำปาง ว่ามีความเห็นเกี่ยวกับข้อชี้แจงเรื่องนี้อย่างไร สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

/ภูมิภาคที่ ๙...

ภูมิภาคที่ ๙ จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๙ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๒๗ ลป/๓๖๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ ตอบว่า เรื่องที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดลำปางยังมีได้แจ้งผลการดำเนินการทางแพ่งนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๙ เข้าใจว่ายังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ จึงขอยืนยันตามข้อทักท้วงโดยเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญา หากไม่อาจดำเนินการได้ให้ดำเนินการทางแพ่งกับผู้รับผิดชอบต่อไป คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจึงเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขายเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายที่ไม่ได้รับเงินค่าปรับรายวันตามสัญญาซื้อขายเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท เห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เห็นว่าไม่มีผู้ใดกระทำละเมิดจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ต่อมาปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จึงมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินกรณีดังกล่าว ต่อมากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดว่า ผู้ฟ้องคดีต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เห็นได้ว่า แม้ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ จังหวัดลำปาง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ได้ลงนามในสัญญาซื้อขายดังกล่าว แต่ก็เป็น การลงนามในฐานะรองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ดูแลกำกับงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ตามนัยมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังนั้น ตามกฎหมายผู้ฟ้องคดีในฐานะนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ย่อมมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางในการจัดซื้อกรณีดังกล่าว การไม่ดำเนินการแจ้งให้บริษัทผู้ขายส่งเงินค่าปรับตามสัญญาซื้อขายข้อ ๑๐ วรรคสาม เป็นภาระหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีจะต้องเสนอเรื่องนี้ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางพิจารณาดำเนินการหรือตรวจสอบ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับเงินค่าปรับไปให้บุคคลดังกล่าวพิจารณา จะนำเหตุนี้มาอ้างเพื่อให้ตนพ้นจากความรับผิดชอบมิได้ ประกอบกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้อง

/ครบถ้วน...

ครบถ้วนโดยถ้วน หากไม่อาจดำเนินการได้ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว ต่อมาผู้ฟ้องคดีมีหนังสือตอบชี้แจงต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง โดยที่มีได้มีการตอบชี้แจงเกี่ยวกับเงินค่าปรับตามที่ถูกหักท้วง และจากคำให้การของนายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ และนางศศิธร สุขอยู่ ต่างให้การว่าผู้ฟ้องคดีให้รับหลักประกันสัญญาอย่างเดียวโดยไม่ต้องเรียกเงินค่าปรับตามสัญญาจากผู้ขายอีก ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อหักท้วงของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง แล้วแต่มีได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามสัญญาจากผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างได้ว่ามิใช่เรื่องเฉพาะตัวของผู้ฟ้องคดี หรือผู้ฟ้องคดีมีภารกิจมาก เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ได้หักท้วงมาทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชาสูงสุดในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบข้อ ๓ ข (๑) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๕ แม้ว่าอำนาจในการลงนามในสัญญาซื้อขายครุภัณฑ์ทันตกรรมสำหรับโรงพยาบาลชุมชนเดิมในจังหวัดลำปางตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ จะเกินอำนาจของผู้ฟ้องคดีและเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางก็ตาม ส่วนการดำเนินการทั้งหลายนับแต่การเตรียมการจัดซื้อ การทำสัญญา การดำเนินการระหว่างสัญญา การปฏิบัติผิดสัญญาของคู่สัญญา ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัทผู้ขายผิดสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ควบคุมดูแลสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบพัสดุที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญา ดังนั้น ความเสียหายกรณีดังกล่าว จึงเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีจงใจหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับตามสัญญาจากบริษัทผู้ขายมิใช่เกิดจากเหตุตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ และการที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการให้บริษัทผู้ขายชำระเงินค่าปรับตามสัญญาข้อ ๑๐ วรรคสาม และไม่ดำเนินการตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคฯ หักท้วง นั้น เกิดจากความจงใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีที่ต้องการให้รับหลักประกันสัญญาแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องเรียกค่าปรับรายวันตามสัญญาข้อ ๑๐ วรรคสาม จากบริษัทผู้ขายอีก ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำละเมิดทำให้ทางราชการ

/เสียหาย...

เสียหายจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า มาตรา ๓๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง เห็นได้ว่าการเลิกสัญญามี ๒ วิธี คือ ๑) การเลิกสัญญาตามข้อสัญญา และ ๒) การเลิกสัญญาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สำหรับกรณีนี้ ตามสัญญาเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ ได้มีการกำหนดการเลิกสัญญาตามข้อสัญญาไว้แล้ว ส่วนระเบียบสำนักงานรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓๘ นั้น เป็นการให้ดุลพินิจแก่หัวหน้าส่วนราชการสามารถผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น ดังนั้นเมื่อมีการแจ้งสิทธิการเรียกค่าปรับรายวันตามหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ และต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ บอกเลิกสัญญาแล้ว ส่วนราชการจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับรายวันตามข้อสัญญา อันเป็นการใช้ดุลพินิจตามข้อ ๑๓๘ แห่งระเบียบดังกล่าว และเป็นการใช้สิทธิการเลิกสัญญาตามข้อสัญญา ทั้งนี้ ที่บริษัท บางกอกเด็นทัล อีคิวเม้นท์ จำกัด ได้ส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมให้แก่โรงพยาบาลวังเหนือครบถ้วนเพียง ๑ แห่ง นั้น จากการสอบถามคำนายสมจิตร กำชุม ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ซึ่งเป็นพยานบุคคล ลำดับที่ ๑.๙ ของรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในหนังสือ ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๔๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ หน้า ๓ ที่เคยยื่นเป็นพยานเอกสารต่อศาลแล้ว ปรากฏว่า เมื่อปี ๒๕๓๘ นายสมจิตรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยหนังสือเดือนมิถุนายน ๒๕๓๘ ระบุว่าของถูกต้องครบถ้วน แต่ของดังกล่าวจะมีอยู่ที่โรงพยาบาลวังเหนือจริงหรือไม่ นายสมจิตรไม่ทราบ แต่มีของบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด ซึ่งรับของเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๗ และตามเอกสารประกอบรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด หมายเลข ๒ นายเฉลิมชัย วุฒิพิทยามงคล ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดว่า ภายหลังบริษัท บางกอกเด็นทัล อีคิวเม้นท์ จำกัด ได้นำของกลับคืน กระทั่งวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ บริษัท บางกอกเด็นทัล อีคิวเม้นท์ จำกัด ได้มีหนังสือแจ้งงดการส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมทุกรายการตามสัญญา ดังนั้น เมื่อบริษัทผู้ขายไม่ส่งมอบสิ่งของทั้งหมดภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ อันเป็นการผิดสัญญา ความรับผิด

/ของบริษัท...

ของบริษัทผู้ขายจึงมีสองประการ คือ ต้องชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของทั้งหมดต่อวันนับตั้งแต่วันที่ผิดสัญญาจนถึงวันบอกเลิกสัญญา และหากจังหวัดลำปางผู้ซื้อจัดซื้อใหม่ในราคาที่สูงกว่าราคาที่ซื้อจากบริษัทผู้ขาย บริษัทผู้ขายต้องรับผิดชอบใช้ราคาที่สูงขึ้นตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของสัญญาฯ ความเสียหายที่ราชการได้รับในกรณีดังกล่าวคือความเสียหายที่ไม่ได้รับเงินค่าปรับที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๑๐ ดังนั้นการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวไม่ใช่เพราะเหตุส่งมอบสิ่งของไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง แม้การส่งของที่โรงพยาบาลวังเหนือจะถูกต้องครบถ้วนแต่ทางบริษัทผู้ขายแจ้งงดส่งและเก็บคืนของไป จึงมีผลเท่ากับไม่ส่งมอบตามความประสงค์ของบริษัทผู้ขาย และเมื่อบริษัทผู้ขายไม่มีการส่งมอบของเลย จังหวัดลำปางจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขายในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของที่ไม่ได้ส่งมอบคือจำนวน ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท ในอัตราวันละ ๒,๕๑๒ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ขายได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญา รวมเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๖๘๘ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ตามเอกสารประกอบรายงานการสอบข้อเท็จจริงรับผิดทางละเมิด ในฐานะที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของเรื่องโดยหนังสือฉบับนี้ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับความเป็นมาในการซื้อขายและการผิดสัญญาของบริษัทผู้ขายและระบุรายละเอียดเกี่ยวกับข้อตกลงในสัญญาซื้อขายข้อ ๑๐ ความสรุปว่าเมื่อมีการบอกเลิกสัญญาแล้ว ทางราชการมีสิทธิริบหลักประกันสัญญา มีสิทธิเรียกให้ผู้ชื้อชดใช้เงินหากต้องจัดซื้อใหม่แล้วมีราคาสูงกว่าเดิม และเมื่อครบกำหนดสัญญาได้แจ้งข้อเรียกร้องให้ชำระค่าปรับไปยังผู้ขายแล้ว มีสิทธิที่จะปรับผู้ขายถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย ซึ่งเรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ นิติกรได้เสนอร่างหนังสือ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางลงนามในหนังสือแจ้งผู้ขาย บอกเลิกสัญญาจ้าง และริบหลักประกันจากธนาคารเอเชีย จำกัด และแจ้งกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการแจ้งเป็นผู้ทำงาน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ ในเรื่องดังกล่าว และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๗๘๘๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำกัด ให้ชดใช้เงินริบหลักประกันสัญญา จากข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบสิทธิและเงื่อนไขเกี่ยวกับการปรับ

/ตามที่กำหนด...

ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๑๐ เป็นอย่างดีว่า เมื่อบอกเลิกสัญญาซื้อขายแล้วนอกจากทางราชการจะมีสิทธิรับหลักประกันสัญญา มีสิทธิเรียกให้ผู้ขายชดใช้เงินหากต้องจัดซื้อใหม่แล้วมีราคาสูงกว่าเดิม และเมื่อครบกำหนดสัญญาได้มีการแจ้งข้อเรียกร้องให้ชำระค่าปรับไปยังบริษัทผู้ขายแล้ว ทางราชการยังมีสิทธิที่จะปรับผู้ขายถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วยการที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการให้บริษัทผู้ขายชำระเงินค่าปรับตามสัญญาข้อ ๑๐ วรรคสาม และไม่ดำเนินการตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคฯ ทักท้วงนั้น เกิดจากความจงใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีที่ต้องการให้รับหลักประกันสัญญาแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องเรียกค่าปรับรายวันจากบริษัทผู้ขายอีก ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำละเมิดทำให้ทางราชการเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยหากศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าเงินหลักประกันของจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เป็นส่วนหนึ่งของค่าเสียหาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดนำเงินจำนวนดังกล่าวไปหักจากเงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีได้ชดใช้ให้แก่ทางราชการ

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับจากบริษัท บวงกอกเดินต้ล อีคิวเป้เมนท์ จำกัด ตั้งแต่วันครบกำหนดสัญญาจนถึงวันบอกเลิกสัญญา และการนำเงินหลักประกันสัญญาจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท มาหักจากเงินค่าปรับนั้นถูกต้องแล้ว เนื่องจากตามสัญญาฉบับดังกล่าวข้อ ๑ วรรคสอง ระบุว่า ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค้ำประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ชั้นต้นในการชำระเงินให้ตามสิทธิเรียกร้องของผู้ซื้อจำนวนไม่เกิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ในกรณีที่ผู้ขายก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ หรือต้องชำระค่าปรับ... จึงต้องถือว่าเงินจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปแล้วจากการรับหลักประกันสัญญาของธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นค่าปรับ และเมื่อศาลปกครองเห็นว่าค่าปรับจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท สูงเกินส่วนจึงลดลงเหลือเพียง ๑๒๕,๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สมควรแก่กรณี ก็ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าปรับไปแล้วเต็มจำนวน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีได้ชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไปแล้วตามคำสั่งทางปกครองที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ที่ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองสูงสุดนำเงินที่รับจากหลักประกันสัญญาดังกล่าวจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ไปหักจากเงินจำนวน

/๓๓๔,๐๙๖ บาท...

๓๓๔,๐๙๖ บาท จึงไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากอายุความในการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ไม่ได้ขาดอายุความในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง แต่อายุความเรียกค่าปรับขาดลงหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่นถึง ๖ ปี โดยผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ และในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเรื่องที่ไม่มีการเรียกค่าปรับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ความเสียหายยังไม่เกิด เนื่องจากมีเวลาอีกถึง ๒ ปี ที่จะเรียกร้องค่าปรับได้ คือสามารถฟ้องเรียกค่าปรับได้ถึงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ แต่ไม่มีการดำเนินการเรียกค่าปรับ และผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้มีคำสั่งให้ผู้ที่มาดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง ต่อจากผู้ฟ้องคดีดำเนินการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ทั้งที่ยังไม่ขาดอายุความ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีคำสั่งทางปกครองลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย โดยอ้างว่าทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ซึ่งไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีตั้งใจไม่เรียกค่าปรับจริงเหตุใดเมื่อนายธีระวัฒน์ มิ่งเชื่อนิติกรของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางเสนอเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีลงนามในหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้งดค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ลงนามในหนังสืองดค่าปรับดังกล่าว ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยไม่ดำเนินการเรียกค่าปรับภายในอายุความหลังจากที่รับทราบเหตุที่ไม่เรียกค่าปรับเพื่อเป็นการบรรเทาผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ก็ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีส่วนผิดด้วยเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ลดค่าปรับลงเหลือเพียง ๑๒๕,๖๐๐ บาท จึงเป็นการสมควรแก่กรณีแล้ว ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้รับไปจากธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) จากการรับหลักประกันสัญญา ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับชำระค่าปรับเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเมื่อบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ผิดสัญญาและได้มีการบอกเลิกสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีการดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรมใหม่กับบริษัท ชเนศพัฒนา จำกัด โดยซื้อได้ในวงเงิน ๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท ถูกกว่าที่ทำสัญญากับบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด ๑,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท

/ที่ศาลปกครอง...

ที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดไม่ถูกต้องอย่างไร หรือผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างไร ที่จะต้องเรียกค่าเสียหายตามสัญญา จึงถือได้ว่าไม่มีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับค่าเสียหายหรือค่าปรับ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี และมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นใน ส่วนที่ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าเสียหายจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท ไปแล้ว ย่อมไม่มีความเสียหายใดๆ อันจะเรียกให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกต่อไป และให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ และขอให้พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ในส่วนที่พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ผู้ฟ้องคดีได้เสนอขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรม จำนวน ๔ รายการ รวม ๑๐ หน่วย ราคารวม ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ซื้อ กับบริษัท บางกอกเด็นทัล อีคิวไမ်นัท จำกัด ผู้ขาย โดยผู้ขายสัญญาว่าจะจัดส่งครุภัณฑ์ทันตกรรมต่อผู้ซื้อภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ แก่โรงพยาบาล ๗ แห่ง ตามรายละเอียดแนบท้ายสัญญา ในการนี้ ผู้ขายได้นำหลักประกันเป็นหนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาสุขสวัสดิ์ จำนวนเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท หรือร้อยละ ๑๐ ของราคาทั้งหมดตามสัญญามอบแก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นหลักประกันตามสัญญา และตามข้อ ๑๐ ของสัญญากำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ซื้อมิได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาข้อ ๙ ผู้ขายจะต้องชำระค่าปรับให้ผู้ซื้อเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญาจนถึงวันที่ผู้ขายได้นำสิ่งของมาส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อจนครบถ้วน... วรรคสาม กำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้ซื้อยังมีได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ซื้อเห็นว่าผู้ขายไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ซื้อจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและริบหลักประกัน หรือเรียกร้องจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกัน

/ตามสัญญา...

ตามสัญญาข้อ ๘ กับเรียกร้องให้ชดใช้ราคาที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๙ วรรคสอง ก็ได้ และถ้าผู้ซื้อได้แจ้งข้อเรียกร้องให้ชำระค่าปรับไปยังผู้ขาย เมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ซื้อจะมีสิทธิที่จะปรับผู้ขายจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย ต่อมาปรากฏว่า บริษัทผู้ขายได้ส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมให้แก่โรงพยาบาลวังเหนือครบถ้วนเพียง ๑ แห่ง ส่วนโรงพยาบาลแม่เมาะ โรงพยาบาลเถิน และโรงพยาบาลเมืองปานได้รับมอบเครื่องมือทันตกรรมแต่ไม่ครบถ้วน และโรงพยาบาลอีก ๓ แห่ง ยังไม่ได้รับมอบเครื่องมือทันตกรรม เมื่อครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/พิเศษ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘ เรื่อง เร่งรัดการส่งมอบครุภัณฑ์ ทวงถามให้บริษัทผู้ขายส่งมอบสิ่งของแต่บริษัทผู้ขายไม่ได้ส่งมอบครุภัณฑ์ตามสัญญาเพิ่มอีก ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ เรื่อง ขอแจ้งเรียกค่าปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาส่งของที่ยังไม่ได้รับมอบนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาเป็นต้นไปไปยังบริษัทผู้ขาย บริษัทผู้ขายมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘ แจ้งงดการส่งมอบครุภัณฑ์ จำนวน ๔ รายการ รวม ๑๐ หน่วย ราคา ๑,๒๕๖,๐๐๐ บาท และบริษัทผู้ขายรับครุภัณฑ์ทันตกรรมคืนไปทั้งหมดโดยไม่ปรากฏหลักฐานการรับคืนครุภัณฑ์ดังกล่าวว่าเกิดขึ้นเมื่อใด ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางให้บอกเลิกสัญญา เรียกให้ชำระเงินตามหนังสือคำประกันและแจ้งให้เป็นผู้ทำงาน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้เสนอขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ด้วยวิธีพิเศษจรรยาบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด โดยได้ทำสัญญาซื้อขายเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ วงเงิน ๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาตามสัญญาซื้อขายกับบริษัท บางกอกเด็นตัล อีควิปเมนท์ จำกัด จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งบริษัทผู้ขายว่าบริษัทผู้ขายไม่อาจส่งมอบสิ่งของตามสัญญาต่อไปได้ ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ จึงขอบอกเลิกสัญญาฯ นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป จังหวัดลำปางต้องริบหลักประกันสัญญา และบริษัทฯ จะต้องรับผิดชอบต่อจังหวัดลำปางตามสัญญา ซึ่งจะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วนโดยด่วน หากไม่อาจดำเนินการได้ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือจังหวัดลำปาง ลับ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ โดยได้ลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ซึ่งแจ้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

/ภูมิภาคที่ ๑๔...

ภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ยึดหนังสือคำประกันสัญญาเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท และนำเงินดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๘ และสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแจ้งให้บริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด เป็นผู้ทำงาน โดยมีได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าปรับตามที่ถูกหักทวง จากนั้นระหว่างผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งสาธารณสุขจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้เสนอรายละเอียดที่บริษัทผู้ขายต้องรับผิดชอบตามสัญญาต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพื่อเรียกให้บริษัทผู้ขายต้องรับผิดชอบตามสัญญาเพิ่มเติม ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง กระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบหลายประเด็น รวมทั้งกรณียกเลิกสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ โดยไม่เสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางดำเนินการปรับบริษัทผู้ขายด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า กรณีที่เกิดความเสียหายจากการไม่เรียกค่าปรับ มีเหตุอันสมควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งที่ ๑๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ทำการสอบพยานบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการตรวจรับครุภัณฑ์ทันตกรรม นิตกร ผู้ช่วยนิตกรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำร่างเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ เจ้าหน้าที่พัสดุ รวมทั้งได้สอบสวนและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจง กรณีไม่เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเรียกค่าปรับจากบริษัทผู้ขาย รวมถึงได้รวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางและจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๔ จากนั้นได้เสนอความเห็นตามรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่มีได้ดำเนินการเรียกให้บริษัทผู้ขายชำระเงินค่าปรับตามสัญญาซื้อขายข้อ ๑๐ วรรคสาม และไม่ดำเนินการตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ ทักท้วง เกิดจากความจงใจในการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีที่ต้องการให้รับหลักประกันจากบริษัทผู้ขายแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องเรียกค่าปรับรายวันจากบริษัทผู้ขายอีก ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดทำให้ทางราชการเสียหาย ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๔,๐๘๖ บาท เห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้

/ค่าสินไหม...

ค่าสินไหมทดแทน ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบพร้อมรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไปยังกระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบตามระเบียบ ซึ่งก่อนกระทรวงการคลังจะแจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๖ ต่อมาวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแจ้งยืนยันยกอุทธรณ์ จากนั้นกระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๑๖๙๙๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ขณะเดียวกันผู้ถูกฟ้องคดีก็ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจังหวัดลำปางดำเนินคดีแพ่งกับผู้ฟ้องคดีเพื่อเรียกให้ชดใช้ค่าปรับ พนักงานอัยการแจ้งฐานะทางคดีว่า สิทธิในการเรียกค่าปรับมีอายุความ ๑๐ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังไม่เสียสิทธิและความเสียหายยังไม่เกิด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่เป็นการละเมิดอันจะทำให้ต้องรับผิดชอบ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นคำขอให้พิจารณาอุทธรณ์ใหม่ในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงิน และยกเลิกการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีตามผลแจ้งฐานะทางคดีของพนักงานอัยการและแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ กระทรวงการคลังมีหนังสือ ตัวนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ แจ้งว่าการอุทธรณ์ครั้งที่สองไม่มีกฎหมายให้อำนาจกระทำได้ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังตรวจสอบและแจ้งให้ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งยื่นยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท และหากผู้ฟ้องคดีมีส่วนจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว และให้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ร่วมรับผิดชอบกับผู้ฟ้องคดีใหม่ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีจริง แต่ไม่มีความเสียหายที่จะต้องชดใช้ จึงให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือ ตัวนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ ต่อมาผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ สข ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีนั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และหากเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ... มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า การบังคับทางปกครองไม่ใช้กับเจ้าหน้าที่ด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

จากบทบัญญัติข้างต้นจะเห็นได้ว่า หากเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐแล้ว หน่วยงานของรัฐก็สามารถออกคำสั่งทางปกครองให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม การออกคำสั่งทางปกครองในกรณีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ รวมถึงมีข้อกฎหมายและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งดังกล่าวอย่างถูกต้องเพียงพอ ซึ่งเมื่อกรณีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วยเหตุที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว คดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จังหวัดลำปางได้ทำสัญญาซื้อขายเลขที่ ๖๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๘ กับบริษัท บางกอกเดินตัล อีควิปเมนท์ จำกัด เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรม ต่อมาเมื่อครบกำหนดตามสัญญาแล้ว บริษัท บางกอกเดินตัล อีควิปเมนท์ จำกัด ไม่แจ้งผลการส่งมอบพัสดุครุภัณฑ์ทันตกรรม ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง จึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งให้บริษัทผู้ขายเร่งรัดส่งครุภัณฑ์ดังกล่าวเพื่อเบิกจ่ายเงินแก่บริษัทผู้ขาย ต่อมาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้รับแจ้งว่าบางโรงพยาบาลได้รับครุภัณฑ์ไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องครบถ้วน และบางแห่งก็ยังไม่ได้รับ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ แจ้งบริษัทผู้ขายให้ส่งของภายในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘ และยังได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง แจ้งว่าจังหวัดลำปางจะคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาสິงของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดสัญญาเป็นต้นไปแต่บริษัทผู้ขายได้แจ้งของดการส่งมอบครุภัณฑ์ฯ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๘ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางให้บอกเลิกสัญญา แจ้งธนาคารผู้ค้ำประกันเพื่อยึดหลักประกันสัญญา แจ้งให้เป็นผู้ทำงาน และจัดซื้อใหม่โดยวิธีพิเศษ แต่มิได้เสนอให้เรียกค่าปรับเป็นรายวัน นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้เสนอหนังสือฉบับลงวันที่เดียวกัน ขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ทันตกรรมด้วยวิธีพิเศษจากบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อขอให้ลงนามในหนังสือบอกเลิกสัญญาฯ ลงนามในหนังสือแจ้งริบหลักประกันธนาคารฯ และลงนามในหนังสือแจ้งปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อพิจารณาเป็นผู้ทำงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจึงได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลป ๐๐๒๘/๒๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งบริษัทผู้ขายว่า จังหวัดลำปางจะริบหลักประกันสัญญาและบริษัทผู้ขายจะต้องรับผิดชอบตามสัญญา ซึ่งจะแจ้งรายละเอียดให้ทราบภายหลัง จากนั้น นายธีระวัฒน์ มิ่งเชื้อ นิติกรประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ได้ทำหนังสือฝ่ายบริหารเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๘ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ว่าจังหวัดลำปางได้จัดซื้อครุภัณฑ์ฯ ใหม่แล้ว จึงไม่ได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ ยังได้รับหลักประกันเงิน

/จำนวน...

จำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท จากธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นจำนวนพอสมควรแล้ว ประกอบกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางก็ไม่ได้ได้รับความเสียหายมากไปกว่านี้ เห็นควรลดค่าปรับจากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด โดยมีข้อเสนอว่า หากเห็นชอบ ขอได้โปรด (๑) อนุมัติงดค่าปรับแก่บริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด (๒) ลงนามในหนังสือจังหวัดลำปางเพื่อแจ้งเตือนธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ตามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงนามในหนังสือฉบับนี้ หลังจากนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดี โดยตามข้อ ๒.๑.๕ แจ้งว่าทางราชการมีสิทธิที่จะเรียกค่าปรับจากผู้ขายได้จนถึงวันบอกเลิกสัญญาแต่ยังไม่ได้รับค่าปรับ จึงให้ดำเนินการเรียกค่าปรับจากผู้ขายที่ผิดสัญญาให้ถูกต้องครบถ้วนโดยด่วน หากไม่อาจดำเนินการได้ ขอให้ดำเนินการทางแพ่งต่อผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือจังหวัดลำปาง ลับ ที่ ลป ๐๐๓๓/๔๔๒๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ โดยลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ซึ่งแจ้งกรณีนี้ว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ยึดหนังสือคำประกันสัญญาและนำเงินส่งเป็นรายได้ของแผ่นดินแล้ว และสำนักนายกรัฐมนตรีได้ชี้ขาดแจ้งให้บริษัทฯ เป็นผู้ทำงาน แต่มิได้ตอบชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าปรับตามที่ถูกทักท้วง และหลังจากนั้น จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดอื่น ก็ได้มีการติดตามเรื่องค่าปรับดังกล่าวแต่อย่างไร จากข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด มีฐานะเป็นหัวหน้าหน่วยงานมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกำหนดต่างๆ ของสัญญาดังกล่าวมาตั้งแต่ต้น โดยผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดีว่า หากบริษัท บางกอกเด็นทัล อีควิปเมนท์ จำกัด เป็นฝ่ายผิดสัญญาแล้ว ทางราชการมีสิทธิเรียกค่าปรับในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาสินค้าที่ยังไม่ส่งมอบได้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ แจ้งเรื่องการเรียกค่าปรับดังกล่าวให้บริษัทฯ ทราบ แต่ต่อมาในการเสนอให้บอกเลิกสัญญาตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดีได้เสนอความเห็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพียงแต่ให้บอกเลิกสัญญา ยึดหลักประกัน และแจ้งให้เป็นผู้ทำงานเท่านั้น และต่อมาเมื่อได้รับการทักท้วงจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ผู้ฟ้องคดีก็ได้ชี้แจงตอบข้อทักท้วงในเรื่องเงินค่าปรับนี้ ทั้งมิได้ติดตามดำเนินการตามข้อทักท้วง คือไม่ได้ติดตามเร่งรัด

/ให้บริษัทฯ...

ให้บริษัทฯ ชำระค่าปรับรายวันแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีข้างต้นประกอบแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้นเป็นการจงใจที่จะไม่ติดตามเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเดลต์ล อีควิเมนต์ จำกัด ตามสัญญา จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และเป็นการไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ต่อมาได้มีการทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท ธเนศพัฒนา จำกัด ทำให้ได้ราคาต่ำกว่า และผู้ฟ้องคดียังได้ยึดหลักประกันสัญญาจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท และส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเรียกค่าปรับแล้วนั้น เห็นว่าค่าปรับตามข้อ ๑๐ ของสัญญาฯ เป็นค่าเสียหายที่คู่สัญญา กำหนดไว้ล่วงหน้าจึงมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ซึ่งเมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งผิดสัญญาย่อมจะทำให้เกิดสิทธิแก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่สามารถเรียกค่าปรับดังกล่าวได้ทันที ส่วนหลักประกันการผิดสัญญานั้นเป็นเพียงการประกันการปฏิบัติตามสัญญา ดังนั้น หากเกิดการผิดสัญญาขึ้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็อาจยึดหลักประกันสัญญาไว้และสามารถเรียกเบี้ยปรับจากผู้ผิดสัญญาได้อีกด้วย อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีข้างต้น หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผู้ร้องเรียนผู้ฟ้องคดี ในกรณีไม่เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางดำเนินการเรียกค่าปรับเป็นรายวันกับบริษัท บางกอกเดลต์ล อีควิเมนต์ จำกัด ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามลำดับ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบมีความเห็นว่า ความเสียหายของทางราชการครั้งนี้เกิดจากผู้ฟ้องคดีจงใจให้บริษัทหลักประกันสัญญาแต่เพียงอย่างเดียว โดยมีได้ดำเนินการเรียกบริษัท บางกอกเดลต์ล อีควิเมนต์ จำกัด ชำระเงินค่าปรับตามสัญญาซื้อขายข้อ ๑๐ วรรคสาม ตามสิทธิของทางราชการที่จะได้รับเงินเพื่อนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน แม้อต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับผลประโยชน์ได้เสียของแผ่นดินจะได้ทักท้วงแจ้งเตือนแล้วก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามข้อทักท้วง ดังนั้น จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดโดยการละเลย เพิกเฉย และจงใจปฏิบัติหน้าที่ราชการและงดเว้นการปฏิบัติ

/หน้าที่ราชการ...

หน้าที่ราชการ ซึ่งจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องและให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายโดยไม่ได้รับเงินค่าปรับรายวันตามสัญญาซื้อขายจากผู้ขายเป็นเงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท จึงเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมให้แก่ทางราชการเป็นเงินจำนวนดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นฟ้องด้วยและได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินข้างต้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นได้ว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงอย่างเดียว แต่ในส่วนเรื่องความเสียหายที่ทางราชการได้รับนั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาแต่เพียงว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุให้ทางราชการไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสิทธิเพื่อนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การกระทำละเมิดนั้น นอกจากจะต้องเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ยังจะต้องมีความเสียหายที่แท้จริงเกิดขึ้นด้วย โดยความเสียหายในกรณีนี้คือสิทธิเรียกร้องค่าปรับเป็นรายวันตามสัญญา ปัญหาจึงมีว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีข้างต้นเป็นเหตุให้ทางราชการเสียสิทธิในการรับเงินค่าปรับเพื่อนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามสัญญาหรือไม่ เมื่อได้พิจารณาอายุความของการใช้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาในกรณีนี้แล้ว เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ ดังนั้น เมื่อบริษัทฯ ผู้ขายผิดสัญญาไม่ส่งมอบครุภัณฑ์ทันตกรรมเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ ทางราชการก็สามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้บริษัทฯ รับผิดชอบตามสัญญาซึ่งรวมถึงกรณีเสียค่าปรับรายวันนี้ได้ภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ กรณีจึงรับฟังได้ว่า ระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และได้มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ นั้น สิทธิเรียกร้องของผู้ถูกฟ้องคดีต่อบริษัทฯ ผู้ขาย ยังมีได้หมดลงแต่อย่างใด เห็นได้จากหนังสือ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๙/๔๔๐ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เสนอเรื่องการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ใหม่ และได้ยกความเห็นของอัยการจังหวัดลำปางที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เสียสิทธิเรียกร้องค่าปรับจากผู้ขายตามสัญญา เมื่อความเสียหายยังไม่เกิดการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการละเมิด และต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้เห็นชอบและสั่งการให้เพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินและให้ยกเลิกการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีด้วย ดังนั้น แม้พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจะเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหรือระเบียบของ

/ทางราชการ...

ทางราชการ และเป็นการไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการก็ตาม แต่การกระทำดังกล่าวก็มีได้เป็นผลโดยตรงที่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียสิทธิในการเรียกค่าปรับจากบริษัท บางกอกเดินดัส อีคิวเม้นท์ จำกัด กรณีจึงถือไม่ได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินด้วยเหตุว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่มีข้ออ้างข้อเท็จจริงที่ใช้ในการออกคำสั่งอย่างเพียงพอ และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามหนังสือ ส่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ และได้พิจารณาโดยอาศัยเหตุเดียวกันแล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการกระทำละเมิดนั้น ฟังขึ้น และเมื่อได้วินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในส่วนของค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีสมควรได้รับอีก

สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ส่วนราชการมีสิทธิเรียกค่าปรับรายวันตามข้อสัญญาในอัตราร้อยละ ๐.๒ ของราคาสິงของที่ไม่ได้ส่งมอบเป็นเงิน ๓๓๔,๐๙๖ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการให้บริษัทผู้ขายชำระเงินค่าปรับตามสัญญา และไม่ดำเนินการตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดลำปาง ทักท้วง เป็นการกระทำละเมิดทำให้ทางราชการเสียหายจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือที่อุทธรณ์ว่า หากเห็นว่าเป็นเงินหลักประกันจำนวน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เป็นส่วนหนึ่งของค่าเสียหาย ขอให้นำเงินดังกล่าวไปหักจากเงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีได้ชดใช้ให้แก่ทางราชการนั้น เห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผลโดยตรงที่ทำให้ทางราชการต้องเสียสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเบี้ยปรับตามสัญญาดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น และเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำละเมิดแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้แต่อย่างใด คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีสมควรได้รับค่าปรับเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของวงเงินก่อสร้างตามสัญญา เป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ยึดหลักประกันตามสัญญาไว้แล้วเป็นเงิน ๑๒๕,๖๐๐ บาท จึงไม่มีความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องชดใช้ และพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีจริง แต่ไม่มีความเสียหายที่จะต้องชดใช้ จึงให้เพิกถอนคำสั่ง

/เรียกให้...

เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือ ต่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓๓๔,๐๙๖ บาท ตามหนังสือ ต่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๖๐๒ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณากระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ ทั้งนี้ นับแต่วันที่ มีคำสั่งดังกล่าวเป็นต้นไป

นายวิษณุ วรรณฤณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มไอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature of the presiding judge.

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอาจินต์ พักทองพรรณ

สำนักงานลูกฟ้อง
กรมการยุติธรรม ศาลปกครอง
กระทรวงยุติธรรม กรุงเทพมหานคร

